

การพัฒนาแบบฝึกการอ่านเสริมเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเอกสารจริง
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข”
อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี

โดย

นางตรุณี เรือนใจมั่น

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2546

ISBN 974-653-750-4

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF COMMUNICATIVE READING EXERCISES FROM
AUTHENTIC MATERIALS TO DEVELOP READING ABILITY OF
MATHAYOMSUKSA FIVE STUDENTS,
SRIPRACHAN "METHIPRAMUK" SCHOOL
SRIPRACHAN DISTRICT SUPHANBURI PROVINCE

By

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์
Darunee Reunchaiman

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

MASTER OF EDUCATION

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2003

ISBN 974-653-750-4

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแบบฝึก
การอ่านเสริมเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเอกสารจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
5 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี” เสนอโดย นางดรุณี
เรือนใจมั่น เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราวรรณ คงคล้าย)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

1. อาจารย์กาญจนา สุจิต
2. รองศาสตราจารย์ ดร. วิสาข์ จัติวัตร
3. รองศาสตราจารย์วัฒนา เกาศัลย์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศิลป์ ภาคสุวรรณ)

...../...../.....

.....กรรมการ

(อาจารย์กาญจนา สุจิต)

...../...../.....

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. วิสาข์ จัติวัตร)

...../...../.....

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์วัฒนา เกาศัลย์)

...../...../.....

.....กรรมการ

(อาจารย์สุพาณี วรรณากา)

...../...../.....

K 42466055 : สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

คำสำคัญ : แบบฝึกการอ่าน / การพัฒนาแบบฝึกการอ่านโดยใช้เอกสารจริง

ดรุณี เรือนใจมั่น : การพัฒนาแบบฝึกการอ่านเสริมเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเอกสารจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธิประมุข” อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี (THE DEVELOPMENT OF COMMUNICATIVE READING EXERCISES FROM AUTHENTIC MATERIALS TO DEVELOP READING ABILITY OF MATHAYOMSUKSA FIVE STUDENTS, SRIPRACHAN “METHIPRAMUK” SCHOOL SRIPRACHAN DISTRICT SUPHANBURI PROVINCE) อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ : อ.กาญจนา สุจิต, รศ.ดร.วิสาข์ จัติวัตร และ รศ.วัฒนา เกาศัลย์. 275 หน้า ISBN 974-653-750-4

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ หาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านเอกสารจริงที่ได้พัฒนาขึ้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธิประมุข” จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อเปรียบเทียบความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในการอ่านเอกสารจริงก่อนและหลังการใช้แบบฝึก และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการอ่านและแบบฝึกการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธิประมุข” จังหวัดสุพรรณบุรี ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างห้องเรียน 1 ห้อง ได้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 30 คน ทำการทดลองโดยให้นักเรียนเรียนด้วยแบบฝึกการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 บท สอนบทละ 2 คาบ เป็นเวลา 10 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสารโดยใช้เอกสารจริง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง 3) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกการอ่านเอกสารจริง

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ t-test เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการฝึกอ่าน โดยใช้แบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสารโดยใช้เอกสารจริงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการหาค่าระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกการอ่านโดยใช้เอกสารจริง

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสารโดยใช้เอกสารจริงมีค่า 78.47 / 78.78 ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพดี
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทำแบบฝึกการอ่านสูงกว่าก่อนการทำแบบฝึกการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกการอ่านโดยการใช้เอกสารจริงอยู่ในระดับดี

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2546

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ 1.....2.....3.....

K 42466055 : MAJOR : TEACHING ENGLISH AS A FOREIGN LANGUAGE

KEY WORD : READING EXERCISE / READING AUTHENTIC MATERIAL

DARUNEE REUNCHAIMAN : THE DEVELOPMENT OF COMMUNICATIVE READING EXERCISES FROM AUTHENTIC MATERIALS TO DEVELOP READING ABILITY OF MATHAYOMSUKSA FIVE STUDENTS, SRIPRACHAN "METHIPRAMUK" SCHOOL SRIPRACHAN DISTRICT SUPHANBURI PROVINCE. THESIS ADVISORS : KARNCHANA SUJIT, ASSO. PROF. WISA CHATTIWAT, Ph.D., AND ASSO. PROF. WATANA KAOSAL. 275 pp. ISBN 974-653-750-4.

The purposes of this research were to construct and test the efficiency of communicative English reading exercises from authentic materials for Mathayomsuksa Five students, to compare students' English reading ability before and after using the exercises, and to study students' opinions toward them.

The sample consisted of one randomly selected class of 30 Mathayomsuksa Five students of Sriprachan "Methipramuk" School, Suphanburi province during the first semester, academic year 2003. The students studied ten reading exercises. The duration of the experiment covered 20 class sessions over a ten-week period.

The instruments used for gathering data were : 1) The communicative English reading exercises constructed from authentic materials. 2) a reading proficiency test, used as a pretest and posttest and 3) a questionnaire on opinions toward the English reading exercises.

The t-test was used to analyze the data in order to assess the students' English reading ability before and after using the English reading exercises. In addition, the mean and standard deviation of items were used to evaluate the students' opinions toward the ten English reading exercises constructed.

The results of the study were :

1. The average score of the 10 English reading tests was 78.47 percent, whereas that of the posttest was 78.78 percent. This means that the efficiency of the Communicative English reading exercises constructed was at a high level.
2. The students' English reading ability after using the English reading exercises was significantly higher than the ability before using the English reading exercises at the 0.05 level.
3. The students' opinions toward the English reading exercises from authentic materials were highly positive.

Department of Curriculum and Instruction Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2003

Student's signature.....

Thesis Advisors' signature 1.....2.....3.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก อาจารย์กาญจนา สุจิต รongศาสตราจารย์.ดร.วิสาข์ จัติวัตร และ รองศาสตราจารย์วัฒนา เกาศัลย์ ที่ได้กรุณาให้ คำแนะนำปรึกษาในแนวทางการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยซึ่งเป็น ประโยชน์อย่างยิ่งในการดำเนินการทำวิจัย จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิลป์ ภาคสุวรรณ อาจารย์สุพาดณี วรรณภากร ที่กรุณาเป็นประธานกรรมการและกรรมการในการสอบ ตลอดจนกรุณาเสนอแนะจน วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

กราบขอบพระคุณอาจารย์ Linda Sukarat, Mr.Viroon Suthambhitak, Mrs. Robin Viola and Mrs.Lorrie Gage ที่กรุณาให้คำแนะนำตรวจแก้ไขเครื่องมือด้วยความเมตตาอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และคณะครูในหมวด ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธิประมุข” ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือ วิจัย และเป็นกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อเพ็ญศักดิ์ และคุณแม่อัมพร เรือนใจมั่น รวมทั้งน้องของข้าพเจ้าทุกคน ที่ให้ทั้งชีวิตและความปรารถนาดี เป็นกำลังใจมาตลอด จนทำให้ ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษาระดับปริญญาโท

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
บทนำความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
ปัญหาการวิจัย.....	7
สมมติฐานการวิจัย.....	7
ขอบเขตการวิจัย.....	7
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	11
ความเป็นมา.....	11
องค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสาร.....	14
ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	16
การอ่านและการสอนอ่าน.....	18
ความหมายของการอ่าน.....	18
การอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร.....	20
หลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสอนอ่าน.....	22
การประเมินความสามารถการอ่าน.....	27
การใช้เอกสารจริงในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	31
ความหมาย.....	31
ประเภทของเอกสารจริง.....	33

บทที่	หน้า
ความสำคัญและประโยชน์ของเอกสารจริง.....	34
เกณฑ์การเลือกใช้อเอกสารจริงในการเรียนการสอน.....	36
แนวทางการใช้อเอกสารจริงสำหรับการเรียนการสอนภาษา.....	40
การสร้างแบบฝึก.....	42
หลักการและขั้นตอนในการสร้างแบบฝึก.....	43
ลักษณะของภาระงานที่ใช้เป็นแบบฝึกทางภาษา.....	45
ประโยชน์ของแบบฝึก.....	47
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	49
งานวิจัยภายในประเทศ.....	49
งานวิจัยต่างประเทศ.....	52
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	55
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	55
ตัวแปรที่ศึกษา.....	55
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	56
การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ.....	56
แบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสารจากเอกสารจริง.....	56
แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	62
แบบสอบถามความคิดเห็น.....	64
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่าน เอกสารจริง.....	68
ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากเอกสารจริง ก่อนและหลังการทดลองใช้แบบฝึกการอ่าน.....	74
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นจากแบบสอบถามความคิดเห็นที่ นักเรียนที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการอ่าน.....	76
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	82
การอภิปรายผล.....	86
ปัญหาที่พบในการวิจัย.....	93

	หน้า
ข้อเสนอแนะ.....	94
ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบทักษะการอ่าน.....	94
ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน.....	95
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	96
บรรณานุกรม.....	97
ภาคผนวก.....	107
ภาคผนวก ก แบบสอบถามปัญหาทางด้านทักษะการอ่าน.....	108
ภาคผนวก ข ตารางกำหนดเนื้อหาการอ่าน.....	111
ภาคผนวก ค ค่าดัชนีความสอดคล้องของระดับความยากง่ายทางภาษา.....	116
ภาคผนวก ง แบบฝึกการอ่านเสริมเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจาก เอกสารจริง.....	118
ภาคผนวก จ ตารางคู่มือครู.....	214
ภาคผนวก ฉ ตารางขอบข่ายข้อสอบวัดความสามารถและข้อสอบวัดความ สามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ.....	260
ภาคผนวก ช ตารางแบบสอบถามความคิดเห็น.....	272
ประวัติผู้วิจัย.....	275

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	คะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) และคะแนนร้อยละ (%) ในการทำแบบทดสอบแต่ละบทของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน.....	69
2	ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบรายบท จำนวน 10 บทและแบบทดสอบหลังเรียนในชั้นการทดลองรายเดี่ยวโดยทดลองกับเด็กจำนวน 1 คน.....	70
3	ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบททั้งหมด 10 บทเรียน และคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนในชั้นทดลองกลุ่มเล็ก ซึ่งทดลองกับนักเรียนจำนวน 10 คน.....	71
4	ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบรายบท จำนวน 10 บท และคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนในชั้นการทดลองภาคสนาม ซึ่งทดลองกับนักเรียนจำนวน 30 คน.....	72
5	สรุปผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านจากเอกสารจริงที่สร้างขึ้น.....	74
6	คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากเอกสารจริงของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง.....	75
7	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนผลต่างเฉลี่ย (D) และค่าทดสอบ (t) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน.....	76
8	ค่าระดับเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกการอ่านจากการศึกษาวิจัยรายข้อ จำนวน 10 บท.....	77

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้กำหนดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนชาวไทยเกี่ยวกับการศึกษา ให้บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยจัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติและมีประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินี้ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนถึงความมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่ต้องมุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน และมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำเสนอรายงานต่อหน่วยงานที่สังกัดและเปิดเผยต่อสาธารณชนเป็นประจำทุกปี เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา หลักการดังกล่าวได้มีมติของคณะรัฐมนตรีอนุมัติเป็นหลักการในการประชุมเมื่อ 4 มกราคม 2543 (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ 2544) ได้แบ่งมาตรฐานออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. มาตรฐานการศึกษาด้านผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีความรู้ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างสรรค์ ตลอดจนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
2. มาตรฐานการศึกษาด้านกระบวนการ เน้นกระบวนการการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
3. มาตรฐานการศึกษาด้านปัจจัย เน้นให้ครูมีความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางปฏิรูปการเรียนรู้ ตลอดจนการมีหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น

เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติและสอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการศึกษาดังกล่าว การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในปัจจุบันจึงควรมีเป้าหมายหลักที่สำคัญ คือ การปลูกฝังและส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนไปพร้อมๆ กัน และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

สำหรับการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษนับเป็นสิ่งหนึ่งที่นำสนใจศึกษาเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะผู้กำหนดนโยบายการศึกษาและผู้รับการศึกษาต่างตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านภาษาอังกฤษด้วยกันทั้งสิ้น ดังจะเห็นได้จากหลักสูตรมัธยมศึกษา 2539 ของกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้มีรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษไว้ถึง 6 รายวิชาในระดับ

มัธยมศึกษาตอนปลาย และยังได้เน้นความสำคัญของทักษะการอ่าน โดยระบุไว้ในวัตถุประสงค์ของหลักสูตรว่าให้มีความสามารถในการอ่านเพื่อใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ และให้มีพัฒนาการในการอ่านเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ 2539 : 18 - 32)

นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษา นักภาษาศาสตร์ และครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมาก ได้ให้ความสำคัญต่อทักษะการอ่านมากกว่าทักษะอื่นๆ ดังที่ เพ็ท (Pett 1982 : 17) กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ทักษะที่ผู้เรียนต้องเรียนตลอดชีวิต คือ ทักษะการอ่าน เนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศขาดโอกาสในการพูดภาษาต่างประเทศ แต่ยังมีความจำเป็นต้องมีทักษะในการอ่านเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนในระดับสูงต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับที่ฟินอคคิโอและบานโม (Finocchiaro and Banomo 1973 : 149) สรุปไว้ว่า ระดับประถมศึกษา การอ่านควรเป็น 15% ฟัง - พูด 80% เขียน 50% ระดับมัธยมศึกษา การอ่านควรเป็น 40% ฟัง - พูด 45% เขียน 15% ในระดับอุดมศึกษา การอ่านควรเป็น 50% ฟัง - พูด 30% การเขียน 20%

จะเห็นได้ว่าการอ่านมีความสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับตามระดับการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษา พิสมัย วิระศิลป์ (2533 : 2) สรุปว่าทั้งนี้เนื่องจากระดับมัศึกษานั้นเป็นระยะสำคัญหรือหัวเลี้ยวหัวต่อของการศึกษา บางคนเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา บางคนต้องออกมาทำงาน แต่การอ่านก็ยังเป็นสิ่งสำคัญจำเป็นต้องใช้ต่อไปทั้งในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ เพราะการอ่านเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาชีวิตของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับเอกรินทร์ สังข์ทอง (2544 : 55) ที่กล่าวว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะหนึ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีความสำคัญในระดับมัธยมศึกษา เพราะเป็นทักษะที่ให้ได้มาซึ่งนิยามความหมาย ข้อมูลต่างๆ อาจกล่าวได้ว่า การอ่านมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในบทอ่านนั้น สามารถรับรู้ความคิด หรือความมุ่งหมายของผู้เขียนหรือผู้ประพันธ์ ซึ่งหากปฏิบัติดังกล่าวแล้วก็จะบรรลุถึงเป้าหมาย

ปัจจุบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านต่างๆ กำลังเจริญก้าวหน้า หนังสือและตำราต่างๆ มากมายในโลกปัจจุบัน มักจะได้รับการแปลเป็นภาษาอังกฤษด้วยเสมอ ดังนั้นการอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นที่สุดสำหรับพวกเขาเพื่อจะได้สามารถอ่านหนังสือที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจ ซึ่งตรงกับความคิดของ เนวาร์ธน์ แดงยิ้ม (2541 : 60) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญ สืบเนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้มนุษย์รู้จักค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ดังนั้นผู้ที่มิสนใจรักการอ่านย่อมเป็น

ผู้ที่มีความรู้กว้างขวางและสามารถนำความรู้ไปพัฒนาทางด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคมให้ดีขึ้น การอ่านจึงมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก เพราะนอกจากจะได้รับความรู้แล้ว ยังทำให้เกิดความบันเทิงทางด้านจิตใจด้วย ซึ่งแนวคิดนี้สอดคล้องกับ จิตตภา ฉันทานนท์ (2541 : 52) ที่กล่าวว่า การอ่านภาษาอังกฤษนับว่าสำคัญมาก เพราะหาข้อมูลความรู้ใหม่ๆ ในยุคนี้ มักได้รับการถ่ายทอดเป็นภาษาอังกฤษ ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้ดี จึงเข้าถึงวิทยาการต่างๆ ได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว ดังนั้นการพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจึงเป็นเรื่องจำเป็นยิ่ง

สำหรับจันทรา ตันติพงษ์รักษ์ (2541 : 45 - 50) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการศึกษาระดับสูง ดังนั้น ครูจึงต้องฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะและกลวิธีที่จะอ่านบทความที่มีความหลากหลายทั้งด้านเนื้อหา โครงสร้าง และการเรียบเรียงเนื้อความ เช่น การอ่านบทความทางวิทยาศาสตร์ บทความจากหนังสือพิมพ์ ครูจะต้องฝึกให้ผู้เรียนทำความเข้าใจและสังเคราะห์ข้อมูล จากผลการวิจัยการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยของกองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2541 : 48 - 49) พบว่านักเรียนมีข้อบกพร่องทางด้านการอ่านคิดเป็นร้อยละ 50.52 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สูงมาก ควรที่ครูผู้สอนควรจะหาเทคนิควิธีการสอน หาสื่อการเรียนมาช่วยเสริมสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ เทคนิคการสอนก็เป็นเรื่องสำคัญ ครูจำเป็นต้องได้รับการฝึกอบรมโดยตรง เริ่มตั้งแต่ต้องมีวิธีทำให้เด็กเกิดความรู้สึกอยากเรียนรู้ รู้ว่าเรียนแล้วได้ประโยชน์ มีความเชื่อมั่นว่าตัวเองเรียนได้ ไปจนถึงสามารถเรียนรู้ได้อย่างจริงจังและเรียนอย่างมีความสุข

สื่อการเรียนการสอนก็เป็นสิ่งจำเป็น การเรียนภาษาต่างประเทศเป็นการเรียนเรื่องไกลตัว จำเป็นต้องใช้สื่อช่วย และสื่อก็มีตั้งแต่รูปภาพ หนังสือพิมพ์ แถบบันทึกเสียง วีดิทัศน์ ห้องปฏิบัติการศึกษา รวมทั้งเจ้าของภาษา (ปริญ พวงนิตดา 2541 : 43)

เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันยึดแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ซึ่งเป็นแนวการสอนที่เชื่อว่ามนุษย์จะเรียนรู้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อได้ใช้ภาษาจริงภายใต้สถานการณ์จริง (Finocchiaro and Brumfit 1983 : 90) และจุดมุ่งหมายของแนวการสอนเพื่อการสื่อสารที่สำคัญอีกอย่างคือ สร้างความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence) ซึ่งเป็นความสามารถทางด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา (Linguistic Grammatical Competence) ความสามารถด้านภาษาศาสตร์ทางสังคม (Sociolinguistic Competence) ความสามารถด้านความสัมพันธ์ของข้อความ

(Discourse Competence) ความสามารถด้านการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence) (Savignon 1983, อ้างถึงใน วิสาข์ จิตวิตร 2541 : 49)

ซึ่งกิจกรรมการสอนเพื่อการสื่อสารนี้เป็นปัจจัยสำคัญที่เสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านต่างๆ เหล่านี้ได้ มอร์โร (Morrow 1981 : 59 - 66) ได้เสนอแนะเพิ่มเติมว่า กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นกระบวนการเรียนที่เน้นทั้งรูปแบบภาษาและความเข้าใจเนื้อหาภาษาทั้งหมดรวมถึงความสามารถในการใช้ภาษา อีกทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนข้อมูลทางภาษาและปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาด้วยตนเองเช่นเดียวกับแนวความคิดของ ลิตเติลวูด (Littlewood 1995 : 16 - 64) ได้เสนอว่ากิจกรรมเพื่อการสื่อสารมุ่งให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาตามจุดประสงค์และใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์

และเพื่อให้สอดคล้องกับความคิดของโรเจอร์ (Rogers 1998 : 467) ที่กล่าวว่า ถ้าผู้เรียนจะต้องใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตจริงในอนาคตแล้ว ผู้เรียนควรเริ่มเผชิญกับภาษาที่ใช้สื่อสารในชีวิตจริงตั้งแต่ในห้องเรียน ซึ่งการใช้เอกสารจริงในกระบวนการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงควรเสนอเนื้อหาตลอดจนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจริงภายใต้สถานการณ์จริง เกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้ในการสอนนั้น การนำเอกสารจริงมาใช้ในการเรียนการสอนก็เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Wilkins 1979 : 79 ; Robinson 1980 : 35) เพราะการที่ผู้เรียนพบภาษาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน ก็จะมองเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาว่าสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารจริงได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและแรงจูงใจในการเรียนสูงขึ้น

อาห์ เฮลลัล (Ahellal 1990 : 37) ได้เสนอแนะว่าเอกสารจริงมีความเหมาะสมในการนำมาใช้ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะเอกสารจริงสัมพันธ์กับแนวการสอนตามปกติ ซึ่งเน้นที่ความถูกต้อง ให้ความสำคัญกับสถานการณ์เพียงเล็กน้อย ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในสถานการณ์จริง และเป็นแรงจูงใจเชิงบวกสำหรับผู้เรียน ทำให้ภาษาอังกฤษน่าสนใจขึ้นมากและทำให้ผู้เรียนได้เห็นความสำคัญของภาษาต่างประเทศ

สำหรับ สวอฟฟาร์ (Swaffar 1985 : 17) ได้เสนอแนะว่า สำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาต่างประเทศนั้น เอกสารจริง ภาษาพูด หรือภาษาเขียน ถือเป็นปัจจัยเบื้องต้นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะเอกสารจริงเป็นเอกสารที่ผลิตขึ้นเพื่อใช้กับเจ้าของภาษา ซึ่งเป็นการให้ข่าวสารข้อมูลที่เป็นลักษณะสื่อสารอย่างแท้จริง และยังได้กล่าวถึงแบบเรียนที่ใช้เรียนภาษาต่างประเทศว่าไม่สามารถทำให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ในการสื่อสารได้ เพราะแบบเรียนเน้นการสอนภาษามากกว่าการให้ข่าวสารข้อมูลในการสื่อสาร และกู๊ดวิน (Goodwyn 1993 : 60) กล่าวไว้ว่า

สิ่งตีพิมพ์ หรือสื่อต่างๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวันที่หลากหลาย คน อาจมองว่าขาดคุณค่าหรือคุณภาพในด้านเนื้อหาสาระ แต่ควรตระหนักด้วยว่าสื่อหรือสิ่งพิมพ์ต่างๆ เหล่านี้ ได้กลายเป็นแหล่งข่าวสารข้อมูลที่มีความสำคัญมาก การให้นักเรียนได้มีโอกาสอ่านสื่อประเภทต่างๆ เหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนเป็นนักอ่านที่มีวิจารณญาณที่ดี

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2536 : 115 - 116) ได้เสนอให้มีการนำสื่อที่เป็นของจริงมาใช้ในการเรียนการสอนว่า วิธีการสอนเพื่อการสื่อสารโดยใช้สื่อที่เป็นเอกสารจริงนั้นสามารถช่วยแก้ปัญหา ทำให้นักเรียนสามารถนำความรู้ในชั้นเรียนไปใช้ภายนอกได้ โดยผู้สอนอาจจะนำสื่อที่ปรากฏในสิ่งพิมพ์มาสอน หรือให้นักเรียนฟังจากวิทยุโทรทัศน์

เบญจวรรณ ผ่องแผ้ว และอรอนงค์ หิรัญบุรณะ (2526 : 65) ได้กล่าวถึงตัวอย่างของเอกสารจริงที่พบในชีวิตประจำวันว่ามีอยู่หลายประเภท เช่น ข่าว บทความ ป้ายโฆษณา การ์ตูน เป็นต้น และข้อดีของการนำเอกสารจริงมาใช้ในการเรียนการสอนจะทำให้ผู้เรียนได้คุ้นเคยกับบทความที่เขาจะได้อ่านพบเห็นในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจการอ่านมากขึ้น

จะเห็นได้ว่าถาวรเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น ควรจัดกิจกรรมที่สามารถให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจริงภายใต้สถานการณ์จริง และการนำเอกสารจริงมาใช้ในการเรียนการสอนก็สามารถสนองตอบแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร เพราะเอกสารจริงผลิตขึ้นเพื่อใช้กับเจ้าของภาษา ทำให้นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาในสถานการณ์จริง มีความกระตือรือร้นและสนใจในภาษาอังกฤษขึ้นมา จากความสำคัญของเอกสารจริงที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าเอกสารจริงสามารถสนองตอบแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารได้เพราะว่าเอกสารจริงมีรูปแบบภาษาที่เป็นธรรมชาติ และเป็นภาษาที่เจ้าของภาษาใช้ในชีวิตประจำวันจริง เป็นเอกสารที่ผลิตขึ้นเพื่อใช้กับเจ้าของภาษา และจากการที่ผู้วิจัยเป็นอาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” อ.ศรีประจันต์ จ.สุพรรณบุรี ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้พบปัญหาว่าเด็กนักเรียนโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ปี 2544 อยู่ในระดับคะแนนเฉลี่ย 1.83 และผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ ปี 2544 อยู่ในระดับคะแนนเฉลี่ย 1.75 (กรมสามัญศึกษา, กองสารสนเทศ 2544) รวมทั้งผู้วิจัยได้ทำแบบสอบถามนักเรียนโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” เกี่ยวกับปัญหาทางด้านทักษะการอ่านของนักเรียน ผลปรากฏว่าเด็กนักเรียนมีปัญหาทางด้านทักษะการอ่านมาก ไม่ว่าจะเป็นการที่ไม่สามารถสรุปหาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ หรือไม่สามารถโยงประสบการณ์เดิมให้เข้ากับวัฒนธรรม ประเพณี หรืออ่าน

ข้อความแล้วไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ (กรมสามัญศึกษา, กองสารสนเทศ 2544 : 8) และจากการศึกษาแบบเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ ที่จัดพิมพ์และได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการให้ใช้เป็นแบบเรียนพบว่าลักษณะเนื้อหาส่วนใหญ่ และกิจกรรมไม่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสาร แม้จะปรากฏส่วนที่เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันอยู่บ้างแต่ก็มีส่วนน้อย (ปณพพร สุวรรณไตรย์ 2539 : 2) ซึ่ง เกรลเล็ต (Grellet 1981 : 19) ได้เสนอแนะการอ่านเพื่อการศึกษานี้ไว้ว่า เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหาด้วยการหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งเป็นการมอบหมายงานให้ทำ สิ่งที่น่ามาให้อ่านอาจจะเป็นบทความ ตาราง แผนผัง สมุดรายการสินค้าและราคา ลักษณะกิจกรรมดังกล่าวจะช่วยให้บทเรียนมีลักษณะเป็นจริงมากขึ้น เช่น การอ่านโฆษณาจากหนังสือพิมพ์เพื่อเลือกฟังรายการวิทยุ ชมโทรทัศน์ ชมภาพยนตร์ หรือเลือกร้านอาหารตามข้อมูลที่กำหนดมาให้ นอกจากนี้อาจจะให้ผู้เรียนเป็นผู้หาข้อมูลที่ต้องการจากตาราง หรือแผนผัง และในการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร ถึงแม้จะไม่เน้นรายละเอียดของประโยคต่างๆ แต่ก็ให้ความสำคัญเรื่องความเข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคต่างๆ ของแต่ละย่อหน้า และการที่ผู้อ่านสามารถบอกหน้าที่เชิงสื่อสารได้ เช่น บอกได้ว่าผู้เขียนมีจุดประสงค์ในการเขียนอย่างไร เป็นการชักชวน หรือเสนอเรื่องให้คิด เป็นต้น

จากปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการหาวิธีการที่จะมาช่วยเสริมนักเรียนในด้านการอ่านด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงต้องการนำเอกสารจริง มาสร้างเป็นแบบฝึกการอ่านเสริมเพื่อนำไปใช้สอนในชั้นเรียนและคำนึงถึงประโยชน์ที่จะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกและพัฒนาความสามารถในการอ่านและต้องการหาประสิทธิภาพของแบบฝึก โดยมีเนื้อหาอิงจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาการอ่าน (อ 025) ตามหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539

วัตถุประสงค์

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านเอกสารจริงที่ได้พัฒนาขึ้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” อ.ศรีประจันต์ จ.สุพรรณบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเอกสารจริงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” จ.สุพรรณบุรี ก่อนและหลัง การใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” อ.ศรีประจันต์ จ.สุพรรณบุรี ที่มีต่อแบบฝึกการอ่านที่สร้างขึ้น

ปัญหาการวิจัย

1. แบบฝึกการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่
2. ความสามารถทางการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีประจันต์ "เมธิประมุข" อ.ศรีประจันต์ จ.สุพรรณบุรี หลังจากได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสูงกว่าความสามารถในการอ่านก่อนได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกการอ่านหรือไม่
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีประจันต์ "เมธิประมุข" อ.ศรีประจันต์ จ.สุพรรณบุรี มีความคิดเห็นต่อแบบฝึกการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นระดับใด

สมมุติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเอกสารจริง มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75
2. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีประจันต์ "เมธิประมุข" อ.ศรีประจันต์ จ.สุพรรณบุรี หลังจากได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกการอ่าน สูงกว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกการอ่าน
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีประจันต์ "เมธิประมุข" จ.สุพรรณบุรี มีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกการอ่านที่สร้างขึ้นอยู่ในระดับสูง

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีประจันต์ "เมธิประมุข" อ.ศรีประจันต์ จ.สุพรรณบุรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 และเรียนรายวิชาการอ่าน (อ 025) จำนวน 4 ห้องเรียน โปรแกรมคณิตอังกฤษ จำนวน 120 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนรายวิชาการอ่าน (อ 025) ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนศรีประจันต์ "เมธิประมุข" อ.ศรีประจันต์ จ.สุพรรณบุรี โดยการสุ่มห้องเรียน 1 ห้อง ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ได้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 30 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีประจันต์ "เมธิประมุข" อ.ศรีประจันต์ จ.สุพรรณบุรี

2. ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธิประมุข” ที่มีต่อแบบฝึกการอ่าน เสริมเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเอกสารจริงที่สร้างขึ้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. เอกสารจริงที่นำมาสร้างแบบฝึกการอ่าน เป็นเอกสารจริงในบริบทการใช้ภาษาอังกฤษในประเทศไทย และเอกสารจริงจากต่างประเทศ

2. การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดไว้ 75 / 75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2520 : 142) ซึ่งให้ถือค่าความคลาดเคลื่อนในการยอมรับหรือไม่ยอมรับประสิทธิภาพของแบบฝึกไว้ร้อยละ 2.5 - 5 กล่าวคือ

2.1 เมื่อประสิทธิภาพของเกณฑ์สูงกว่าที่ตั้งไว้ร้อยละ 2.5 ขึ้นไป ถือว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพดีมาก

2.2 เมื่อประสิทธิภาพของเกณฑ์สูงกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่เกินร้อยละ 2.5 ถือว่าเป็นแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพดี

2.3 เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2.5 ถือว่ายังมีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับได้ หรืออยู่ในระดับพอใช้ แต่ถ้าประสิทธิภาพของแบบฝึกต่ำกว่าเกณฑ์และมากกว่าร้อยละ 2.5 ถือว่าเป็นเกณฑ์ที่มีประสิทธิภาพต่ำ

3. คะแนนที่ได้จากการสอบครั้งแรก (Pretest) เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสามารถขั้นพื้นฐานในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคนก่อนการใช้แบบฝึกการอ่าน

4. คะแนนที่ได้จากการสอบหลังเรียน (Posttest) เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคน หลังจากทำแบบฝึกหัดการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกการอ่านเอกสารจริง หมายถึงแบบฝึกที่ผู้อ่านสร้างขึ้นเพื่อใช้ฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธิประมุข” ซึ่งเนื้อหาที่คัดสรรมา นำมาจากเอกสารจริงในบริบทการใช้ภาษาอังกฤษในประเทศไทยและต่างประเทศ สร้างโดยอิงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษรายวิชาการอ่าน (อ 025) และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย และเน้นกิจกรรมการอ่านตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยประยุกต์ขั้นตอนการสอนอ่านมาจากสุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 178 - 179) มีลำดับขั้นตอนในการทำแบบฝึกดังตัวอย่างเช่น

1.1 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre - reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจ และปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน

1.2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While - reading Activities) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อความในเรื่องที่อ่าน

1.3 กิจกรรมหลังการอ่าน (Post - reading Activities) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน กิจกรรมที่ทำอาจจะเป็นการถ่ายโอนไปสู่ทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะการพูด และการเขียนก็ได้

2. เอกสารจริง หมายถึง เอกสารที่พบเห็นอยู่ทั่วไปในชีวิตจริง เช่น โฆษณา ประกาศ ข่าวบทความ ตำราอาหาร เอกสารแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว มีจุดประสงค์เพื่อใช้ในการสื่อความหมายในชีวิตจริงและในสถานการณ์จริง

3. ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่าน หมายถึง คุณภาพของของแบบฝึกการอ่าน ภาษาอังกฤษ ซึ่งเมื่อนักเรียนได้ฝึกทำแบบฝึกหัดแล้วสามารถตอบคำถามของแบบฝึกได้มากที่สุด ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน คือ 75 / 75

75 ตัวแรก หมายถึง ผลรวมเฉลี่ยของคะแนนจากการทดสอบรายจุดประสงค์ ระหว่างเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 75

75 ตัวหลัง หมายถึง ผลรวมเฉลี่ยของคะแนนจากการทดสอบหลังจากได้รับการฝึกทำแบบฝึกของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 75

4. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ 025) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนศรีประจันต์ "เมธิประมุข" อ.ศรีประจันต์ จ.สุพรรณบุรี

5. แบบสอบถามความคิดเห็น หมายถึง แบบวัดความรู้สึและความสนใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกหัดการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้านด้วยกัน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบและการจัดกิจกรรม และด้านประโยชน์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การสร้างแบบฝึกการอ่านเสริมเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจากเอกสารจริงสำหรับเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแยกตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 1.1 ความเป็นมาเกี่ยวกับวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร
 - 1.2 องค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสาร
 - 1.3 ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. การอ่านและการสอนอ่าน
 - 2.1 ความหมายของการอ่าน
 - 2.2 การอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร
 - 2.3 หลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสอนอ่าน
 - 2.4 การประเมินความสามารถการอ่าน
3. การใช้เอกสารจริงในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 3.1 ความหมายและประเภทของเอกสารจริง
 - 3.2 ความสำคัญและประโยชน์ของเอกสารจริง
 - 3.3 เกณฑ์การเลือกใช้อเอกสารจริงในการเรียนการสอน
 - 3.4 แนวทางใช้อเอกสารจริงสำหรับการเรียนการสอน
4. การสร้างแบบฝึก
 - 4.1 หลักการและขั้นตอนในการสร้างแบบฝึก
 - 4.2 ลักษณะของภาระงานที่ใช้เป็นแบบฝึกทางภาษา
 - 4.3 ประโยชน์ของแบบฝึก
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยภายในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ความเป็นมา

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เกิดขึ้นราวปี ค.ศ. 1975 เมื่อนักภาษาศาสตร์และผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ได้ตระหนักในปัญหาว่า แม้ผู้เรียนจะเรียนรู้โครงสร้างของภาษาต่างประเทศมาแล้วเป็นอย่างดี ก็ยังไม่สามารถพูดคุยหรือสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้ หรือถ้าจะสื่อสารได้บ้าง ก็มักใช้ภาษาในลักษณะที่เจ้าของภาษาไม่ใช้กัน แม้จะเป็นภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ทั้งนี้เพราะภาษาไม่ได้เป็นเพียงระบบไวยากรณ์ที่ประกอบด้วยเสียง ศัพท์ โครงสร้าง เท่านั้น แต่ภาษาคือระบบของข้อความที่ใช้ในการสื่อสารหรือสื่อความหมายได้ จึงมีการแสวงหาวิธีการและพัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่สื่อสารได้ ดังนั้นในการสอนไม่ควรสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เฉพาะรูปแบบ หรือโครงสร้างของภาษาเท่านั้น เพราะในการสื่อสารนั้นผู้พูดต้องใช้ภาษาทำหน้าที่ต่างๆ ในการสื่อความหมายไปยังผู้ฟัง เช่น โต้แย้ง เชิญชวน ขออนุญาต ฯลฯ ซึ่งต้องทำให้เหมาะสมตามสภาพสังคม บุคคล และกาลเทศะ การรู้รูปแบบหน้าที่และความหมายของภาษาอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ ผู้เรียนต้องสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง และปฏิบัติตอบโต้ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง จะช่วยให้ความหมายนั้นกระจ่างขึ้น เพราะผู้ฟังจะเป็นผู้แสดงปฏิกิริยาให้รู้ว่าเข้าใจสิ่งที่คุณพูดเพียงใด ถ้าไม่เข้าใจ ผู้พูดอาจต้องปรับคำพูดใหม่เพื่อสื่อความหมายให้ชัดเจนขึ้น

วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเกิดจากแนวคิดของ ชอมสกี (Chomsky 1965 : 24) ที่ได้กล่าวถึงความแตกต่างของภาษาที่มนุษย์ใช้ว่ามี 2 ระดับ คือ ความรู้ในภาษา (Competence) และการใช้ (Performance) ความรู้ในภาษาคือสิ่งที่ทำให้ผู้พูดภาษาสามารถใช้ภาษาได้ และการใช้ภาษาคือการพูดภาษาจริงๆ ของผู้ใช้ภาษา แต่ผู้พูดอาจจะพลังผลพูดประโยคที่เรียบเรียงออกมาอย่างกระท่อนกระแท่นก็ได้ (พาพร พึงศักดิ์ 2534 : 12)

ไฮมส์ (Hymes 1972 : 38-71) วิจารณ์ชอมสกีว่า ศึกษาแต่เฉพาะภาษาของผู้พูดและผู้ฟังในอุดมคติ แต่ละทิ้งองค์ประกอบที่สำคัญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร คือองค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคม และความคิดของชอมสกีในเรื่องการใช้ภาษา (Linguistic Performance) จำกัดอยู่ในวงของจิตวิทยา คือการใช้ภาษาที่ขึ้นอยู่กับความจำ ซึ่งอาจจะทำให้ประโยคที่ใช้ไม่สมบูรณ์แบบ ไฮมส์ (Hymes) ได้ให้ความหมายว่า เป็นความสามารถในการใช้ภาษา ดีความภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม เป็นความสามารถที่รู้ว่าเมื่อใด

ควรจะพูด พูดอะไร พูดกับใคร เมื่อใด ที่ไหน ในลักษณะอย่างไร ความหมายของความสามารถในการสื่อสารของ ไทมส์ (Hymes) เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป

ส่วนลิตเติลวูด (Littlewood 1995 : 16 - 64) ได้แสดงความคิดเห็นว่า แนวความคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มิได้ปฏิเสธแนวความคิดของวิธีการเรียนการสอนแบบเน้นโครงสร้าง เพียงแต่ขยายขอบเขตของวัตถุประสงค์ออกไปโดยเน้นการที่ผู้เรียนสามารถฝึกฝนสิ่งที่ตนเองได้รับ กับสถานการณ์ที่ต้องการสื่อสารได้ตอบจริงๆ ซึ่งสอดคล้องกับพอลสตัน (Paulston 1985 : 5) ที่สรุปว่า

1. ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถทางภาษา (Linguistic Competence) ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้โดยอัตโนมัติและสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามโอกาสที่จะสื่อสาร
2. ผู้เรียนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างรูปแบบของภาษาและหน้าที่ในการสื่อสาร
3. ผู้เรียนจะต้องพัฒนาทักษะต่างๆ และยุทธวิธีในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายอย่างได้ผลเท่าที่เป็นไปได้ในสถานการณ์จริง ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้การใช้คำตอบของการสนทนาของคู่ร่วมสนทนา เพื่อตัดสินใจการสื่อสารของตนว่าประสบผลสำเร็จหรือไม่ และมีการปรับปรุงโดยใช้ภาษาแตกต่างกันออกไป
4. ผู้เรียนจะต้องรู้ความหมายของภาษาที่ใช้ในแต่ละสังคม

นักการศึกษาอย่าง มอร์โรว์ (Morrow 1981 : 59-66) ได้เสนอหลักการของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. ผู้เรียนต้องรู้ว่าตนกำลังทำอะไร (know what you are doing) กล่าวคือ ในการเรียนใดๆ หรือการทำกิจกรรมใดๆ ก็ตาม จะต้องมียุทธศาสตร์และเป้าหมายที่แน่นอนและเป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องการจะเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้นๆ นอกจากนั้นกิจกรรมฝึกการใช้ภาษาจะต้องเป็นกิจกรรมที่มีโอกาสเกิดขึ้นจริงๆ ในสถานการณ์ของการใช้ภาษาต่างประเทศนั้น
2. การแยกสอนเป็นส่วนๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายได้เท่ากับการสอนทั้งหมด (The whole is more important than the sum of the parts) หลักการนี้เชื่อว่าความสามารถในการใช้ส่วนย่อยของภาษาไม่ได้เป็นความสามารถของการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ แต่ก็อาจจะนำมาใช้ฝึกเดี่ยวๆ ได้ แต่ในขั้นสุดท้ายผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนการใช้ภาษาในระดับที่เหนือระดับประโยคขึ้นไป และจะต้องเป็นการใช้ภาษาจริงในสถานการณ์จริง

3. กระบวนการในการสื่อความหมายมีความสำคัญเท่าเทียมกับรูปแบบในการสื่อความหมาย (the process are as important as the forms) เพื่อให้การฝึกรูปแบบของภาษาได้ผลตามเป้าหมายที่วางไว้ ผู้สอนควรคำนึงถึงขบวนการในการฝึกด้วย เพื่อให้การเรียนภาษาหรือบทฝึกนั้นเป็นธรรมชาติยิ่งขึ้น ขบวนการดังกล่าวได้แก่

3.1 การเติมข้อมูลในช่องว่าง (Information gap) คือ การสื่อสารจะเกิดขึ้นเมื่อคน 2 คน หรือมากกว่านั้นรู้ข้อมูล ในขณะที่อีกคนไม่รู้ ดังนั้น การสื่อสารจึงเกิดขึ้นเพื่อปิดช่องว่างนี้

3.2 ตัวเลือก (Choice) ผู้เข้าร่วมในการสื่อสารจะมีตัวเลือกที่ใช้ภาษาอย่างไรก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความคิดที่เขาต้องการจะแสดงรูปแบบไวยากรณ์ที่เหมาะสม รวมทั้งกาลเทศะด้วย

3.3 ปฏิกริยาย้อนกลับ (Feedback) เป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษา การให้ข้อมูลต่อกันในลักษณะนี้มีความสำคัญและมีความจำเป็นมาก เพราะในชีวิตจริงนั้น คนทั่วไปจะพูดกับผู้อื่นเมื่อมีจุดมุ่งหมายที่ต้องการจะพูดอยู่ในใจ เช่น เชื้อเชิญ ร้องทุกข์ หรือทำให้คู่สนทนาเกิดความมั่นใจ หลังจากสนทนาแล้วยังต้องการคำตอบหรือการกระทำซึ่งเป็นผลของการสนทนาว่าผู้ฟังเข้าใจจุดประสงค์ของผู้พูดหรือไม่ ซึ่งหมายถึงความสำเร็จในการสื่อความหมาย

4. การเรียนรู้เกิดจากการปฏิบัติ (To learn it, do it) ครูต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกกิจกรรมการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงหรือใกล้เคียง หลังจากที่ได้ให้คำแนะนำในการใช้ภาษาแก่ผู้เรียนแล้ว โดยจัดให้มีบรรยากาศที่ผ่อนคลายและให้อิสระแก่ผู้เรียน ทั้งนี้เพราะการที่ให้ผู้เรียนอยู่ภายใต้การควบคุมของครูตลอดเวลาเป็นการทำลายบรรยากาศในการสื่อสาร แต่ครูก็ไม่ควรปล่อยให้ผู้เรียนฝึกการตามลำพัง ต้องมีการจัดเตรียมและจัดระเบียบต่างๆ ไว้อย่างเหมาะสม

5. ความผิดพลาดต่างๆ ไม่ได้ก่อให้เกิดความผิดพลาดในการสื่อความหมายเสมอไป (Mistakes are not always a mistake)

พาวร ฟิงส์ค็อก (2534 : 17-18) สรุปได้ว่า แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นทำให้วิธีการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ดังนี้

1. ในการสอนจะเน้นหน้าที่ของภาษา (Language Functions) เน้นเนื้อหาเพื่อสื่อความหมาย (Semantic Contents) มากกว่าการเน้นรูปแบบภาษา (Linguistic Forms)

2. เป็นการสอนภาษาในระดับที่สูงกว่าประโยค หมายถึง การสอนจะเน้นไปทางบทสนทนาเกี่ยวกับการใช้ภาษาที่จะนำไปใช้ในในชีวิตจริง และการสอนเป็นข้อความที่ต่อเนื่องกัน

3. เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนระลึกอยู่เสมอว่า มีภาษาหลายรูปแบบที่ใช้ในการสื่อความหมายต่างๆ ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักนำรูปแบบต่างๆ ของภาษาไปใช้รวมกันได้ และสามารถสื่อความหมายในภาษาใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสาร

มีผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาหลายท่าน ได้เสนอองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสาร ดังเช่น ซาวยอง (Savignon 1983 : 36-38, อ้างถึงใน ละเอียด จุฑานันท์ ม.ป.ป. : 96-97) กล่าวว่าความสามารถในการสื่อสารมีดังต่อไปนี้

1. ความรู้ความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์หรือไวยากรณ์ (Linguistic Competence and Grammatical Competence) ได้แก่ การใช้ทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งมีองค์ประกอบทางภาษาคือ เสียง ศัพท์ โครงสร้าง ซึ่งเป็นแกนในการสื่อความหมายในด้านทักษะการฟัง จะต้องเริ่มจากความสามารถในการจำแนกเสียงได้ ไปจนถึงการฟังข้อความในระดับความเร็วปกติของเจ้าของภาษาได้เข้าใจ ในด้านทักษะการพูด จะต้องออกเสียงได้ถูกต้อง และสนทนาโต้ตอบด้วยสำเนียงและจังหวะที่เจ้าของภาษาพอจะเข้าใจได้ ในด้านทักษะการอ่าน จะต้องรู้จักกลไกในการเขียน คือ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเรียงเรียงประโยค และการใช้คำเชื่อมความหมาย (Connectors) ตลอดจนการเขียนข้อความในลักษณะต่างๆ ได้

2. ความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) ได้แก่ ความสามารถที่จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ตามระเบียบปฏิบัติของสังคม มีความรู้เกี่ยวกับระดับของภาษาที่ใช้ในแต่ละกลุ่มสังคมวัฒนธรรม สามารถเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ ซึ่งแตกต่างกันไปตามสภาพสังคม วัฒนธรรมนั้นๆ ได้ เช่น รู้ว่าจะต้องใช้ภาษาที่เป็นทางการกับผู้ที่ไม่รู้จักคุ้นเคย หรือใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการกับผู้ที่สนิทสนม เป็นต้น เหล่านี้ คือ เรื่องของการใช้ภาษาให้ถูกต้องกับบุคคลและกาลเทศะนั้นเอง

3. ความสามารถในการใช้คำเชื่อมความสัมพันธ์ของข้อความ (Connectors) คือมีความรู้เกี่ยวกับการใช้ระเบียบวิธีสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประโยค ตามหลักภาษา โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ ในการเรียงเรียงประโยคตามลำดับก่อน - หลัง เพื่อเชื่อมโยงความหมายทางภาษาให้เข้ากันได้ถูกต้อง

4. ความรู้เกี่ยวกับรูปลักษณะภาษาที่มีแนวโน้มจะเกิด (Existence of Probabilities) ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจ และเดาความหมายจากบริบทต่างๆ (Contexts) ได้ถูกต้อง รูปลักษณะภาษาดังกล่าว แยกเป็น 2 รูปแบบ คือ รูปลักษณะที่จำเป็น และที่ไม่จำเป็น

5. สมรรถภาพการประยุกต์ใช้หรือยุทธศาสตร์ในการสื่อสาร (Pragmatic Competence or Strategic Competence of Communication) คือ มีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ ด้วยวิธีการหลีกเลี่ยงการใช้รูปลักษณะภาษาที่ยังไม่ชำนาญพอเลยไปใช้รูปแบบอื่นที่เรียนมาแล้ว หรือแสดงออกด้วยการใช้กิริยาท่าทาง สีหน้า และน้ำเสียง ประกอบการสื่อความหมาย การใช้กลวิธีนี้เป็นการแสดงออกทั้งในทางวาจา (Verbal) และไม่เป็นวาจา (Non-verbal) เช่น การขยายความด้วยคำศัพท์อื่นแทนคำศัพท์ที่ไม่รู้หรือนึกไม่ออกในขณะนั้น การพยายามอธิบาย โดยใช้กิริยาท่าทางประกอบ (Gesture)

จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสาร ควรที่จะคำนึงถึงความรู้ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ เช่น ด้านทักษะการอ่าน จะต้องรู้จักการสะกดคำ การเรียงเรียงประโยค เป็นต้น และมีความรู้เกี่ยวกับการเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์โดยหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาที่ยังไม่ชำนาญไปใช้การแสดงกิริยาท่าทางแทน

การสอนในแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น มีแนวการสอนอยู่หลายรูปแบบ ดังที่สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (2539 : 100-102) ได้สรุปไว้ว่าควรที่จะมีข้อเสนอแนะการสอนดังต่อไปนี้

1. คำนึงถึงความต้องการและเหตุผลของผู้เรียนในการเรียนภาษาต่างประเทศ
2. ต้องคำนึงถึงความรู้พื้นฐานของผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม
3. ให้โอกาสผู้เรียนพูด ฟัง อ่าน เขียน เรื่องที่มีความสำคัญต่อผู้เรียน
4. ใช้เอกสารจริง (Authentic Materials) และสถานการณ์ (Situations) ประกอบการสอน ซึ่งทำให้ผู้เรียนนำไปใช้ในชีวิตจริงได้
5. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามศักยภาพ ภูมิหลังและพื้นฐานของผู้เรียน
6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นตัวของตัวเอง มีความรับผิดชอบในการเรียนและสนับสนุนให้ศึกษาหาความรู้นอกชั้นเรียน
7. ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนองความสนใจของผู้เรียน
8. ให้โอกาสผู้เรียนพูดแสดงความคิดเห็นตามที่ต้องการ มิใช่ให้พูดตามที่ผู้สอนต้องการ ไม่ควบคุมแก้ไขข้อผิดพลาด ขอบกพร่องในการใช้ภาษา จนทำให้การสื่อสารขัดข้อง
9. ต้องช่วยชี้แนะ นำทางผู้เรียน เป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้คำแนะนำในระหว่างการดำเนินกิจกรรม และตรวจความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียน

รวมทั้ง อมรา แสงจันทมณี (2524, อ้างถึงใน พาพร พึ่งศักดิ์ 2534 : 25-26) ได้เสนอข้อเสนอแนะของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนต่างๆ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารตั้งแต่เริ่มเรียน ผู้สอนควรแสดงให้เห็นรูปแบบภาษาที่สอนจะให้ได้ในสถานการณ์ที่มีความหมาย และสามารถนำความรู้เหล่านี้ไปใช้ได้จริง

2. ควรจัดความรู้ทางด้านความสามารถทางการสื่อสาร ให้พอเหมาะกับผู้เรียน ไม่มากเกินไปหรือน้อยเกินไป

3. ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ การฝึกฝน รวมทั้งได้รับประสบการณ์ให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง นอกจากนี้ผู้สอนอาจใช้ภาษาแม่ในการสอนกฎเกณฑ์ของไวยากรณ์ หน้าทีรูปแบบภาษาแต่ละแบบ ตลอดจนอธิบายถึงความเหมาะสมที่จะใช้ภาษาให้เหมาะกับสถานการณ์ได้อย่างถูกต้อง

4. ในการสอนผู้สอนต้องเป็นผู้ฝึกให้ผู้เรียนสามารถนำหลักไวยากรณ์ไปใช้สื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังต้องมีความรู้ทางด้านกฎเกณฑ์ของภาษาที่ใช้กับแต่ละกลุ่มสังคมและแต่ละสถานการณ์ (Sociolinguistic Competence)

5. ความต้องการของผู้เรียนจะต้องอยู่ในกรอบของความรู้ทางด้านหลักภาษา (Grammatical Competence) และความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษาที่ใช้อยู่ในแต่ละกลุ่ม

ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ละอียด จุฑานันท์ (ม.ป.ป. : 96-97) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ชี้นำเสนอเนื้อหา (Presentation) จะเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาด้วย การนำเสนอเนื้อหาอาจดำเนินการดังนี้

1.1 การนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead-in) ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียนโดยใช้ภาพ หรือแผนที่ หรือเล่าเรื่องให้ฟัง จากนั้นจึงนำเสนอเนื้อหาโดยให้ผู้เรียนฟังหรืออ่านเรื่องซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนาที่มีบริบทหรือสถานการณ์กำกับ ในเนื้อหาจะต้องมีคำศัพท์รูปแบบภาษาที่ต้องการนำมาฝึก และควรมีคำศัพท์ สำนวน หรือรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนรู้จักบ้างแล้ว

1.2 การดึงความรู้เดิม (Elicitation) ผู้สอนตั้งคำถาม 2-3 คำถาม เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนอยู่มาก-น้อยเพียงใด ถ้าผู้เรียนตอบได้หรือบอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องได้ ก็ไม่จำเป็นต้องเสียเวลากับการนำเสนอเนื้อหามากนัก

1.3 การอธิบาย (Explanation) อธิบายเนื้อหาทางภาษาที่จำเป็น เมื่อผู้สอนเห็นว่าผู้เรียนยังไม่เข้าใจ อาจนำเสนอรูปแบบการใช้ภาษาที่หลากหลาย (Function) นำเสนอวิธีการใช้และให้ความหมาย ถ้าจำเป็นอาจใช้ภาษาแม่ของผู้เรียน ในการอธิบาย

2. ขั้นการฝึก (Practice) ให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ โดยเริ่มต้นด้วยการฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) ผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการฝึกเน้นให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษา เน้นความถูกต้องของภาษา และให้ผู้เรียนทำความเข้าใจความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้นๆ การฝึกขั้นนี้จะเริ่มด้วยการฝึกแบบกลไก (Mechanism) อาจเป็นแบบฝึกหัดโครงสร้าง (Structural Exercises) ในรูปแบบต่างๆ โดยให้ทำซ้ำๆ ตามตัวอย่างได้ ให้สามารถจดจำและนำไปใช้ตามรูปแบบ จนเกิดความคล่องเป็นอัตโนมัติ (Automatism) ให้ผู้เรียนฟังประโยคตัวอย่างจากเทปหรือจากเสียงครูผู้สอน 1-3 ครั้ง จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกพูดโดยออกเสียงตามเป็นกลุ่มย่อยหรือทีละคน รูปแบบการฝึกที่ใช้อาจจะเป็น การฝึกเชื่อมโยงประโยค การฝึกพูดบทสนทนาสั้นๆ (Micro-Dialogue) การฝึกขยายประโยค การใช้คำแทนที่ การฝึกตามสถานการณ์ต่างๆ ฯลฯ ผู้สอนจำเป็นต้องเตรียมสถานการณ์สำหรับการฝึกไว้หลายรูปแบบ ให้ผู้เรียนค่อยๆ ถ้ายโอนโครงสร้างทางภาษาจากสถานการณ์หนึ่งไปสู่สถานการณ์หนึ่งที่คล้ายคลึงกัน แล้วจึงให้สถานการณ์ใหม่เพื่อฝึกการใช้ให้คล่อง

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) การฝึกขั้นตอนนี้สำคัญที่สุด ทั้งนี้เพราะการฝึกนี้เปรียบเสมือนตัวกลางที่เชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน โดยทั่วไปมีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดสถานการณ์และชี้แนะแนวทางให้เท่านั้น ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างเป็นอิสระไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนด เหมือนการฝึกแบบควบคุมการได้เลือกใช้ภาษาเอง ช่วยให้เกิดความมั่นใจ ผู้สอนจะเป็นผู้ริเริ่ม หรือผู้จัดการ ขั้นเริ่มต้นกิจกรรม เช่น อธิบายวิธีทำกิจกรรม จัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะดำเนินการเองทั้งหมด ผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ เมื่อผู้เรียนมีปัญหาในการทำกิจกรรม และเป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับหรือประเมินผลกิจกรรมในภายหลัง กิจกรรมการใช้ภาษาในขั้นนี้ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) การแสดงในสถานการณ์จำลอง (Simulation) จัดทำขึ้นเพื่อแก้ปัญหาที่ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ในชั้นเรียนไปใช้ภายนอกได้ และเพื่อเป็นการเรียนที่เป็นธรรมชาติใน

สถานการณ์ต่างๆ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจึงมักใช้สื่อซึ่งเป็นของจริง (Authentic Materials) เช่น บทความ โฆษณาจากหนังสือพิมพ์ ข่าวจากวิทยุ โทรทัศน์ การพยากรณ์อากาศ เมนูอาหาร ตารางเวลา ฯลฯ

จะเห็นได้ว่าขั้นตอนการสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น เน้นความสำคัญให้ผู้เรียนได้รับความรู้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน จะให้ความสำคัญกับสถานการณ์ในการใช้ภาษามากกว่าการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ การจัดการเรียนการสอนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เน้นการให้ความร่วมมือกันในการจัดกิจกรรม และการเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติ ใช้สื่อที่เป็นของจริงเช่น สิ่งตีพิมพ์ วารสาร และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป้าหมายในสถานการณ์อย่างถูกต้องและเหมาะสม

การอ่านและการสอนอ่าน

ความหมายของการอ่าน

ทักษะการอ่านเป็นทักษะหนึ่งในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ เป็นทักษะที่นักเรียนใช้ได้ตลอดเวลาและสามารถเพิ่มพูนความรู้ด้วยตนเองได้ และยังช่วยให้นักเรียนเข้าใจวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษานั้น การอ่านจึงมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับที่ วิชัย ประสิทธิ์วุฒิวณิช (2544 : 7) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนทั่วไปทุกระดับ การอ่านสามารถนำประโยชน์ไปใช้สังเคราะห์ความรู้ พัฒนาตนเองได้ เนื่องจากการอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน นักจิตวิทยา นักภาษาศาสตร์ และนักจิตภาษาศาสตร์ จึงได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการอ่าน และได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ต่างๆ ดังต่อไปนี้

กูดแมน (Goodman 1973 : 135, quoted in Coady 1975 : 5) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา ซึ่งผู้อ่านสร้างความหมายใหม่จากสิ่งที่ผู้เขียนเรียบเรียงไว้ในงานเขียน การสร้างความหมายใหม่เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันเป็นวัฏจักร เริ่มจากการสุ่มข้อความ การคาดคะเน การทดสอบ และการยืนยัน

ดูบิน (Dubin 1982 : 15) อธิบายความหมายของการอ่านว่า หมายถึงการสื่อสารความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน กล่าวคือผู้เขียนจะลงรหัสความคิดหรือความหมายบางอย่างออกมาในรูปของภาษา แล้วผู้อ่านก็จะถอดรหัสจากตัวภาษานั้นออกมาเป็นหน่วยความคิด หรือความหมายตามทีผู้เขียนต้องการสื่อจนเป็นที่เข้าใจกันได้อีกทีหนึ่ง

ไซเบอร์สไตน์ (Silberstein 1994 : 12) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการของข้อมูลที่ สลับซับซ้อน ผู้อ่านจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่าน เพื่อที่จะสร้างสรรค์ความสัมพันธ์ของข้อความที่ มีความหมาย

นอกจากนี้ สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์ (2534 : 8) สรุปความหมายของการอ่านว่า เป็นการรับรู้ความหมายจากถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่ในสิ่งพิมพ์หรือหนังสือ โดยผู้อ่านรู้ว่าผู้เขียนได้ ส่งสารแสดงความคิดเห็นอย่างไร มีความหมายว่าอย่างไร เกี่ยวข้องกับอะไรบ้าง ลำดับขั้นของการ อ่าน จะเริ่มต้นตั้งแต่การทำความเข้าใจในถ้อยคำแต่ละคำ กลุ่มคำแต่ละกลุ่มและเรื่องราวที่เรียง รายต่อเนื่องกันอยู่ในย่อหน้าหนึ่งหรือในตอนหนึ่ง หรือในเรื่องหนึ่ง ซึ่งผู้อ่านต้องทำความเข้าใจไปที่ ละตอนเป็นลำดับ

วิลเลียมส์ (Williams 1993 : 2-8) กล่าวสรุปว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านได้ เห็นและเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน แต่ไม่ได้หมายความว่าผู้อ่านต้องเข้าใจทุกสิ่งทุกอย่างที่อ่าน ทั้งไม่ จำเป็นต้องอ่านรายละเอียดปลีกย่อยของเนื้อหาและไม่ใช่เป็นเพียงผู้รับสารจากตัวอักษร คำ หรือ ประโยคต่างๆ เท่านั้น แต่เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านเป็นผู้กระทำมากกว่าเพียงเพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่อง การที่จะอ่านให้เข้าใจนั้น ผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับ ระบบการเขียน คือ การประสมคำ สะกด คำ มีความรู้ความสามารถด้านภาษา คือ วิธีการเรียบเรียงคำ มีความสามารถในการตีความ รู้ ความสัมพันธ์ของคำระดับประโยค มีความรู้รอบตัว ด้านวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ลักษณะเนื้อหาที่อ่าน บรรยากาศ

เกรย์ (Gray 1948 : 35-37) กล่าวว่า กระบวนการอ่านประกอบด้วยทักษะที่สำคัญใน หลายๆ อย่าง ดังต่อไปนี้

1. การรู้จักคำ (perception of the words used) ผู้อ่านจะอ่านหนังสือได้เข้าใจก็ต่อ เมื่อมีความสามารถในการอ่านตัวอักษร และเข้าใจความหมายตรงกับผู้เขียน การเข้าใจ ความหมายของคำเป็นทักษะเบื้องต้นของการอ่านทุกประเภท
2. การเข้าใจความคิดของผู้เขียน (comprehension of the ideas expressed) คือ ผู้อ่านทราบว่าผู้เขียนต้องการบอกอะไรกับผู้อ่าน หรือมีจุดประสงค์ใดในการเขียนนั้นๆ
3. การมีปฏิกิริยาตอบโต้ความคิดเห็นของผู้เขียน (reaction to these ideas) เป็นการ ประเมินความคิดของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งผลของการประเมินจะเป็นการเห็นด้วยหรือไม่เห็น ด้วยก็ได้

4. ทักษะในการบูรณาการความคิดเก่ากับความคิดใหม่จากเรื่องทีอ่านไปแล้ว (integration of the ideas) ซึ่งหมายถึงการรวบรวมความคิดที่ได้รับจากเรื่องทีอ่านกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่านนั่นเอง

สรุป การอ่านคือกระบวนการของความหมายที่ผู้เขียนได้แสดงรหัสเป็นภาษา และผู้อ่านเป็นผู้ถอดรหัสภาษานั้น เป็นการสื่อสารหรือสื่อความหมายระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน โดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง ผู้อ่านต้องอาศัยประสบการณ์หรือความรู้เดิมของผู้อ่านในเรื่องระบบการเขียน การเรียงประโยค วัฒนธรรมประเพณี และมีความเข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียน เพื่อช่วยในการแปลความหมายให้ชัดเจนขึ้น อย่างไรก็ตาม ผู้อ่านจะต้องมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่ชัดเจน เพื่อที่จะได้เลือกวิธีการอ่านที่เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของการอ่านมาใช้ขณะอ่าน

การอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร

การสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร เป็นการอ่านที่ผู้อ่านมีจุดประสงค์ในการอ่าน เช่น อ่านเพื่อค้นหาข้อมูล ความรู้ต่างๆ อ่านเพื่อพัฒนาสติปัญญา หรืออ่านเพื่อความบันเทิง ทั้งนี้เพราะกลวิธีการอ่านให้บรรลุเป้าหมายนั้นมีต่างกัน ในการสอนอ่านผู้สอนควรทำความเข้าใจว่าผู้อ่านและผู้เขียนมีการสื่อสารซึ่งกันและกันในลักษณะเดียวกับผู้พูดและผู้ฟัง (White 1983, อ้างถึงใน เกศินี บุรณกิจ 2534 : 20) เพียงแต่ผู้เขียนไม่ได้รับข้อมูลย้อนกลับจากผู้อ่านในขณะนั้นทันที

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 178) กล่าวว่า การอ่านเพื่อการสื่อสารเป็นการอ่านเพื่อวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์หนึ่งทีนอกเหนือไปจากการอ่านเพื่อการศึกษารายวิชา เพราะในชีวิตจริง การอ่านสิ่งต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ ป้ายประกาศ โฆษณา ผู้อ่านไม่ได้สนใจตัวภาษาแต่สนใจเพียงสาระทีได้รับ หลังจากนั้นก็อาจมีการแสดงออกต่อสิ่งทีอ่านในรูปแบบต่างๆ กัน เช่น เมื่ออ่านพบประกาศสมัครงานก็อาจจะเขียนจดหมายไปสมัคร ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของฮาฟเนอร์และจอลลี่ (Hafner and Jolly 1982 : 139) ว่าการอ่านเพื่อการสื่อสารเป็นการอ่านทีมีจุดมุ่งหมายเฉพาะ เป็นการเตรียมการอ่านทีนักเรียนจะได้พบในชีวิตจริง ความหลากหลายในบทอ่านจากแหล่งต่างๆ ในชีวิตจริงเป็นการเพิ่มประสบการณ์การอ่านให้แก่นักเรียน ทำให้รู้ศัพท์มากขึ้น

วิดโดว์สัน (Widdowson 1978, อ้างถึงใน วิสาข์ จิตวิตร 2541 : 50) กล่าวว่า ผู้อ่านมีความสามารถในการอ่านสองระดับ คือระดับความเข้าใจ (comprehending) และความสามารถในการตีความ (interpreting) ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนายุทธวิธีในการใช้ภาษาทั้งด้านไวยากรณ์ แปลความหมาย ตีความจากข้อความทีสัมพันธ์กัน (discourse) นอกจากผู้อ่านจะ

ตีความแล้ว ยังต้องรู้จักเดาความ ตรวจสอบความหมาย คาดการณ์ล่วงหน้า และการตั้งคำถาม เพื่อถามตนเองตลอดเวลาที่อ่าน เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้อ่านเอง ดังนั้นการสอนอ่าน จึงควรมุ่งเน้นให้นักเรียนมีสมรรถวิสัยในการสื่อสารทางการอ่าน นั่นคือ สามารถเข้าใจ ข้อความที่อ่านได้ และสามารถนำข้อความที่อ่านได้เข้าใจนี้ไปใช้ประโยชน์ได้ (อรุณี วิริยะจิตรา และสรณี วงศ์เบ็ญสัจจ์ 2531 : 15) ซึ่งตรงกับความคิดของวอลเลซ (Wallace 1992 : 54) กล่าวว่า การอ่านที่มีประสิทธิภาพ คือ การอ่านแบบมีปฏิสัมพันธ์ โดยที่ผู้อ่านเชื่อมโยงสิ่งที่รู้แล้วไปสู่ ข่าวสารข้อมูลในเนื้อหาเพื่อสร้างความหมาย ซึ่งกระบวนการอ่านต้องประกอบไปด้วย ผู้อ่าน เนื้อหา บริบท และการมีปฏิสัมพันธ์ ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้อ่านในการอ่านเพื่อการเรียนรู้และ อ่านเพื่อการสื่อสาร

กอร์ดอน (Gordon 1985 : 73-74) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระสำคัญของการ สอนเพื่อการสื่อสารไว้ว่า สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่สอง ภายใต้อสถานการณ์ที่สมจริง เพราะการได้ฝึกการใช้ภาษาด้วยตนเองจะทำให้เกิดการเรียนรู้อย่าง แท้จริง และกอร์ดอนได้เสนอหลักในการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ครูควรมีหน้าที่ในการกระตุ้นให้นักเรียนอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว แทนที่จะควบคุม เฉพาะในเรื่องของความถูกต้องแต่เพียงอย่างเดียว
2. ครูควรฝึกให้นักเรียนรู้จักการตีความ โดยฝึกทำความเข้าใจกับหน่วยความหมายที่ ใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ จากคำ เป็นหน่วยคำ เป็นประโยค เป็นข้อความ และขั้นฝึกทำความเข้าใจ วัตถุประสงค์ของผู้เขียน เป็นต้น
3. ครูควรแยกโครงสร้างภาษาที่ยากออกมาอธิบายก่อนที่จะมอบหมายให้นักเรียน อ่านเรื่อง
4. เนื่องจากความรู้พื้นฐานของนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการทำความเข้าใจเรื่องที่ อ่าน ครูจึงต้องมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือหรือสอนให้นักเรียนรู้จักช่วยตนเองในเรื่องนี้ โดยเฉพาะ อย่างยิ่งความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม
5. การจัดการเรียนรู้ไม่ควรจัดให้เป็นระบบแข่งขัน แต่ควรเป็นระบบร่วมมือกันมาก กว่า
6. ก่อนอ่านครูต้องมั่นใจว่านักเรียนทุกคนรู้และเข้าใจจุดประสงค์ของการอ่านเป็น อย่างดี

สรุป จะเห็นได้ว่าการอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร เป็นการอ่านที่มีจุดมุ่งหมาย ประการใด ประการหนึ่ง ประสงค์หนึ่ง เช่น อ่านเพื่อค้นหาความรู้ หรืออ่านเพื่อความบันเทิง ทั้งนี้ผู้

อ่านควรมีความสามารถในการตีความ รู้จักเดาความหมาย และการตั้งคำถามเพื่อถามตนเอง ตลอดเวลาที่อ่าน ส่วนที่สำคัญคือ ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่สองภายใต้สถานการณ์ที่สมจริง

หลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสอนอ่าน

การอ่านเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสื่อสาร ดังนั้นการสอนอ่านจึงควรมุ่งเน้นให้นักเรียนมีสมรรถวิสัยในการสื่อสารด้านการอ่าน มีการจัดกิจกรรมเพื่อการสอนอ่านให้สอดคล้องตามจุดประสงค์ จากลักษณะดังกล่าว ได้มีนักการศึกษาหลายท่านเสนอแนะหลักการการจัดกิจกรรมเพื่อการสอนอ่านไว้ดังนี้

เกรลเลท (Grellet 1981 : 19) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมไว้ว่าควรเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหาด้วยการหาคำตอบจากข้อความที่อ่าน ซึ่งเป็นการมอบงานให้ทำ (task) สิ่งที่น่าสนใจให้อ่านอาจจะเป็นบทความ ตาราง แผนผัง สมุดรายชื่อสินค้าและราคา ลักษณะกิจกรรมดังกล่าวจะช่วยให้นักเรียนมีลักษณะเป็นจริงขึ้น เช่น การอ่านโฆษณาจากหนังสือพิมพ์เพื่อเลือกฟังรายการวิทยุ โทรทัศน์ ชมภาพยนตร์ หรือเลือกร้านอาหารตามข้อมูลที่กำหนดมาให้ นอกจากนี้ อาจจะทำให้ผู้เรียนเป็นผู้หาข้อมูลที่ต้องการจากตารางหรือแผนผัง เป็นต้น

มิลเลอร์ (Miller 1984 : 23) กล่าวถึงกิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสารว่าเป็นกิจกรรมที่ให้อ่านได้มีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหา มีการถอดความหมาย ถ่ายโอนความรู้ ทำกิจกรรมโดยใช้ช่องว่างข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นในการทำให้เกิดการสื่อสาร

เดวิส และคณะ (Davies et al. 1990 : 101) ได้เสนอรูปแบบการจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสารไว้ว่า เนื้อหาที่นำมาสร้างเป็นภาระงานหรือกิจกรรมควรมีความหลากหลาย เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สถานการณ์ของเนื้อหาและได้สำรวจหรือทำนายเนื้อหาที่จะเรียนมากกว่าที่จะให้อ่านที่ละเอียด รวมทั้งฝึกให้เดาความหมายจากข้อความในบริบทภาษา รวมไปถึงสัญลักษณ์ทางภาษา และภาษาท่าทางด้วย กิจกรรมก่อนการอ่านควรให้ผู้เรียนได้จับคู่ เล่นเกมคำศัพท์ ส่วนขั้นการดำเนินกิจกรรมผู้เรียนจะได้เรียนรู้ลีลาและหน้าที่ของภาษา จากนั้นเป็นขั้นตอนทวนการอ่านเพื่อให้ทราบเรื่องคร่าวๆ (skimming) และการอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (scanning) แล้วให้ผู้เรียนทำนายและทำกิจกรรมการถ่ายโอนข้อมูลโดยการพูด หรือเขียน การใช้คำถามตามแนวการสอนแบบดั้งเดิม เช่น คำถามที่ตอบด้วย Yes/No หรือ True/False แบบมีตัวเลือกให้เลือกตอบ และแบบเติมคำ ควรนำมาใช้เพื่อเป็นคำถามนำ เพราะถือว่าเป็นเทคนิคที่มีประโยชน์ กิจกรรมหรือภาระงานควรกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาใช้ในการอ่านด้วย

จอห์นสัน (Johnson 1982 : 163-172) ได้กล่าวถึงหลักในการจัดกิจกรรมการสอน อ่านเพื่อการสื่อสารไว้ 5 ประการ คือ

1. กิจกรรมการถ่ายโอนข้อมูล (The information transfer principle) กิจกรรมประเภทนี้ยึดหลักการถ่ายโอนข้อมูลจากทักษะหนึ่ง หรือจากข้อมูลในลักษณะหนึ่งไปสู่ข้อมูลในอีกลักษณะหนึ่ง ทั้งนี้เพราะในชีวิตจริงนั้น เรามีการถ่ายโอนภาษาในรูปแบบต่างๆ เช่น อ่านหรือฟัง บทความหรือบทสนทนาแล้วนำข้อมูลที่ได้นั้นมากรอกลงในแบบฟอร์ม ตาราง กราฟ และแผนภูมิ เป็นต้น การที่ผู้เรียนสามารถถ่ายโอนข้อมูลได้นั้น หมายถึงเขามีความเข้าใจเนื้อหาที่เขาอ่านหรือฟังนั่นเอง

2. กิจกรรมเติมข้อมูลในช่องว่าง (The information gap principle) กิจกรรมประเภทนี้ยึดหลักการที่ว่า การสื่อสารจะเกิดขึ้นเมื่อเกิดช่องว่างของข้อมูลที่จะใช้ในการสื่อสาร การจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารยึดหลักการนี้เนื่องจากเหตุผลที่ว่า คนเรามักใช้ภาษาเมื่อเราต้องการข้อมูลบางประการที่เราไม่รู้จากคู่สนทนา จึงทำให้เกิดความต้องการในการสื่อสาร กิจกรรมประเภทนี้ได้แก่ การให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ โดยต้องอาศัยข้อมูลจากผู้อื่นเพื่อจะได้ทำงานที่ได้ รับมอบหมายให้สำเร็จ

3. กิจกรรมการต่อข้อมูล (The jigsaw principle) ผู้เรียนจะได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน โดยทำภาระงานบางส่วนแล้วนำมารวมกัน เพื่อให้ได้ภาระงานที่สมบูรณ์ เช่น นักเรียนคนที่ 1 อ่านจดหมายสมัครสมาชิกวารสารวิชาการ แล้วนำข้อมูลมากรอกลงในใบสมัครฉบับแรก ส่วนนักเรียนคนที่ 2 อ่านจดหมายในลักษณะเดียวกับฉบับที่ 1 แล้วกรอกข้อมูลที่อ่านลงในฉบับที่ 2 หลังจากนั้นนักเรียนทั้งสองจะแลกเปลี่ยนใบสมัครกัน นักเรียนคนที่ 1 จะอ่านใบสมัครฉบับที่ 2 แล้วใช้ข้อมูลที่อ่านเขียนจดหมาย ส่วนนักเรียนคนที่ 2 ก็จะได้รับใบสมัครฉบับแรกและอ่านข้อมูล แล้วเขียนจดหมายเช่นกัน

4. กิจกรรมพึ่งพาข้อมูล (Task dependency principle) เป็นกิจกรรมที่กำหนดให้นักเรียนนำข้อมูลที่ได้รับไปใช้ในกิจกรรมต่อไป ดังนั้นนักเรียนจะต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และนักเรียนแต่ละคนจะต้องทำงานที่ตนเองได้รับมอบหมายให้ดีที่สุด เพื่อที่จะได้รับข้อมูลที่ถูกต้องที่สุด แล้วนำไปใช้ในกิจกรรมต่อไปได้สำเร็จ

5. กิจกรรมการแก้ไขข้อมูล (The correction for content principle) เป็นกิจกรรมการตรวจสอบว่ามีการถ่ายทอดข้อมูลอย่างถูกต้องหรือไม่ นักเรียนสามารถเข้าใจข้อมูลที่ ได้รับหรือไม่ ซึ่งอาจตรวจสอบได้โดยตัวนักเรียนที่ทำการกิจกรรมเอง ความสำเร็จของหลักการข้อนี้

ขึ้นอยู่กับบทที่นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดข้อมูลได้ถูกต้อง แต่ถ้านักเรียนใช้ไวยากรณ์ผิดครูควรจะแก้ไข เพื่อที่จะช่วยสร้างประสิทธิภาพในการสื่อสาร

ฮาร์เมอร์ (Harmer 1986 : 151-153) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสอนทักษะอ่าน 5 ขั้นตอนต่อไปนี้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ขั้นตอนนี้จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจเรื่องที่จะอ่าน และให้ผู้เรียนคาดหมายหรือทำนายว่าเรื่องที่อ่านน่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร โดยในขั้นแรกอาจจะทำความเข้าใจกับหัวข้อเรื่องว่าน่าจะเกี่ยวกับอะไร เป็นต้น

2. ครูจะบอกจุดประสงค์ในการอ่าน และอธิบายให้ผู้เรียนทราบเกี่ยวกับภาระงานที่จะต้องทำอะไรบ้าง

3. ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องและปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมาย

4. หลังจากที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติภาระงานเสร็จสิ้นแล้ว ครูจะช่วยนักเรียนตรวจสอบว่าภาระงานที่ปฏิบัตินั้นได้ผลสมบูรณ์และดีเพียงใด

5. ครูอาจจะสร้างภาระงานขึ้นมาอีกชิ้นหนึ่ง ซึ่งสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องที่เด็กอ่าน เช่น เมื่อผู้เรียนได้ตอบคำถามเกี่ยวกับจุดหมายที่ผู้เรียนอ่านแล้ว อาจจะให้ผู้เรียนเขียนจดหมายตอบ เพราะในชีวิตจริงนั้น เรามักจะใช้ทักษะในการสื่อสารมากกว่าหนึ่งทักษะเสมอ

นอกจากนี้สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 178-179) ยังได้เสนอขั้นตอนและกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading Activities)

เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ตัวอย่างกิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่

1.1 ให้คาดคะเนเรื่องที่อ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนคำนึงถึงความรู้เดิมแล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน การคาดคะเนอาจจะผิดหรือถูกก็ได้

1.2 ให้เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียง หรือจากรูปภาพ และการแสดงท่าทาง

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading Activities)

เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อความในเรื่องที่อ่าน กิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่

2.1 ให้ลำดับเรื่องโดยให้ตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ (Strip Story) อาจจะเป็นย่อหน้าหรือเป็นประโยคก็ได้ แล้วให้ผู้เรียนในกลุ่มลำดับข้อความกันเอง

2.2 เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง (Semantic Mapping)

2.3 เติมข้อความลงในแผนผังของเนื้อเรื่อง (Graphic Organizer)

2.4 เล่าเรื่องโดยสรุป (Summarizing)

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading Activities)

เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน กิจกรรมที่ทำอาจจะเป็นการถ่ายโอนไปสู่ทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะการพูด และการเขียนก็ได้โดยให้ทำกิจกรรมดังต่อไปนี้

3.1 ให้แสดงบทบาทสมมติ

3.2 ให้เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ เช่น เขียนจดหมาย เขียนบทสนทนา เขียนแบบฟอร์ม วาดรูป เป็นต้น

3.3 พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ทรงพร อิศโรภกุล (2529 : 38-41) ได้กล่าวว่า ในการสอนอ่านและจัดกิจกรรมการอ่าน มีข้อพิจารณาที่ควรคำนึงถึงดังต่อไปนี้

1. เข้าใจระดับประโยคยังไม่พอ กล่าวคือ ถ้าจะสอนให้ได้มีประสิทธิภาพ ผู้เรียนจะต้องไม่เข้าใจเฉพาะความหมายของประโยคนั้น แต่จะต้องเข้าใจความหมายทั้งหมดในย่อหน้านั้น รวมทั้งความหมายของทั้งบทอ่านด้วย

2. ความเข้าใจทั้งหมดมาก่อนรายละเอียด เป็นการเน้นให้ผู้อ่านอ่านเพื่อให้ได้ความเข้าใจทั้งหมดของเรื่องที่อ่านเสียก่อน หลังจากนั้นจึงค่อยลงในรายละเอียดของเนื้อหา

3. ใช้บทอ่านที่พบในชีวิตจริง

4. ควรใช้ทักษะสัมพันธ์ ในการสอนทักษะการอ่านนั้น ไม่ควรสอนโดดๆ แยกออกจากการสอนทักษะอื่นโดยสิ้นเชิง เพราะในชีวิตจริงเมื่อเราได้ฟังหรืออ่านอะไรแล้ว เรามักจะนำไปเล่าต่อหรือเขียนเล่าให้อีกคนหนึ่งทราบ

5. อ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย คนที่สามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องรู้ตัวเองว่าอ่านข้อเขียนนั้นๆ เพื่อจุดมุ่งหมายอะไร เพราะจุดมุ่งหมายจะเป็นเครื่องกำหนดประเภทของการอ่าน และจะกำหนดว่า การอ่านแบบนั้นต้องอาศัยทักษะอะไรมาช่วยบ้าง

6. กระบวนการค้นหาคำตอบสำคัญกว่าคำตอบ การอ่านเป็นกิจกรรมที่เต็มไปด้วยการเคลื่อนไหวคิดก็มีชีวิตชีวา เพราะตลอดเวลาผู้อ่านจะต้องเดา (guessing) ทำนาย (predicting) ตรวจสอบ (checking) และถามคำถามตนเอง (asking oneself question) ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการอ่านควรมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาและฝึกฝนความสามารถที่จะทำให้อ่านได้มี การฝึกฝนทักษะเหล่านี้เป็นระบบด้วย

7. สอนหรือสอบ ผู้สอนต้องถามตนเองว่ากำลังสอนหรือสอบ ตัวบทอ่านรวมทั้ง กิจกรรมการอ่านที่จะให้ผู้เรียนอ่านนั้น มีขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถในการอ่าน หรือมีขึ้นเพื่อครูจะได้ทราบว่าผู้เรียนสามารถนำทักษะการอ่านที่ได้สอนไปแล้วไปใช้ในการอ่านบทอ่านที่ยังไม่เคยเห็นได้หรือไม่

8. อ่านด้วยตนเอง หลังจากที่ได้ให้หลักในการอ่าน ได้ช่วยสอนศัพท์บางคำที่ คาดว่าจะมีปัญหา ช่วยแนะนำเรื่องที่จะอ่าน พร้อมทั้งมอบหมายงาน (task) ให้ทำแล้วผู้สอนควรจะ ปลดปล่อยให้ผู้เรียนได้อ่านด้วยตนเอง

วิสาข์ จัตวีตร (2541 : 52-57) ได้สรุปกลยุทธ์ (strategies) และกิจกรรมการสอน อ่านเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้

1. ก่อนการอ่านข้อความใดๆ ผู้อ่านควรทำนายข้อความที่อ่านล่วงหน้าจากหัวข้อเรื่อง หัวข้อย่อย โดยใช้ความรู้ที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ผู้อ่านสามารถเดาเนื้อเรื่องได้จากรูปภาพ ตาราง แผนภูมิ ซึ่งสามารถแนะเนื้อหาของเรื่องที่จะอ่านได้

2. ผู้อ่านควรมีจุดประสงค์ในการอ่าน เช่น อ่านเพื่อค้นหาข้อมูลบางอย่าง โดยใช้ เทคนิค **scanning** กวาดสายตาอ่านอย่างรวดเร็ว เพื่อหาข้อความที่ต้องการ ทั้งนี้ผู้เขียนอาจตั้ง คำถามหรือปัญหาให้ผู้อ่านหาคำถามก่อนที่อ่านข้อความ เพื่อให้ผู้อ่านมีวัตถุประสงค์ในการอ่าน

3. การตีความหมายของคำศัพท์ที่ยากจากข้อความในบริบทโดยผู้อ่านอาจจะอนุมาน ความหมายของคำศัพท์ได้จากคำที่มีความหมายคล้ายกัน คำที่มีความหมายตรงกันข้าม โครงสร้างของคำและจากประสบการณ์ของผู้อ่าน

4. ผู้อ่านควรรู้ความสัมพันธ์ของประโยคต่างๆ และโครงสร้างของย่อหน้าที่อ่านโดยใช้ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ไวยากรณ์และคำที่ใช้เชื่อมประโยค เช่น สามารถเขียนโครงสร้างของ ย่อหน้า ซึ่งประกอบด้วยใจความสำคัญ และข้อความสนับสนุน สามารถบอกหน้าที่ของภาษาว่า ข้อความนั้นๆ มีจุดมุ่งหมายที่จะให้คำจำกัดความ บรรยาย ให้ตัวอย่างหรือให้เหตุผล เป็นต้น

5. การสร้างแบบฝึกการอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารที่แปลกใหม่ จะช่วยให้ ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น คือ ถ่ายทอดข้อความที่อ่านในรูปแบบต่างๆ

5.1 การถ่ายทอดข้อมูลที่อ่านมาเป็นแผนผัง ตาราง รูปภาพ แผนที่ และ แผนภูมิ

5.2 การถอดความจากแผนผัง ตาราง แผนที่ และรูปภาพเป็นข้อความภาษาอังกฤษ

5.3 การอ่านเพื่อแก้ปัญหาโดยใช้หลัก **jigsaw reading** คือ ผู้อ่านพยายามอ่าน เนื้อหาข้อมูล แล้วนำมาปะติดปะต่อกันเพื่อแก้ปัญหาหรือตอบคำถามบางอย่าง

กิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารนั้น เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้หาข้อมูลที่ต้องการจากสิ่งที่อ่าน จากนั้นอาจให้ทำกิจกรรมหลังการอ่าน กิจกรรมที่ให้ทำไม่ใช่กิจกรรมที่ตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน แต่เป็นการให้สื่อความหมาย หรือถ่ายโอนความรู้ในรูปแบบต่างๆ เช่น การพูดสรุป เขียน หรือสื่อความหมายในรูปแบบผัง ตาราง หรือการใช้คำถาม ถูก/ผิด หรือแบบตัวเลือกให้ตอบ ก็จะเป็นการช่วยให้ผู้อ่านสามารถเรียงลำดับเนื้อหา และทำให้เข้าใจบทอ่านได้ดียิ่งขึ้น

การประเมินความสามารถการอ่าน

การประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษในโรงเรียนไทยส่วนใหญ่มักใช้ข้อสอบที่ครูสร้างขึ้นเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ในการเรียนในรายวิชาต่างๆ ระหว่างการสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียนข้อสอบที่นิยมใช้ในวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จะประกอบด้วย ข้อสอบที่วัดความรู้ด้านศัพท์ ไวยากรณ์ ทักษะการพูด ทักษะการเขียน และทักษะการอ่าน จะเห็นได้ว่าข้อสอบวัดความสามารถทางการอ่าน จะเป็นเพียงส่วนประกอบส่วนหนึ่งเท่านั้นของข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ การใช้แบบทดสอบอย่างเป็นทางการ (Formal Assessment) นั้นมีข้อจำกัดอยู่หลายประการ เช่น ข้อสอบที่สร้างขึ้นไม่ได้มาตรฐาน ครูส่วนใหญ่จะสร้างข้อสอบขึ้นใหม่ทุกครั้งที่สอบ ในบางครั้งบทอ่านที่คัดเลือกมาทดสอบนั้นสั้นเกินไป ทำให้นักเรียนไม่สามารถใช้กระบวนการอ่าน เช่น การเดาศัพท์จากบริบทได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ผู้อ่านยังมีความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านแตกต่างกัน ย่อมมีผลทำให้อ่านได้เข้าใจมากน้อยแตกต่างกัน และสิ่งที่สำคัญ คือการประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบอย่างเป็นทางการนั้นประเมินจากผลของการอ่าน (Product) มากกว่าเป็นการตรวจสอบกระบวนการในการอ่าน (Process) ดังนั้น ครูสอนภาษาอังกฤษจึงควรใช้ข้อมูลทั้งจากการทดสอบหลายๆ ด้านทั้งอย่างเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ เพื่อเป็นข้อมูลในการวัดผลและเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน วิสารักษ์ จัตวีวัตร์ (2541 : 295-312) ได้แบ่งประเภทของการวัดผลในการอ่านดังนี้

การวัดผลการอ่านสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ ตามลักษณะการนำผลสอบไปใช้

1. การวัดผลอย่างเป็นทางการ (Formal Measure) คือการทดสอบอย่างมีระบบ โดยให้นักเรียนทำข้อสอบที่สร้างไว้ในเวลาที่กำหนด แบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 ประเภท คือ

1.1 แบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม (Norm Reference Tests) มีวัตถุประสงค์ใช้เพื่อเปรียบเทียบคะแนนของนักเรียนกับคะแนนของกลุ่มนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบว่านักเรียนคนนั้นสอบได้ในลำดับที่เท่าไรของกลุ่ม

การทดสอบแบบอิงกลุ่ม อาจแบ่งเป็นประเภทย่อยๆ ได้ดังนี้

1.1.1 แบบทดสอบแบบสำรวจ (Survey Test) คือแบบทดสอบที่วัดระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียนว่าอยู่ในระดับใด เป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วๆ ไปมากกว่าจะชี้ให้เห็นว่านักเรียนคนนั้นเก่งหรืออ่อนในทักษะใด แบบทดสอบนี้นิยมใช้กับนักเรียนกลุ่มใหญ่ โดยไม่ต้องมีการเตรียมตัวมาก่อน แต่เนื้อหาที่ใช้วัดมีลักษณะกว้างๆ

1.1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement) คือแบบทดสอบเพื่อวัดว่านักเรียนมีความชำนาญ (Mastery Testing) เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาเพียงใด ซึ่งแสดงถึงความรู้ที่ลึกซึ้ง แบบทดสอบนี้ใช้หลังจากได้รับการสอนเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นไปแล้ว

1.1.3 แบบทดสอบวัดความสามารถ (Aptitude Test) คือแบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถทางวิชาการทั่วๆ ไป

ข้อดีของแบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม คือให้ข้อมูลกว้างๆ ว่า นักเรียนคนนั้นมีความสามารถในการอ่านระดับใด เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนคนอื่น หรือเกณฑ์ปกติ

ข้อเสีย คือไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาในระดับลึก ครูจะทราบแต่เพียงกว้างๆ ว่านักเรียนมีคะแนนการอ่านเท่าไร คะแนนเรื่องศัพท์เท่าไร แต่ไม่สามารถทราบได้ว่านักเรียนมีจุดอ่อนเกี่ยวกับทักษะการอ่านใด หรือมีความสามารถเกี่ยวกับทักษะใด

1.2 แบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ (Criterion Reference Test) มีวัตถุประสงค์ในการใช้เพื่อวิเคราะห์ว่านักเรียนสามารถทำข้อสอบเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ต่างๆ ได้ดีเพียงใดโดยไม่นำเอาผลไปเปรียบเทียบกับนักเรียนอื่นๆ ผลที่ได้นำมาตัดสินว่าผู้สอนสามารถทำข้อสอบที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ต่างๆ ของหลักสูตรได้ดีเพียงใด

ในการสร้างข้อสอบจะยึดวัตถุประสงค์ย่อยๆ ของทักษะที่ต้องการวัด เช่น การสรุปความ (Passage Summary) หรือการถอดความจากย่อหน้า (Paragraph Paraphrasing) การเดาศัพท์จากบริบท (Guessing Vocabulary from Context Clues) การสรุปความ (Conclusion) เป็นต้น

ข้อดีของข้อสอบแบบอิงเกณฑ์ คือสามารถนำมาวินิจฉัยว่านักเรียนเก่งหรืออ่อนในด้านใด เพื่อที่ครูจะได้สอนเสริมหรือหาบทเรียนเฉพาะเพื่อเสริมในด้านที่นักเรียนยังไม่เข้าใจ

นอกจากนี้ยังช่วยสะท้อนให้เห็นวัตถุประสงค์ในการสอนอ่านได้อย่างชัดเจน ทำให้สามารถวิเคราะห์ได้ว่า การเรียนการสอนสามารถบรรลุจุดประสงค์ข้อใด

ข้อเสียของแบบทดสอบ คือการทดสอบตามวัตถุประสงค์ทำให้ผู้สอนกระจายวัตถุประสงค์ย่อยมากเกินไป จนกลายเป็นการสอนแบบจุลทัศณะคือ สอนทีละย่อยๆ จากง่ายไปหายาก ซึ่งในการอ่านในสถานการณ์จริงนั้น ผู้อ่านต้องใช้ทักษะต่างๆ มากมาย รวมทั้งกลวิธีในการอ่านทุกระดับ

2. การวัดผลอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Measures) ได้แก่กระบวนการเก็บข้อมูลหลากหลายรูปแบบ ซึ่งดำเนินไปพร้อมกับกระบวนการเรียนการสอน ครูสามารถเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านได้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน เช่น การสังเกตในชั้นเรียน การพูดคุยกับนักเรียน และการเขียนบันทึกประจำวันของนักเรียน ตลอดจนกระทั่งการใช้แบบฟอร์มต่างๆ ในการสังเกต ในที่นี้จะกล่าวถึงประเภทของการทดสอบอย่างไม่เป็นทางการ ดังต่อไปนี้

2.1 การสังเกตนักเรียน (Kid- Watching) กูดแมน (Goodman 1978) เสนอแนะการสังเกตนักเรียนในชั้นเรียน เพื่อการประเมินผลการเรียนการสอน ซึ่งเป็นธรรมชาติมากกว่าการประเมินผลอย่างเป็นทางการ ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความเครียด ครูใช้การสังเกตประเมินผลนักเรียนจากการที่นักเรียนมีกิจกรรมในการอ่านในชั้นเรียน แล้วเขียนบันทึกเกี่ยวกับพัฒนาการต่างๆ ของนักเรียน ทั้งนี้ครูอาจเก็บตัวอย่างแบบฝึกการอ่านหรือเทปบันทึกเสียงการอ่านของนักเรียน หรือบันทึกข้อมูลในรูปแบบของตาราง กราฟ เพื่อแสดงพัฒนาการทางการอ่านของนักเรียน ครูควรใช้วิธีการหลายๆ อย่าง ในการประเมิน และในสถานการณ์และช่วงเวลาที่แตกต่างกันออกไป (Wolf 1993 : 520) เช่น นอกจากจะสังเกตการอ่านของนักเรียนในห้องเรียนแล้วยังไปสังเกตการอ่านนอกห้องเรียน การประเมินควรกระทำอย่างสม่ำเสมอโดยตลอดและในหลายๆ วาระโอกาส เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของนักเรียนได้อย่างครบถ้วน

2.2 รายการคำอ่านที่คลาดเคลื่อนไปจากบทอ่าน (Reading Miscue Inventor) มิสคิว (Miscue) หรือคำที่ผู้อ่านอ่านคลาดเคลื่อนไปจากบทอ่าน เกิดขึ้นเมื่อผู้อ่านอ่านบทอ่านแบบออกเสียง (Oral reading) เช่น คำในบทอ่าน คือ "house" แต่ผู้อ่านอ่านเป็น "home" กูดแมนถือว่าการวิเคราะห์คำที่อ่านคลาดเคลื่อนไปจากบทอ่านคือ หน้าต่างที่ช่วยให้เห็นกระบวนการอ่าน (Goodman 1973 : 5) เนื่องจากช่วยให้ข้อมูลเกี่ยวกับกลวิธีการอ่านและกระบวนการอ่านในขณะที่ผู้อ่านกำลังอ่านออกเสียง การวิเคราะห์คำที่อ่านคลาดเคลื่อนนี้อาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาในการอ่าน ซึ่งเชื่อว่าภาษาและความคิดของผู้อ่านมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในการสร้างความหมายจากตัวอย่างในบทอ่าน โดยสังเกตการใช้ข้อมูลจากตัวอักษร เสียง ไวยากรณ์

และความหมายของผู้อ่านจึงไม่ถือว่าคำเหล่านี้เป็นคำผิด (error) เพราะการที่ผู้อ่านคำแตกต่างไปจากคำในบทอ่าน อาจเป็นวิธีการสร้างความหมายของผู้อ่านจากบทอ่าน หรือเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นกลวิธีที่ใช้ในการอ่าน ทักษะที่เคยมีต่อการอ่านผิดของนักเรียนตามแนวการสอนที่เน้นจุดทักษะคือ คำที่อ่านผิดเป็นสิ่งที่ไม่ดี ดังนั้นครูต้องรีบแก้คำผิดของนักเรียนทันที แต่ตามหลักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยานั้น ครูควรคิดว่าคำที่นักเรียนอ่านคลาดเคลื่อนไปจากบทอ่านเปรียบเสมือนเครื่องมือที่ช่วยให้ครูเข้าใจกระบวนการอ่านของนักเรียนว่านำเอาระบบภาษามาใช้ในการอ่านอย่างไร ทราบถึงปัญหาในการอ่านของนักเรียน และยังใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูงหรือต่ำอีกด้วย

2.3 รายการคำอ่านอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Reading Inventory) มีบทบาทสำคัญในการประเมินผลการอ่านอย่างไม่เป็นทางการ ในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่มาเป็นเวลานาน โดยมีจุดประสงค์ในการใช้เพื่อเป็นการจัดระบบ (placement) เพื่อแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถในการอ่าน และในการวินิจฉัยพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนว่ามีจุดเด่น และจุดอ่อนในการอ่านอย่างไรบ้าง กล่าวได้ว่าครูใช้รายการคำอ่านอย่างไม่เป็นทางการนี้ จัดระดับการอ่านและวินิจฉัยพฤติกรรมการอ่านมากที่สุด (McKenna 1983 : 670)

ในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ ครูสามารถประยุกต์รายการคำอ่านอย่างไม่เป็นทางการมาใช้เพื่อวินิจฉัยพฤติกรรมการอ่าน และจัดระดับความสามารถของนักเรียนได้เช่นกัน โดยสร้างเครื่องมือวัดด้วยตนเอง

2.4 การประเมินผลการเล่าเรื่อง (Assessing Free Recall) ในการประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษโดยทั่วไป ครูจะตั้งคำถามถามนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน และให้คะแนนตามคำถามที่นักเรียนตอบได้ นอกจากใช้คำถามแล้วครูอาจให้นักเรียนเล่าเรื่องที่อ่านให้ครูฟัง หลังจากที่ย่านเรื่องจบแล้ว สิ่งที่นักเรียนเล่าออกมานั้นสะท้อนให้เห็นข้อมูลที่นักเรียนเก็บไว้ในความทรงจำ และความสามารถของนักเรียนในการสรุปใจความสำคัญ นักเรียนบางคนอาจจำได้เฉพาะรายละเอียดของเรื่อง แต่บางคนจำได้เฉพาะใจความสำคัญโดยไม่สนใจรายละเอียด และบางคนอาจเพิ่มเติมความคิดเห็น ประสบการณ์ส่วนตัวลงไปในเรื่องที่เล่าด้วย สำหรับการสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ครูอาจให้นักเรียนเล่าเรื่องที่อ่านเป็นภาษาแม่ ทั้งนี้เพราะการเล่าเรื่องเป็นภาษาอังกฤษต้องอาศัยความสามารถและประสิทธิภาพในการใช้ภาษาอังกฤษ

โดยสรุป การประเมินผลการอ่านนั้นสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทด้วยกัน ประเภทแรก คือ การวัดผลอย่างเป็นทางการที่ใช้แบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม และแบบอิงเกณฑ์ ซึ่งข้อดีของข้อสอบแบบอิงกลุ่มก็คือ ทราบข้อมูลกว้างๆ ว่านักเรียนคนนั้นมีความสามารถในการอ่านระดับใด

ข้อเสียก็คือ ไม่สามารถทราบว่ามีจุดอ่อนเกี่ยวกับทักษะการอ่านใด สำหรับข้อดีของข้อสอบแบบอิงเกณฑ์ก็คือ สามารถวิเคราะห์ได้ว่าการเรียนการสอนสามารถบรรลุจุดประสงค์ข้อใด ส่วนประเภทที่สองก็คือการวัดผลอย่างไม่เป็นทางการ ซึ่งเป็นการวัดผลที่ครูสามารถใช้กระบวนการเก็บข้อมูลได้หลายรูปแบบ เช่น การสังเกต การพูดคุยกับนักเรียน และการจัดบันทึกประจำวัน เป็นต้น การประเมินผลประเภทนี้เป็นธรรมชาติว่าการประเมินผลอย่างเป็นทางการ ทำให้นักเรียนไม่เกิดความเครียด อย่างไรก็ตามครูสามารถใช้การประเมินผลการสอนอ่านทั้งสองประเภทในการเรียนการสอน

การใช้เอกสารจริงในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ความหมาย

ในสภาพที่ตำราเรียนยังมีไม่มากพอ เอกสารประกอบการเรียนการสอนและสื่อการเรียนการสอนมีความจำเป็นอย่างมาก เพราะในสภาพของเมืองไทยนั้น ตำราเรียนมีปัญหาอยู่มาก (รังสรรค์ ดวงสร้อยทอง ม.ป.ป. : 5) เพราะตำรานั้นกว่าจะพิมพ์เสร็จก็อาจจะทำให้นื้อหาบางอย่างล้าสมัยไปบ้างแล้ว การที่ผู้สอนสามารถนำสื่อเอกสารอื่นๆ มาประกอบการสอนในรายวิชาต่างๆ โดยเฉพาะการนำสื่อเอกสารจริงมาประกอบการสอนภาษาอังกฤษ จะช่วยให้การเรียนการสอนสอดคล้องกับหลักสูตรและบรรลุวัตถุประสงค์ จากการวิจัยและการศึกษาของนักการศึกษาหลายท่าน มีความเห็นที่สอดคล้องและเป็นที่ยอมรับว่า เอกสารจริง (Authentic Materials) เป็นสื่อที่เหมาะสมในการนำมาใช้สอนอ่านเพื่อการสื่อสาร ดังมีผู้ให้ความหมายของเอกสารจริงไว้ดังนี้ คือ

ยูนัส (Yunus 1985 : 46) ได้ให้ความหมายของเอกสารจริงว่า เป็นเอกสารที่บันทึกสำหรับเจ้าของภาษา มิใช่ภาษาที่ทำการบันทึก สำหรับให้ชาวต่างประเทศซึ่งไม่ใช่เจ้าของภาษาโดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับแบดดอค (Baddock 1991, อ้างถึงใน สุวริย์ ยอดฉิม 2536 : 38) ได้กล่าวถึงในเอกสารจริงว่า เป็นสื่อที่ผลิตขึ้นโดยเจ้าของภาษาและใช้สำหรับเจ้าของภาษา เนื่องจากในช่วงปี 1970 สมรรถวิสัยในการสื่อสาร (Communicative Competence) เป็นที่แพร่หลายในด้านการเรียนการสอนภาษาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการสื่อสาร จึงได้เกิดแนวคิดสร้างสรรคจากเอกสารจริง ซึ่งมีคุณสมบัติที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. เป็นสื่อที่ใช้ภาษาตามแบบที่เจ้าของภาษาใช้ โดยไม่เปลี่ยนแปลงรูปแบบของภาษาง่ายขึ้น

2. เป็นภาระงานที่เหมาะสม สะท้อนให้เห็นสิ่งที่นักเรียนต้องการหรือจำเป็นต้องปฏิบัติในชีวิตจริง

3. เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมเจ้าของภาษา รวมถึงแนวคิดทางด้านจิตวิทยาต่างๆ ที่กล่าวถึงว่าเจ้าของภาษาคิดอย่างไร และข้อความที่ใช้เป็นประจำซึ่งสะท้อนให้เห็นกิจกรรมของเจ้าของภาษา

เดวิทท์ และคณะ (Devitt et al. 1994 : 45) ได้กล่าวถึงเอกสารจริงว่าเป็นเอกสารที่ผลิตขึ้นมาเพื่อสนองความต้องการในการใช้ภาษาในสังคม และมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการสื่อสาร ได้แก่ นวนิยาย บทกวี หนังสือพิมพ์ บทความในนิตยสารต่างๆ หนังสือแนะนำหรือหนังสือคู่มือการใช้สิ่งของ ตำราอาหาร หนังสือหมายเลขโทรศัพท์ รวมไปถึงรายการวิทยุ รายการโทรทัศน์ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งความคิดนี้สอดคล้องกับวิลเลียมส์ (Williams 1993 : 25) ที่ได้กล่าวถึงเอกสารจริงว่า นอกจากตำราเรียนและหนังสือเสริมหลักสูตรแล้ว เอกสารจริงถือเป็นเอกสารการสอนแหล่งที่สาม เอกสารจริง หมายถึง ตำราหรือเอกสารที่ไม่ได้ผลิตเพื่อวัตถุประสงค์ในการสอนภาษา เป็นเอกสารผลิตขึ้นเพื่อเป็นสื่อผ่านข่าวสารข้อมูล แต่ไม่ได้เป็นแบบอย่างในด้านการใช้ภาษา

ฮานเฮนส์ (Haines 1995 : 60) ได้กล่าวถึงเอกสารจริงว่าเป็นภาษาเขียนหรือภาษาพูดที่ผลิตขึ้นมา และเหมาะสำหรับเจ้าของภาษามากกว่าผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วย บทความในหนังสือพิมพ์ แผ่นพับที่ให้ข่าวสารแก่นักท่องเที่ยว รายการวิทยุ และบทสนทนาที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง นอกจากนี้ เดอร์มิทเทสเคอร์ (Dumitrescu 2000 : 20) ได้กล่าวถึงเอกสารจริงว่าเป็นเอกสารที่ทำให้เด็กเกิดความสนใจและจดจำสื่อการเรียนการสอนได้ดีกว่าเนื้อหาในตำรา เพราะว่าเอกสารจริงจะมีสีสันและถูกออกแบบมาให้ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน

หว่อง และคณะ (Wong et al. 1995 : 318) กล่าวถึงเอกสารจริงว่า หมายถึงเอกสารที่ใช้สื่อสารอย่างแท้จริง และไม่ใช่เอกสารที่ผลิตขึ้นมาเพื่อใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเท่านั้น ซึ่งได้แก่ สิ่งพิมพ์ วัสดุทัศนูปกรณ์จากแหล่งต่างๆ เอกสารที่ใช้ในอาชีพการงาน รวมถึงตำราเรียนสาขาวิชาอื่นๆ ด้วยซึ่งตรงกับความคิดของจอห์นสัน (Johnson 1982 : 18) ที่ว่าเอกสารจริงควรเป็นเอกสารที่มาจากที่อื่น นอกเหนือจากสิ่งที่ใช้อยู่เป็นประจำในห้องเรียนและต้องเป็นเอกสารซึ่งมิได้ผลิตขึ้นเพื่อการสอนภาษาโดยเฉพาะ

และสาวิตรี วุฒิศะโร (2530 : 37) ได้กล่าวว่า ลักษณะของข้อความที่มาจากเอกสารจริงนั้น คือ ข้อความที่มีจุดประสงค์เพื่อการสื่อความหมายในสถานการณ์สื่อสารจริง ไม่ว่าจะข้อความนั้นจะเขียนหรือพูดสำหรับเจ้าของภาษาหรือผู้เรียนภาษาที่สองก็ตาม เพราะฉะนั้น

ข้อความใดก็ตามที่สร้างขึ้นมา เพื่อใช้ในการสอนภาษาโดยเฉพาะ มิใช่สถานการณ์สื่อสารจริง จึงไม่จัดว่าเป็นเอกสารจริง ลักษณะของข้อความจากเอกสารจริงนั้น ถ้าเป็นด้านการพูดจะเป็นข้อความที่พูดขึ้นมาตามธรรมชาติ ประโยคอาจจะไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์นัก อาจมีเสียงอึม..อ่า ความเร็วของการพูดอยู่ในระดับเดียวกับเจ้าของภาษาพูด อาจมีการหยุดชะงักบ้าง มีความซ้ำซ้อน (redundancy) การตัดตอนเสียง (phonetic curtailment) เครื่องช่วยสื่อเจตนาให้ชัดเจน (intent clarifier) การใช้คำที่แสดงการรับทราบสิ่งที่เอื้อในการสนทนา (conversation) เป็นต้น

สรุป เอกสารจริง (Authentic text) เป็นเอกสารที่ไม่ได้ผลิตขึ้นมาเพื่อใช้ในการเรียนการสอนภาษา แต่เป็นเอกสารที่สร้างขึ้นมาเพื่อสื่อความหมายในสังคมของเจ้าของภาษา การใช้ภาษาเป็นไปตามสถานการณ์ที่เป็นจริงและเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันในลักษณะต่างๆ อาจปรากฏในรูปของสิ่งตีพิมพ์เสียง ภาพต่างๆ สัญลักษณ์ เป็นต้น

ประเภทของเอกสารจริง

เอกสารจริงเป็นเอกสารที่มีได้ผลิตเพื่อใช้ในการเรียนการสอนภาษา แต่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ศุภวรรณ สงวนแก้ว (2526, อ้างถึงใน พาพร พึ่งศักดิ์ 2534 : 45) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเอกสารจริง และได้แบ่งประเภทของเอกสารจริงไว้ 2 ประเภท ได้แก่

1. เอกสารจริงประเภทเขียนหรือประเภทสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร โฆษณา การ์ตูน โปสเตอร์ แผ่นป้าย ตั๋ว ตาราง เทล็กซ์ แผนภูมิ นิทาน นวนิยาย รูปภาพ บทประพันธ์ โปปลิว ละครกาย แบบสำรวจ แบบสอบถาม แบบฟอร์มต่างๆ คำแนะนำในการใช้เครื่องมือ ฯลฯ

2. เอกสารจริงประเภทเสียง ได้แก่ เสียงที่อัดจากสถานการณ์จริง เทปที่อัดจากเจ้าของภาษา เพลง สุนทรพจน์ ปาฐกถา บทสัมภาษณ์ ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการวิทยุและโทรทัศน์ เช่น ข่าว การสนทนาปัญหาต่างๆ ฯลฯ

สวอฟฟาร์ (Swaffar 1985 : 17-18) ได้แบ่งเอกสารจริงออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. เอกสารจริงที่นำเสนอสาระทางวัฒนธรรมภาษาแม่ต่อสมาชิกคนอื่นๆ ในกลุ่มวัฒนธรรมนั้น

2. เอกสารจริงผลิตขึ้นมาเพื่อใช้สื่อสารในชั้นเรียน หรือเพื่อชี้แนะหรือส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของนักเรียน ซึ่งอาจเป็นวิธีสอนหรือกิจกรรมที่จัดขึ้นในลักษณะที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ หรือเป็นกิจกรรมที่ฝึกตามหน้าที่ของภาษา รวมไปถึงการจัดเนื้อหาวิชาที่ผู้เรียนจำเป็นต้อง

เรียน เช่น สังคมวิทยา ประวัติศาสตร์ หรือรายวิชาอื่นๆ ซึ่งเป็นการให้ข่าวสารแก่ผู้เรียนมากกว่า ต้องการปรับภาษาให้ง่ายขึ้น

ความสำคัญและประโยชน์ของเอกสารจริง

เอกสารจริงมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นอย่างยิ่ง โดยมีผู้กล่าวไว้ดังต่อไปนี้

สวอฟฟาร์ (Swaffar 1985 : 18) ได้กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของเอกสารจริงไว้ดังนี้

1. ข้อความในเอกสารจริงจะเป็นข้อความที่สมบูรณ์ เพราะไม่มีการปรับเนื้อหา (Simplified) ข้อความในเอกสารจริงแต่ละชนิดจะมีวัตถุประสงค์ต่างกันไป ผู้สอนจึงมีอิสระในการใช้เทคนิคและกลวิธีในการสอน

2. เอกสารจริงมีข้อความที่มีลักษณะหลากหลายและมีความเป็นธรรมชาติ ผู้เรียนจึงสามารถเลือกเรื่องได้ตามความสนใจของตน จึงทำให้แรงจูงใจในการอ่านสูง นอกจากนี้ ผู้อ่านก็อาจเลือกข้อความที่เหมาะสมสำหรับการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินได้

3. ข้อความในเอกสารจริงที่ผู้เรียนสนใจและมีความคุ้นเคยจะสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียน

4. ลักษณะของความซ้ำซ้อน (Redundancy) ที่ปรากฏในเอกสารจริง จะช่วยให้ผู้เรียนฝึกการเดาได้

5. ข้อความในเอกสารจริงช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้เดิมและช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้สูงขึ้น

6. เอกสารจริงช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ทรงพร อิศโรธกุล (2529 : 89) ได้กล่าวถึงข้อดีของการนำเอาเอกสารจริงมาใช้ในการเรียนการสอนภาษา คือ

1. ตำราที่ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ โดยทั่วไปมักเลือกใช้ภาษาที่ทำให้ง่าย (Simplified) แล้ว การทำให้ง่ายนี้กลับมีข้อเสีย กล่าวคือในชีวิตจริง คนเรามักพูดหรือเขียนข้อความหมายเดิม อ้างถึงสิ่งที่กล่าวมาแล้ว วนกลับไปทีเดิม หรือมักมีเครื่องหมายบ่งบอก (Indicators/markers) ต่างๆ การเอาข้อเขียนนั้นมาทำให้ง่ายด้วยเจตนาที่ดีกลับทำให้ข้อความนั้นยากแก่การเข้าใจ เพราะผู้เรียนนั้นขาดเครื่องช่วยในการเดาความหมาย

2. การฝึกให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับบทอ่านที่พบในชีวิตจริง (Authentic texts) เสียแต่เนิ่นๆ กลับมีผลดี และไม่ใช่ว่าเรื่องที่ยากเกินไป ทั้งนี้เพราะความยากง่ายที่ผู้เรียนจะพบเวลาอ่านนั้น

มักขึ้นกับลักษณะและกิจกรรมการอ่านเสียเป็นส่วนใหญ่ ถ้ากิจกรรมนั้นไม่ได้ยากเกินไปอยู่ในวิสัยที่ผู้เรียนพอจะทำได้ เช่น อาศัยเฉพาะความเข้าใจกว้างๆ เกี่ยวกับเรื่องมาทำกิจกรรม ดังนั้น ครูจึงควรเลือก "จัดทำกิจกรรม" ให้เหมาะสมกับผู้เรียนมากกว่าที่จะเลือก "ดัดแปลง" ภาษาในบทอ่าน และสาวิตรี วุฒิศาโร (2530 : 39) กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้ข้อความจากเอกสารจริง ดังนี้

1. ความสมบูรณ์และลักษณะข้อความจากเอกสารจริงมีได้จำกัดทั้งผู้เรียน และผู้สอนในด้านเทคนิค และกลวิธีการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนและผู้สอนมีอิสระในการเรียนการสอน

2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พบกับความหลากหลาย และความเป็นธรรมชาติของข้อความ ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเรื่องตามความสนใจทำให้มีแรงจูงใจในการเรียนสูงขึ้น

3. เหมาะสำหรับการอ่านเพื่อความสนุกสนาน หรืออ่านนอกเวลา เนื่องจากผู้อ่านได้เลือกเรื่องตามความสนใจ

4. ข้อความจากเอกสารจริงมีลักษณะของการกล่าวซ้ำ ซึ่งจะช่วยในการฝึกเดาความหมายได้

5. ข้อความจากเอกสารจริง ช่วยเสริมให้ผู้เรียนใช้ความรู้เดิมในการเดาความหมาย

6. ข้อความจากเอกสารจริงที่ผู้เรียนคุ้นเคยและสนใจ จะช่วยในด้านความทรงจำของผู้เรียน ทำให้จำได้ดีขึ้น

7. ผู้เรียนได้ประสบการณ์ทางด้านวัฒนธรรม เช่น วัฒนธรรมในการสั่งอาหารตามภัตตาคาร วัฒนธรรมในการทักทาย เป็นต้น

ยูก-ชุน ลี (Yuk-Chun Lee 1995 : 324) กล่าวว่า เอกสารจริงน่าสนใจกว่าตำราเรียน เพราะเนื้อหามีความทันสมัยและเกี่ยวข้องกับกิจกรรมในชีวิตประจำวัน แต่ภาษาที่ใช้ช้อยู่อาจอยู่ในระดับที่ยากเพราะไม่มีการปรับเปลี่ยนทั้งด้านโครงสร้างทางภาษาและคำศัพท์ ซึ่งตรงกับความคิดของเบคอน และฟินน์แมน (Bacon and Finneman 1990, quoted in Yuk-Chun Lee 1995 : 324) กล่าวว่า เอกสารจริงช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาทั้งด้านสมรรถวิสัยในการสื่อสาร และตระหนักถึงการสร้างภาษา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนใช้ลีลาภาษาได้อย่างเหมาะสมในบริบทการสื่อสารที่แตกต่างกัน

เดวิทท์ และคณะ (Devitt et al. 1994 : 45-46) ได้แสดงความคิดเห็นในการนำเอกสารจริงมาใช้ในการเรียนการสอนว่า เอกสารจริงถือเป็นกุญแจสำคัญในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสรุปได้ 3 ประการ ดังนี้

1. เพราะเป็นเอกสารที่ผลิตขึ้นมามีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการสื่อสาร เนื้อหาที่มีความน่าสนใจกว่าตำราที่ผลิตขึ้นมา และยังแสดงให้เห็นถึงรูปแบบภาษาเป้าหมายที่แท้จริง นอกจากนี้เอกสารจริงยังดึงดูดความสนใจได้มากกว่าหนังสือแบบเรียน

2. เอกสารจริงมีโครงสร้างภาษาระดับพื้นผิว ทำให้ผู้เรียนไม่สับสนด้านรูปแบบของภาษา เพราะมีเนื้อหาที่เป็นลักษณะส่งเสริมการเรียนรู้มากกว่าหนังสือแบบเรียน รูปแบบของภาษาไม่ซับซ้อน

3. ภาษาที่ใช้ในเอกสารจริงเป็นภาษาระดับพื้นฐานที่ใช้กันทั่วไป ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้เร็วเพราะเป็นการเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติ ยิ่งให้เอกสารจริงแก่ผู้เรียนมากเท่าใด ก็จะเป็นการให้โอกาสแก่ผู้เรียนในการสร้างสรรค์ภาษามากขึ้นเท่านั้นเพราะการเรียนรู้เกิดขึ้นได้โดยสามัญสำนึก

นอกจากนี้วิลเลียมส์ (Williams 1993 : 25) เสนอแนะว่า การนำเอกสารจริงมาใช้ในการเรียนการสอน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีประสบการณ์การใช้ภาษาที่ใช้กันจริงๆ และช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน เพราะเมื่ออยู่ในสถานการณ์นอกห้องเรียนไปแล้ว ผู้เรียนก็ต้องเผชิญกับภาษาที่ใช้อยู่จริง

สรุปได้ว่าการนำเนื้อหาที่พบในชีวิตประจำวันมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสอนอ่านนั้น เป็นการให้ประสบการณ์ในชีวิตจริงแก่ผู้เรียนอันจะนำไปสู่เป้าหมายที่แท้จริงของการสอนภาษาตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร เพราะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมยิ่งขึ้น นอกจากนี้เนื้อหาที่พบในชีวิตประจำวันยังเป็นสิ่งช่วยกระตุ้นและจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ภาษาตลอดจนจำบทเรียนได้ดี

เกณฑ์การเลือกใช้ออกสารจริงในการเรียนการสอน

การเลือกสื่อการสอนหรือบทเรียนนับเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด เพราะครูจะต้องหาบทเรียนในกรอบเนื้อหาที่คาดว่าผู้เรียนสนใจ ทั้งจะต้องฝึกให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดในระดับสูง เช่น สามารถตีความสังเคราะห์ข้อมูลหรือแยกประเด็นที่เป็นความเห็นจากข้อเท็จจริง สามารถเห็นภาพตามคำบรรยายและระบุความเป็นเหตุเป็นผลโดยใช้โครงสร้างทางภาษา

ในการเลือกเอกสารจริงที่จะใช้สอน อาจใช้แนวดังต่อไปนี้ (Brinton, Snow, and Wesche 1997, อ้างถึงใน จันทรา ตันติพงษ์นุรักษ์ 2541 : 47-48)

1. เนื้อหาของบทเรียนเป็นเรื่องจริง (Content Authenticity) ทันสมัย มีข้อมูลมากพอที่จะให้ผู้เรียนฝึกทักษะการอ่าน เขียน และฟัง

2. งานหรือกิจกรรมสอดคล้องกับสถานการณ์จริง (Task Authenticity) เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนพัฒนาความคิดเชิงวิพากษ์วิจารณ์
 3. บทเรียนน่าสนใจ (Interest Level) เนื้อหาดึงดูดความสนใจของนักเรียน
 4. บทเรียนยากง่ายเหมาะกับระดับของผู้เรียน (Difficulty Level) บทเรียนให้ข้อมูลพอเพียงและมีความยาวพอเหมาะ
 5. เนื้อหาเข้าใจได้ (Accessibility) ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานก่อนอ่านบทเรียนนี้ และสามารถเข้าใจประเด็นทางวัฒนธรรม การเรียบเรียงเนื้อหา ตลอดจนสำนวนภาษาเหมาะสม
 6. บทเรียนหาได้ง่าย (Availability) ครูสามารถหาบทเรียนได้ในท้องถิ่นของตน
 7. รูปแบบของบทเรียน (Packaging) น่าสนใจ การจัดหน้า ตัวพิมพ์ ภาพ สี สั้น ช่วยให้นักเรียนเข้าใจข้อความได้ง่ายขึ้น
 8. บทเรียนยืดหยุ่นได้ (Flexibility) บทเรียนเหมาะที่จะใช้สอนแบบทักษะสัมพันธ์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่หลากหลาย และเอื้อต่อผู้เรียนที่มีวิธีการเรียนรู้ต่างกัน
 9. แหล่งเนื้อหา (Source) บทเรียนมาจากแหล่งเนื้อหาและมีรูปแบบที่หลากหลาย
 10. ส่วนประกอบบทเรียน (Textual Aids) เช่น คำอธิบายศัพท์ คำถามให้คิดว่าเพิ่มเติม หรือดัชนีคำซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและจำเนื้อหาที่เรียนได้
 11. สื่อการสอนเสริม (Supporting Materials) อาจมีคู่มือครู เฉลยคำตอบหรือแบบฝึกหัดเสริม
- รังสรรค์ ดวงสร้อยทอง (ม.ป.ป. : 3) กล่าวว่า การคัดเลือกเอกสารจริง อาจพิจารณาได้ดังนี้
1. เอกสารจริงที่นำมาใช้ควรตรงตามและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายของรายวิชานั้นๆ
 2. เนื้อหาควรกว้างขวางสมบูรณ์ครบถ้วนตามลักษณะของวิชาและคำอธิบายรายวิชา ผู้สอนควรยึดหลักว่า ผู้เรียนควรรู้อะไร มากกว่าผู้สอนรู้อะไร
 3. เอกสารจริงที่นำมาใช้ควรมีความถูกต้อง โดยเฉพาะเนื้อหาที่เป็นข้อมูล หรือหลักการต่างๆ ต้องมีการตรวจสอบให้แน่นอนก่อน ถ้าเนื้อหาใดยังถกเถียงอยู่ในชั้นอภิปราย ก็ควรจะเสนอแนวคิดในเรื่องนั้นๆทุกแง่มุม ให้ผู้เรียนมองเห็นหลายๆ ทรรศนะประกอบกัน
 4. เอกสารจริงควรมีความทันสมัย มีความคิดใหม่ๆ ถ้าเป็นความรู้เชิงประวัติศาสตร์ก็ควรมีคำวิจารณ์ใหม่ๆ ประกอบ

ส่วนอาร์เฮลลัล (Ahellal 1990 : 39) ได้ให้ข้อเสนอแนะการเลือกเอกสารจริงไว้ดังนี้

1. เอกสารนั้นควรเป็นสิ่งที่นักเรียนไม่เคยพบเห็นมาก่อน และผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทันที เช่น หนังสือแนะนำการเปิดบัญชีเงินฝากธนาคารในประเทศไทย
2. เลือกบทความที่น่าสนใจในหนังสือพิมพ์ เช่น รายงานข่าวกีฬา หรือข่าวต่างๆ ที่นักเรียนคุ้นเคย ข่าวสารที่นักเรียนมีพื้นฐานความรู้เดิมอยู่แล้วจะช่วยให้อ่านได้เข้าใจยิ่งขึ้น
3. การเลือกเอกสารสำหรับผู้เริ่มเรียนอาจมีปัญหาด้านเนื้อหาที่มีความยากเกินไป ควรเลือกใช้เอกสารที่ไม่เน้นข้อความทางภาษามากนัก เช่น รูปภาพ แผนภูมิ หรือภาพประกอบต่างๆ ที่ทำให้เนื้อหาที่มีความชัดเจนยิ่งขึ้น
4. เอกสารไม่ควรเน้นเรื่องวัฒนธรรมมากเกินไป แต่ครูผู้สอนควรให้รายละเอียดเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องบ้าง เพื่อประโยชน์ในการนำไปประยุกต์ใช้ในการอ่านเอกสารจริงของผู้เรียน

และข้อควรพิจารณาในการนำเอกสารจริงไปประกอบการสอน คือ

1. ถ้าภาระงานจากเอกสารจริงยากเกินไป ควรปรับให้มีความเหมาะสม
2. ทั้งครูและนักเรียนควรมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
3. บทความที่มีข้อความหรือให้ข่าวสารข้อมูลมาก จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลที่เพียงพอ

สาวตรี วุฒิโคโร (2530 : 38) ได้เสนอเกณฑ์ในการเลือกใช้เอกสารจริง ดังนี้

1. ข้อความที่เลือกมาควรจะต้องเหมาะสมกับความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน
2. ผู้เรียนอาจจะช่วยกันเลือกบทอ่านหลายๆ ประเภท แล้วผู้สอนและผู้เรียนทั้งชั้นช่วยกันเลือกที่จะใช้บทอ่านใด โดยพิจารณาความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ความเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน และจุดประสงค์ของบทเรียน เป็นต้น หรือผู้สอนอาจจะหาบทอ่านมาหลายๆ บท แล้วให้ผู้เรียนเลือกให้เหมาะสมโดยพิจารณาดังองค์ประกอบข้างต้น
3. เพื่อความสะดวกในการเลือกข้อความจากเอกสารจริงมาใช้เป็นบทเรียน ควรแบ่งประเภทของข้อความตามประเภทของทักษะ ความสั้นยาว ศัพท์ เป็นต้น โดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหลัก และจุดประสงค์การเรียนรู้จะช่วยจำกัดขอบเขตการเลือกให้แคบลงด้วย
4. ควรเป็นเรื่องที่ผู้เรียนมีความคุ้นเคยอยู่บ้าง เพราะจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้นได้เร็ว และเพิ่มความสามารถของผู้เรียนในการคาดคะเนหรือเดาเรื่องได้

5. ข้อความที่เลือกมาควรมีความเชื่อมโยงกับกิจกรรมที่ทำมาแล้วในชั้นเรียนหรือที่กำลังจะทำ

ยูก-ชุน ลี (Yuk-Chun Lee 1995 : 326) ได้ให้คำแนะนำในการเลือกเอกสารจริง โดยพิจารณา ดังนี้

1. เป็นเอกสารที่ใช้ในการสื่อสารได้จริงหรือไม่
2. มีสถานการณ์หรือไม่
3. เนื้อหาตรงกับประสบการณ์ และความต้องการของผู้เรียนในการนำไปใช้สื่อสารในอนาคตได้หรือไม่

จากนั้นก็พิจารณาถึงความเหมาะสมของจุดประสงค์รายวิชา โดยพิจารณา ดังนี้

1. มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาที่ต้องการให้ผู้เรียนฝึกหรือไม่

2. เนื้อหามีใจความสั้นหรือยาวเกินไปหรือไม่
3. เป็นเอกสารเพื่อให้ฝึกปฏิบัติ ทำความเข้าใจ หรือเพื่อการผลิตภาษา
4. ลีลาภาษารูปแบบของภาษาสัมพันธ์กับจุดประสงค์รายวิชาหรือไม่

เมื่อเลือกเอกสารได้แล้วก็มาพิจารณาว่า

4.1 เอกสารเหมาะสมกับวิธีการสอนที่เลือกหรือไม่

4.2 เอกสารเหมาะสมกับภาระงานหรือกิจกรรมที่สร้างขึ้นหรือไม่

สตอลเลอร์ (Stoller 1994 : 2-3) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การคัดเลือกเอกสารจริงไว้ดังนี้

1. เลือกเนื้อหาที่น่าสนใจเหมาะสมกับวัย โดยพิจารณาว่าหลังจากที่เรียนแล้วผู้เรียนสามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ได้หรือไม่

2. ผู้เรียนควรจะพอมีความรู้เดิม (Background knowledge) เกี่ยวกับเนื้อเรื่องนั้นมาก่อน ถ้าไม่มีความรู้เดิมมาก่อน ควรที่จำเป็นต้องสอนคำศัพท์เพิ่มเติม

3. คำนึงถึงสื่อที่นำมาใช้สอนว่า ผู้เรียนจะใช้กลวิธีอะไรในการเรียนรู้และทำความเข้าใจ

4. เอกสารจริงที่นำมาใช้สอนนั้นต้องตรงตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

5. เอกสารจริงที่นำมาใช้นั้นต้องเหมาะสมกับเวลาและตัวผู้เรียนด้วย

นอกจากนี้เดอรัมิตเทศเคอร์ (Dumitrescu 2000 : 21) กล่าวว่า การที่ผู้สอนจะเลือกเอกสารจริงมาสอน ควรที่จะคำนึงถึงหัวข้อต่อไปนี้

1. ฤดูกาลและโครงสร้างของเนื้อหาว่าเหมาะสมกับผู้เรียนในระดับไหน

2. เอกสารจริงที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนนั้นเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนหรือไม่
3. คำนึงถึงรูปแบบภาษาและวัฒนธรรมของผู้เรียนว่ามีพื้นฐานภูมิความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนหรือไม่

แนวทางการใช้เอกสารจริงสำหรับการเรียนการสอนภาษา

เอกสารจริงเพียงอย่างเดียวไม่เป็นการเพียงพอสำหรับการสอนภาษา เนื่องจากเอกสารจริงมีวัตถุประสงค์เพื่อการใช้สื่อความหมายในชีวิตจริง พาพร พึ่งศักดิ์ (2534 : 52) สรุปว่าการที่ครูนำเอกสารจริงมาใช้ในการเรียนการสอน ครูจะต้องสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากเอกสารจริงเหมือนหรือคล้ายคลึงกับสถานการณ์ในชีวิตจริง ด้วยเหตุนี้กิจกรรมการสอนภาษาจึงมีความสำคัญเช่นเดียวกับเอกสารจริง เพราะการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติจะช่วยให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ และนอกจากนี้แล้วกิจกรรมเพื่อพัฒนาขบวนการหาความหมายจากเอกสารจริงก็เป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน กล่าวโดยสรุป สิ่งที่ผู้สอนจะต้องตระหนักคือ

1. จะนำเอกสารจริงมาจากไหน
2. จะทำอย่างไรกับเอกสารจริงนั้น

เฮนส์ (Haines 1995 : 62-64) ได้ให้แนวคิดและความเหมาะสมในการนำเอกสารจริงไปใช้ในการเรียนการสอนว่า

1. รูปแบบเอกสารจริงเป็นที่ดึงดูดแก่ผู้เรียน เช่น บทความจากนิตยสาร เพลงยอดนิยม จึงทำให้ผู้เรียนชอบ
2. เอกสารจริงช่วยให้ผู้เรียนพัฒนากลวิธีทั้งการอ่านและการฟัง เพราะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสอ่านหรือฟัง แล้วจับใจความสำคัญ

และเฮนส์ยังให้แนวคิดเพิ่มเติมที่ควรนำไปพิจารณาในการเลือกเอกสารจริง คือ

1. เนื้อหาของเอกสารจริงอาจมีความยาวเกินไป
2. เอกสารจริงบางชนิดไม่อยู่ในระดับความสนใจของผู้เรียน
3. ภาษาที่ใช้อาจขัดแย้งกับกฎเกณฑ์หรือรูปแบบภาษาที่ครูสอนในชั้นเรียน
4. เอกสารจริงด้าสมัยเร็ว

สลาวิตรี วุฒิศะโร (2530 : 38) ได้กล่าวถึงการนำเอกสารจริงมาใช้ในการสอนภาษาไว้ดังต่อไปนี้

1. บทบาทของผู้สอนควรเป็นเพียงผู้จัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียน ผู้สอนจึงเป็นเพียงผู้ชี้แนะเท่านั้น ผู้เรียนจะเก็บใจความสำคัญของเรื่องเอง ผู้สอนไม่จำเป็นต้องอธิบายศัพท์ให้ทุกคำ

2. ผู้สอนควรจัดให้มีกิจกรรมหลายๆ กิจกรรม ที่เน้นการสื่อสาร หลังจากที่คุณเรียนได้อ่านหรือฟังเรื่องที่เป็นข้อความจริง

3. อาจใช้เป็นบทเรียนเสริมบทเรียนที่เรียนมาแล้ว

นักการศึกษาบางท่าน เช่น เกรลเลท (Grellet 1982 : 7) ก็ได้เสนอแนวคิดไว้ว่า การนำบทความหรือข้อความมาใช้ในการสอนไม่ควรดัดแปลงหรือทำให้ง่ายลง เพราะการแก้ไขหรือดัดแปลงข้อความนั้นทำให้เกิดผลตรงกันข้าม คือ กลับทำให้บทความนั้นอ่านเข้าใจยากขึ้นเนื่องจากบทความที่ถูกดัดแปลงแก้ไขแล้วมักจะขาดระบบการใช้คำนามหรือคำสรรพนามแทนสิ่งที่กล่าวแล้ว หรือจะกล่าวถึงต่อไป (system of reference) ขาดการพูดซ้ำ ไม่มีคำที่ใช้เชื่อมความหมายของคำพูดหรือประโยคและขาดการย้ำของเนื้อความ (redundancy) ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นลักษณะของบทความที่ผู้เรียนจะได้พบในชีวิตจริง และช่วยผู้เรียนให้อ่านบทความได้เข้าใจง่ายขึ้น

ความคิดดังกล่าวสอดคล้องกับการเสนอแนะการใช้เอกสารจริงของ Gandlin (1985 : 53) สรุปความได้ คือ

1. ควรมีการมอบหมายงานและแบบฝึกหัดจากเอกสารจริงให้ผู้เรียนฝึกทำซึ่งเป็นการให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในการสื่อสารได้มากขึ้น

2. ควรมีการนำข้อความที่เป็นของจริง ซึ่งไม่มีการดัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงสำนวนภาษาแต่อย่างใด โดยให้ผู้เรียนฟังหรืออ่านตามที่ปรากฏขึ้นหรือผ่านสื่อชนิดนั้นโดยเฉพาะ เช่น ข้อความที่แพร่ภาพออกอากาศทางโทรทัศน์ ได้แก่ การสัมภาษณ์ รายงานข่าว การสนทนาเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ รายงานต่างๆ เป็นต้น ควรมีการบันทึกเทปโทรทัศน์เอาไว้ แล้วนำมาฉายให้ผู้เรียนชมผ่านจอโทรทัศน์ ทำให้ดูเหมือนว่าผู้เรียนกำลังนั่งชมรายการโทรทัศน์จริงๆ

3. รายการวิทยุ ไม่ว่าจะเป็นรายการสดหรือบันทึกเสียงไว้ อาจนำสำเนาหรือต้นฉบับของบทรายการวิทยุมาตีพิมพ์เพื่อใช้ในการเรียนการสอน

4. การใช้ภาพยนตร์และเทปโทรทัศน์ หรือวิดีโอเทปในการเรียนการสอนภาษา จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้ภาษาในการสื่อสารในแต่ละสถานการณ์จากภาพยนตร์หรือวิดีโอเทปในห้องเรียน

5. เครื่องบันทึกเสียง หรือเครื่องเล่นเทป ในการเรียนการสอนภาษาทำหน้าที่คล้ายภาพยนตร์และวิดีโอเทป คือ ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้สื่อสารในบทบาทต่างๆ แม้จะไม่มีภาพปรากฏให้เห็นก็ตาม

สรุป เอกสารจริงมีอยู่มากมาย ง่าย และเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนอย่างมาก แต่ในการเลือกเนื้อหาควรให้ตรงกับความสามารถ สัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้และจุดประสงค์ของรายวิชา เนื้อหาที่นำมาสร้างเป็นแบบฝึกเพื่อใช้ในการเรียนการสอนนั้น ผู้วิจัยจะไม่ปรับหรือตัดแปลงข้อความในเอกสาร แต่จะคำนึงถึงความเหมาะสมและระดับความยากง่ายของเนื้อหา และเนื้อหาที่นำมาสร้างแบบฝึกนั้น เป็นเนื้อหาที่คัดเลือกมาจากวารสารหรือสิ่งพิมพ์ภายในและภายนอกประเทศ

การสร้างแบบฝึก

การสร้างแบบฝึก หรือการออกแบบการสอน ได้เริ่มจัดทำเป็นระบบทางการสอน เพื่อใช้ในการพัฒนาด้านการฝึกอบรมให้แก่ทหารในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งเกิดจากแนวความคิดที่ว่า การเรียนรู้ไม่ใช่พฤติกรรมที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญแต่ควรจะได้รับการพัฒนาตามกระบวนการที่เป็นที่ยอมรับ และสามารถวัดผลได้ด้วย (Seels and Glasgow 1990 : 3)

ในทฤษฎีของ ราวนตรี (Rowntree 1992 : 19) ได้ให้ความหมายของการสร้างแบบฝึกการสอนว่า เป็นแบบฝึกที่เลือกมาและดัดแปลงให้เหมาะสมกับจุดประสงค์รายวิชาและออกแบบมาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากสื่อต่างๆ ได้มากที่สุด

ริทชี (Ritchey 1986, quoted in Seels and Glasgow 1990 : 4) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การสร้างแบบฝึกการสอนถือเป็นศาสตร์ในการสร้างสรรค์รายละเอียดปลีกย่อยต่างๆ ของโครงการสอนที่กำหนดขึ้น เพื่อใช้ในการพัฒนา และประเมินผลตามสถานการณ์ที่ต้องการ ซึ่งทำให้การเรียนการสอนในแต่ละหน่วยของแต่ละวิชาง่ายขึ้น

เชอรัมม์ (Scharamm, อ้างถึงใน วารินทร์ รัชมีพรหม 2531 :173) ได้กล่าวถึงแบบฝึกการสอนว่าควรมีเกณฑ์ดังนี้

1. จัดเนื้อหาของสิ่งเร้าให้เป็นลำดับ
2. ให้ผู้เรียนตอบสนองในแนวทางที่จัดไว้
3. การตอบสนองของผู้เรียนนั้นมีการเสริมแรงในทันที จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เรียกว่า ความรู้ที่ได้จากคำตอบ
4. ให้ผู้เรียนได้เรียนเพิ่มขึ้นทีละน้อยเป็นขั้นๆ ที่เรียกว่า ขั้นเล็กๆ
5. การให้ผู้เรียนเรียนเป็นขั้นน้อยๆ จะทำให้ความผิดพลาดมีน้อย

6. จากสิ่งที่ผู้เรียนตอบสนองได้ถูก จะทำให้ผู้เรียนตอบสนองได้ถูกต้องมากขึ้น เป็น การนำไปสู่ความสำเร็จตามความมุ่งหมาย

หลักการและขั้นตอนในการสร้างแบบฝึก

ในการสร้างแบบฝึกการอ่าน ควรคำนึงถึงจิตวิทยาในการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ ของผู้เรียน และเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในการทำแบบฝึก ดังที่ พรรณี ชูทัย (2522) เสนอ หลักการของทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยาไว้ คือ

1. ความต่อเนื่อง (continuity) การใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกัน จะสร้างความพอใจให้แก่ผู้เรียน ผู้วิจัยจึงให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมต่อเนื่องหลังจากการอ่าน โดยให้ทำแบบฝึกหัด ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง

2. การฝึกหัด (practice) การให้ผู้เรียนได้กระทำกิจกรรมซ้ำๆ เพื่อช่วยสร้างความรู้ ความเข้าใจที่แม่นยำ การอ่านเป็นวิชาทักษะ จึงต้องมีการฝึกฝนอยู่บ่อยๆ การฝึกแล้วหยุดพัก เล็กน้อยดีกว่าการฝึกที่ต่อเนื่องกันโดยไม่ได้พักเลย

3. การให้ผู้เรียนทราบผลการทำงานของตน (feedback) การเฉลยคำตอบให้ทราบ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบผลงานของตนว่าต้องปรับปรุง แก้ไข หรือมีความก้าวหน้าเพียงไร และครูเอง ก็ได้ทราบว่าเด็กคนไหนควรจะได้รับความช่วยเหลืออย่างไร

4. การจูงใจผู้เรียน (motivation) โดยการจัดแบบฝึกหัดที่สั้นและง่าย เรียงจากง่ายไปหายาก และจากสั้นไปยาว เรื่องที่นำมาฝึกควรมีหลายรส หลายรูปแบบ เพื่อเร้าความสนใจของ นักเรียนให้มากขึ้น

ซีลส์ และ กลาสโกว์ (Seels and Glasgow 1990 : 4) ได้เสนอแนะว่า ในการจัด สถานการณ์ทางการสอน สามารถกำหนดขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรจากหน่วยการเรียนระดับเล็กสู่ ระดับใหญ่ และในการออกแบบการสอนควรคำนึงถึงส่วนประกอบที่สำคัญ ดังนี้ คือ

1. เนื้อหาที่คัดเลือกมาต้องอิงจุดประสงค์รายวิชา
2. กลวิธีที่ใช้ในการสอนต้องอิงทฤษฎีและผลงานทางการวิจัยที่ได้มีผู้ทำไว้
3. การวัดผลต้องอิงพฤติกรรมการเรียนรู้
4. รู้จักนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อให้แบบฝึกมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุ้มค่า

สำหรับรูปแบบของแบบฝึกทางการสอนของ ซีลส์ และ กลาสโกว์ นั้น ประกอบด้วย ส่วนประกอบดังต่อไปนี้ คือ

1. วิเคราะห์ปัญหา กำหนดปัญหาการสอน โดยรวบรวมปัญหาจากการประเมินความต้องการของผู้เรียน
2. วิเคราะห์ภาระงาน โดยรวบรวมข้อมูลจากทักษะต่างๆ รวมไปถึงพฤติกรรมทางการเรียน และทัศนคติ จากนั้นจึงวิเคราะห์วิธีการสอนเพื่อกำหนดวิธีที่ต้องการ
3. เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และกำหนดเกณฑ์การทดสอบเพื่อให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์
4. กำหนดกลวิธีการสอนหรือส่วนประกอบของการสอน เช่น ช้่นนำ เสนอเนื้อหา หรือชั้นการฝึกปฏิบัติ
5. เลือกรูปแบบการสอนและสื่อที่จะนำมาสร้างเป็นแบบฝึก
6. วางแผนผลิต พัฒนาสื่อ ตรวจสอบขั้นตอนในการพัฒนาสื่อเพื่อให้สอดคล้องกับโครงการสอน
7. วางแผน และกำหนดกลวิธีที่จะใช้ในการประเมินผลขั้นปฏิบัติการ (Formative Evaluation) รวบรวมข้อมูลในชั้นการวัดการเรียนรู้รายจุดประสงค์ เพื่อนำไปพิจารณาปรับปรุงหรืออาจมีการทดสอบใหม่
8. วางแผนขั้นตอนในการใช้เครื่องมือ
9. ดำเนินการประเมินผลขั้นสรุป (Summative Evaluation)
10. นำแบบฝึกที่ผลิตออกเผยแพร่

นอกจากนี้ริชาร์ดส์ และ รอดเจอร์ส (Richards and Rodgers 1991 : 20) ได้ให้ความเห็นว่า ในการสร้างแบบฝึกการสอนนั้น ถือเป็นระดับของการวิเคราะห์รูปแบบทางการสอน ซึ่งจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. วัตถุประสงค์ของการสอน
2. ทำอย่างไรจึงจะเลือกเนื้อหาที่จะนำมาใช้สอน และการจัดเตรียมรูปแบบการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร
3. ลักษณะของภาระงานและกิจกรรมการสอนสอดคล้องกับรูปแบบการสอนหรือไม่
4. คำนึงถึงบทบาทของผู้เรียน
5. บทบาทของครู
6. บทบาทของสื่อการสอน

ในวรรณคดีของราวน์ทรี (Rowntree 1992 : 16) ได้กำหนดขั้นตอนการสร้างแบบฝึกการสอนไว้ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายและจุดประสงค์ของสื่อที่จะสร้าง
2. ระบุทักษะ ความรู้ และความคาดหวังที่ผู้เรียนควรมีก่อนที่จะเริ่มต้นสร้างสื่อ
3. สร้างข้อปฏิบัติให้ผู้เรียนปฏิบัติได้จริง
4. เลือกเนื้อหารายวิชาของสื่อที่จะสร้างและตัดสินใจว่าจะเรียงลำดับเนื้อหาอย่างไร เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
5. เลือกสื่อการสอนที่เหมาะสมและตัดสินใจว่าจะผสมผสานสื่ออย่างไรให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอน
6. ใช้แบบทดสอบหรือสถานการณ์ในการประเมินผล ซึ่งจะเป็นตัวบ่งชี้อย่างยุติธรรมว่าผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถวิสัยของตนได้มากน้อยแค่ไหน
7. ประเมินสื่อโดยการวิเคราะห์และโดยการทดลองกับผู้เรียน
8. ปรับปรุงสื่อและระบบที่ใช้ให้สอดคล้องกับการประเมินผล

ลักษณะของภาระงานที่ใช้เป็นแบบฝึกทางภาษา

ลักษณะของภาระงานที่ใช้เป็นแบบฝึกทางภาษานั้น ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงดังนี้

สตรีเวนส์ (Stevens 1997 : 36) กล่าวว่า แบบฝึกทั่วไปควรมีลักษณะดังนี้

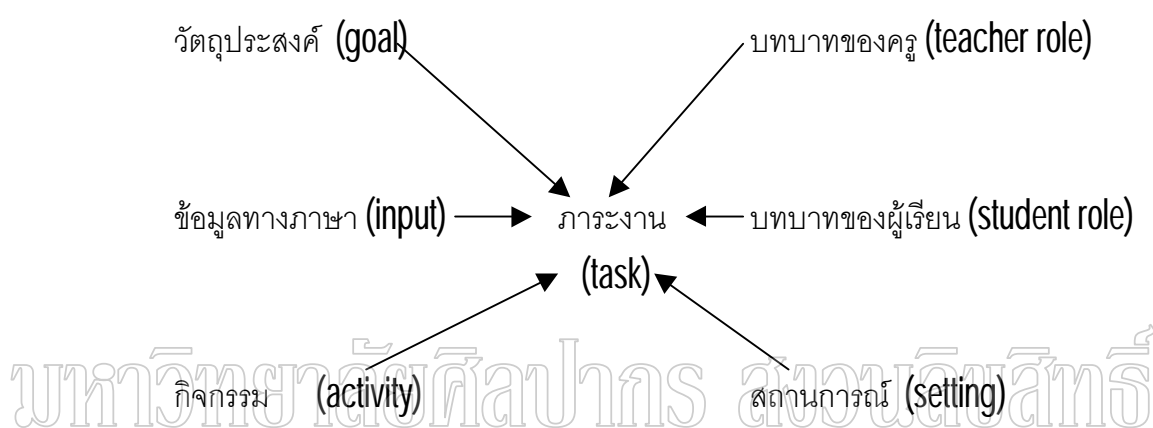
1. ถูกและหาง่าย สามารถใช้ได้ทั้งผู้เรียนและผู้สอน
2. สอดคล้องกับความต้องการและเหมาะสมกับอายุหรือวัยของผู้เรียน
3. น่าสนใจและอยู่ในความสนใจของผู้เรียน
4. ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้ว่าตนเองมีความก้าวหน้าทางการเรียนขึ้น

ในทฤษฎีของนิวแนน (Nunan 1995 : 84-85) ได้กำหนดไว้ว่าสื่อการสอนประกอบด้วยข้อมูลทางภาษา (input) การเน้นเนื้อหา (content focus) การเน้นภาษา (language focus) และภาระงาน (task) โดยได้ให้รายละเอียดแต่ละองค์ประกอบไว้ดังนี้

1. ข้อมูลทางภาษา คือสิ่งที่ให้โอกาสผู้เรียนได้ใช้ความรู้ด้านเนื้อหาและทักษะของภาษาเพื่อที่จะนำไปสู่กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โฮเวอร์ (Hover : 1986, quoted in Nunan 1995 : 53)
2. การเน้นเนื้อหา คือ การนำเสนอคำศัพท์ ไวยากรณ์ แบบฝึก ซึ่งนำไปสู่การสื่อความหมาย เนื้อหาอาจอยู่ในรูปของลายลักษณ์อักษร (linguistic context) ของลายลักษณ์อักษร (non-linguistic context) เช่น ภาพถ่าย ภาพวาด

3. การเน้นภาษา คือการนำเสนอกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ที่ปรากฏในเนื้อหา โดยเน้นการให้นักเรียนได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ได้โดยไม่ต้องท่องจำ

4. ภาระงาน เป็นกิจกรรมที่เกิดจากข้อมูลทางภาษาภาระงานเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดในแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร และได้ให้ความหมายไว้ว่า ภาระงาน หมายถึง งานแต่ละชิ้นในชั้นเรียนที่ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้ เป็นการผลิตภาษาโดยใช้ภาษาเป้าหมาย โดยมุ่งความสนใจไปยังความหมายมากกว่ารูปแบบ ภาระงานต้องประกอบด้วยข้อมูลทางภาษา กิจกรรม วัตถุประสงค์ บทบาทของครู บทบาทของผู้เรียน และฉาก ดังแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 1 องค์ประกอบของภาระงาน

ไซเบอร์สไตน์ (Siberstein 1994 : 111) ได้เสนอแนะการสร้างและพัฒนาสื่อการสอนสรุปได้ดังนี้

1. กิจกรรมการอ่านควรมีลักษณะเป็นจริง สอดคล้องกับความสามารถและวัตถุประสงค์ของผู้เรียน และเป็นลักษณะที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ในการอ่านจริงๆ

2. เนื้อหา หรือข้อความที่นำมาให้อ่านควรเป็นเอกสารจริง

3. เนื้อหาที่ให้อ่านจะเป็นสิ่งที่บอกว่าต้องทำอะไรบ้าง

4. วิธีการอ่านเหมาะสมกับการอ่านแบบทักษะสัมพันธ์

5. อธิบายให้เข้าใจก่อนที่จะให้ผู้เรียนลงมือทำ

หว่อง (Wong 1995 : 322) ให้ข้อเสนอแนะในการสร้างภาระงานจากเอกสารจริงดังนี้

1. ควรพิจารณาความเหมาะสมและความสามารถของนักเรียน

2. ภาระงานจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะทางอารมณ์ และความต้องการของนักเรียน ฉะนั้นควรให้ผู้เรียนมีเวลาในการอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมทั้งการทำงานร่วมกันในกลุ่มเล็ก

3. แบบฝึกหัดที่ให้ทำควรเหมาะสมกับระดับความสามารถ เช่น เด็กที่เรียนช้าควรได้รับความช่วยเหลือ

นอกจากนี้ยูค-ชุน ลี (Yuk-Chun Lee 1995 : 323) ได้เสนอแนะวิธีการสร้างภาระงานจากเอกสารจริงไว้ดังนี้

1. การสื่อสารในชีวิตจริงจะใช้มากกว่าหนึ่งทักษะ ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการสื่อสารในรูปแบบที่แตกต่างกัน จึงควรสร้างภาระงานแบบทักษะสัมพันธ์

2. เนื้อหาที่นำมาสร้างภาระงาน ควรเป็นเนื้อหาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาที่เป็นธรรมชาติ มีความหมาย และตรงกับที่ผู้เรียนต้องการ

3. ภาระงานควรมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนฝึก

4. ภาระงานสัมพันธ์กับเอกสารจริงที่เลือก

5. ภาระงานที่ใช้ในชั้นก่อนเรียน ระหว่างเรียน หรือหลังเรียน ต้องคำนึงถึงจุดประสงค์รายวิชาและความต้องการของผู้เรียน

ดังนั้น ในการสร้างภาระงานของแบบฝึก ควรคำนึงถึงความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร ควรพิจารณาความเหมาะสมและความสามารถของผู้เรียน เนื้อหาที่นำมาสร้างภาระงานควรเป็นข้อความที่นำมาจากเอกสารจริง ที่มีความน่าสนใจ และอยู่ในความสนใจของผู้เรียน ภาระงานควรมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนฝึก และกิจกรรมควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาและพัฒนาความสามารถของผู้เรียน

ประโยชน์ของแบบฝึก

ประโยชน์ของแบบฝึกนั้นมีอยู่ด้วยกันหลายประการ ดังเช่น กรีน และ เพตตี (Greene and Petty 1971 : 49) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังต่อไปนี้

1. ให้เสริมหนังสือแบบเรียนในการเรียนทักษะ
2. เป็นสื่อการสอนที่ช่วยแบ่งเบาภาระของครู เพราะเป็นแบบฝึกที่ได้จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบ

3. เป็นเครื่องมือที่ช่วยฝึกฝนและส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องได้รับการดูแลและเอาใจใส่จากครูด้วย
4. แบบฝึกที่สร้างขึ้นโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จะเป็นการช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จตามระดับความสามารถของเขาด้วย
5. จะช่วยเสริมทักษะให้คงทนอยู่นาน
6. เป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากจบบทเรียนแต่ละครั้ง
7. แบบฝึกที่จัดทำเป็นรูปเล่มจะอำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการเก็บรักษาไว้เพื่อทบทวนด้วยตนเองได้
8. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาและข้อบกพร่องในการสอน ตลอดจนทราบถึงปัญหาและข้อบกพร่องและจุดอ่อนของนักเรียน ช่วยให้ครูสามารถแก้ปัญหาได้ทันทั่วทั้ง
9. ช่วยให้เด็กมีโอกาสฝึกทักษะอย่างเต็มที่
10. แบบฝึกทักษะที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วจะช่วยครูประหยัดเวลาและแรงงานในการสอน การเตรียมการสอน การสร้างแบบฝึกทักษะ และช่วยให้นักเรียนประหยัดเวลาในการลอกโจทย์แบบฝึกหัด

นอกจากนี้ราวน์ทรี (Rowntree 1992 : 234) ได้สรุปคุณค่าหรือประโยชน์ของแบบฝึกจากเอกสารจริงไว้ดังนี้

1. เป็นสื่อที่เข้าถึงได้ง่าย มิฉะนั้นผู้เรียนบางคนอาจจะไม่สามารถเรียนรู้ในสิ่งที่ต้องการเรียนได้
 2. มีความยืดหยุ่น กล่าวคือ ถ้ามีเนื้อหาที่ผู้เรียนเคยเรียนรู้มาก่อน ผู้เรียนก็สามารถข้ามเนื้อหาในส่วนนี้ไปได้
 3. บทเรียนประกอบไปด้วยสื่อหลายรูปแบบ ซึ่งทำให้ในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการจะเรียน และผู้เรียนสามารถประเมินผลความก้าวหน้าของตนเองได้
 4. เอกสารจริงเชื้อให้ผู้เรียนเรียนไปที่ละก้าวตามความสามารถของผู้เรียน
 5. เป็นสื่อที่ตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน
- ฉะนั้น แบบฝึกจึงเป็นสื่อที่ตอบสนองความสนใจของผู้เรียน เพราะสร้างขึ้นตามระดับความสามารถของผู้เรียน และความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นสื่อการสอนที่ช่วยแบ่งเบาภาระครู ทำให้ครูมองเห็นปัญหาและข้อบกพร่อง และจุดอ่อนของนักเรียน เป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากจบบทเรียนแต่ละครั้ง และช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะใช้ภาษาให้ดีขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยหลายเล่มที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก และงานวิจัยที่เกี่ยวกับเอกสารจริง ซึ่งสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เอกสารจริง

สุธีรา เหมตะศิลป์ (2529) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษโดยการใช้ออกสารจริงและหนังสือแบบเรียน โดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ในปีการศึกษา 2528 จำนวน 58 คน ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนบทอ่านจากเอกสารจริงสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนบทอ่านจากหนังสือแบบเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

งานวิจัยของ อำไพ บุญรักษา (2533) ที่ได้นำหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษมาสร้างและพัฒนาแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านจากเอกสารจริง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในโรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร จำนวน 41 คน โดยให้นักเรียนทำแบบฝึก จำนวน 10 ชุด ใช้เวลาในการสอน 10 คาบ ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 82.16/81.71 ในชั้นทดลองกลุ่มเล็ก และมีประสิทธิภาพ 81.56/80.07 ในชั้นทดลองภาคสนาม ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกการอ่านสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เกศินี บุรณกิจ (2534) ได้สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากเอกสารจริง วัตถุประสงค์เพื่อสร้างและศึกษาประสิทธิภาพของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้นจากเอกสารจริง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ อ.เมือง จ.จันทบุรี ผลการวิจัยสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกผ่านเกณฑ์ (มากกว่าร้อยละ 70) จำนวน 5 บท และไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 2 บท (ต่ำกว่าร้อยละ 70) ผลการทดสอบก่อนและหลังเรียนจากการทดสอบรวบยอด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

งานวิจัยของพพร พึ่งศักดิ์ (2534) ได้ศึกษาความเข้าใจและแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมภาษาจากเอกสารจริง โดยทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสามโก้วิทยา จังหวัดอ่างทอง ผลการวิจัย

พบว่าความเข้าใจและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมทางภาษาจากเอกสารจริงสูงกว่าก่อนการเรียนโดยใช้กิจกรรมภาษาจากเอกสารจริงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

งานวิจัยของสุวรีย์ ยอดฉิม (2536) มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและพัฒนาสื่อการสอนอ่านเพิ่มเติมโดยใช้ข้อมูลทางภาษาจากเอกสารจริง และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนสื่อการสอนเพิ่มเติม โดยใช้ข้อมูลทางภาษาจากเอกสารจริง ตามจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา 10 จุดประสงค์ ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 20 คาบ รวม 10 สัปดาห์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมฐานบินกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม จำนวน 38 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้ข้อมูลทางภาษาจากเอกสารจริงสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

งานวิจัยของปณพร สุวรรณไตรย์ (2539) นั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสารจากเอกสารจริง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำชะอีวิทยาคาร จังหวัดมุกดาหาร จำนวน 35 คน โดยใช้แบบฝึกการอ่านจำนวน 12 บท ใช้เวลาในการทดลอง 24 คาบ รวม 12 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสารมีค่า 75.31/74.51 และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการฝึกอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

งานวิจัยของจินตอาภา ผลบุญรักษ์ (2544) ได้วิจัยการพัฒนาแบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสารโดยใช้เอกสารจริงจากอินเทอร์เน็ต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ หาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านเพื่อการศึกษาโดยใช้เอกสารจริง และเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนโดยการใช้แบบฝึก เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสารโดยการใช้เอกสารจริงจากอินเทอร์เน็ต ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสารโดยใช้เอกสารจริงจากอินเทอร์เน็ตมีค่า 75.11 / 75.57 และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการฝึกอ่านโดยการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการฝึกอ่านอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

อร่าม บุญมาไชย (2532) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยการใช่และไม่ใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารประกอบการเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า การสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารประกอบบทเรียนมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงกว่าการสอนโดยไม่ใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารประกอบบทเรียน

งานวิจัยของเทพนคร ทาคง (2537) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรรายวิชาทักษะอ่าน 1 (อ 051) กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า มีโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษเพียงขนาดเดียวที่นักเรียนมีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ผลจากการสัมภาษณ์ครูสรุปได้ว่าครูยังใช้การสอนอ่านแบบแปลแทนการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

งานวิจัยของสุรดา วาเสนัง (2542) ได้วิจัยการใช้สารจากหนังสือพิมพ์ที่ตรงกับความสนใจ พัฒนาการอ่านจับใจความนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโคกสี จังหวัดนครราชสีมา วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เปรียบเทียบคะแนนก่อนฝึก และหลังฝึกอ่านจับใจความของนักเรียน และเปรียบเทียบคะแนนในการจับใจความหลังฝึกระหว่างนักเรียนหญิง และนักเรียนชาย เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบทดสอบการอ่านจับใจความโดยใช้สารจากหนังสือพิมพ์ที่ตรงกับความสนใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ฝึกทักษะการอ่านจับใจความ จำนวน 10 ครั้ง ผลการวิจัยปรากฏว่า คะแนนในการอ่านจับใจความก่อนฝึกและหลังฝึกของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และคะแนนในการอ่านจับใจความหลังฝึกของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

และงานวิจัยของศศิวิมล กังลี (2544) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา จังหวัดนครปฐม การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ สร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษจำนวน 10 บท และแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง รวมทั้งแบบสอบถามความคิดเห็นของ

นักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 75.74 / 75.53 ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพดี และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทำแบบฝึกทักษะการอ่านสูงกว่าก่อนการฝึกอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการอ่านในระดับดี

งานวิจัยต่างประเทศ

1. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เอกสารจริง

คณะกรรมการศึกษาแห่งนิวยอร์ก (New York City Board of Education 1987)

ได้จัดทำโครงการอ่านโดยส่งเสริมให้ใช้หนังสือพิมพ์ ซึ่งถือเป็นเอกสารจริงประเภทหนึ่งในการเรียนการสอนภาษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มคะแนนการอ่านและเพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา 3 แห่ง คือ แฟรงคลิน ดี รูสเวลท์ (Franklin D. Roosevelt) โทมัส เจฟเฟอร์สัน (Thomas Jefferson) และสปริงฟิลด์ การ์เดนส์ (Springfield Gardens) ผลปรากฏว่าคะแนนการอ่านและเขียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจากการวิเคราะห์ การสัมภาษณ์ และการทำแบบสอบถาม พบว่าครู นักเรียนและผู้ปกครองชอบโครงการนี้มาก

เบคอนและฟินเนแมน (Bacon and Finneman 1990 : 459-469) ได้ศึกษา

เจตคติ แรงจูงใจและกลวิธีของนักศึกษาภาษาต่างประเทศระดับมหาวิทยาลัยในประเทศสเปนกับความรู้สึกต่อการเรียนภาษาที่ใช้ข้อมูลทางภาษาที่เป็นเอกสารจริง สิ่งสำคัญของการศึกษาในครั้งนี้คือ เพื่อเตรียมสื่อและผู้เรียนในการสอนภาษาโดยคำนึงถึงจิตพิสัยเป็นองค์ประกอบ ปรากฏว่าแม้การสอนทั้งสองกลุ่ม คือ กลุ่มที่ใช้เอกสารจริง และกลุ่มที่ไม่ใช้เอกสารจริง ให้ผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ แต่เจตคติและความสนใจที่นักศึกษามีต่อสื่อการสอนที่เป็นเอกสารจริงอยู่ในระดับสูง

กอนซาเลซ (Gonzalez 1991) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้เอกสารการสอนที่เป็นเอกสารจริงที่ส่งผลต่อทัศนคติ แรงจูงใจ วัฒนธรรม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียนภาษาสเปน จำนวน 4 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 43 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองกลุ่มละ 2 ห้องเรียน ทั้งสองกลุ่มสอนโดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาสเปนสำหรับชั้นปีที่ 1 ที่มีเนื้อหาและวิธีการสอนเหมือนกัน และกลุ่มทดลองได้รับการสอนเสริมโดยใช้เอกสารการสอนที่สร้างจากเอกสารจริง เมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง ให้นักเรียนทำแบบวัดเจตคติที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ วัฒนธรรม และภาษาต่างประเทศ จาก

นั่นจึงวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลการศึกษานี้ให้เห็นว่า กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และทั้งสองกลุ่มตอบสนองต่อเอกสารจริงในเชิงบวก และพอใจกับการเรียนที่สอนโดยใช้เอกสารการสอนที่สร้างจากเอกสารจริง ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่ามีความเป็นไปได้ที่จะแทรกเอกสารจริงในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ และวัฒนธรรม ในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา

ซุง (Chung 1994) ได้วิจัยเกี่ยวกับลักษณะข้อความของเอกสารจริงที่ส่งผลต่อระดับความเข้าใจของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบทดสอบวัดความเข้าใจ 3 ระดับ คือ 1) Macro-level questions 2) Micro-semantic questions และ 3) Micro-syntactic questions กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนนานาชาติที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในสถาบันภาษา รัฐ Texas จำนวน 156 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความเข้าใจเนื้อเรื่องแตกต่างตามระดับความสามารถทางการเรียนของผู้เรียนแต่ละคน 2) ความยาวของข้อความส่งผลต่อความเข้าใจของผู้เรียนชี้ให้เห็นว่า เอกสารจริงที่มีข้อความยาวมีผลทำให้ผู้เรียนสามารถสรุปใจความสำคัญและทำคะแนนได้ดีกว่าเนื้อหาที่มีข้อความสั้น และเนื้อหาที่มีข้อความยาวยังส่งผลต่อความเข้าใจระดับ Macro-level ด้วย

มิลแมน (Millman 1982) ได้นำนิตยสารมาใช้ในการสอนภาษาและวัฒนธรรม ฝรั่งเศสควบคู่กับแบบเรียน โดยใช้เป็นกิจกรรมเสริมบทเรียนครั้งละ 30 นาที กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยจอร์เจีย ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักศึกษากลุ่มที่ใช้เอกสารจริงเสริมบทเรียนมีปฏิสัมพันธ์ในการติดต่อสื่อสารมากขึ้น จึงทำให้เขาเปลี่ยนแนวการสอนจากการเน้นไวยากรณ์มาเป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

วิกิล (Wigil 1987) ได้ทำการวิจัยในลักษณะที่คล้ายคลึงกันโดยวิจัยการสอนวิชาภาษาสเปนโดยเปรียบเทียบการสอนอ่านโดยใช้เอกสารจริงกับการสอนโดยใช้หนังสือแบบเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่เรียนภาษาสเปนที่มีความยากง่ายอยู่ในระดับที่ 1 ในวิทยาลัยชุมชนออสติน (Austin Community College) ซึ่งผู้เรียนไม่มีความรู้ภาษาสเปนมาก่อน ผลการวิจัยพบว่า ทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การวิเคราะห์ความเข้าใจในการอ่านและจากการทดสอบย่อยการเขียนเรียงความ พบว่าค่าที่ (t-value) เท่ากับ 4.93 และ 2.78 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้เอกสารจริงในการสอนยังมีคะแนนทางการพูดสูงกว่ากลุ่มควบคุม

กิลลิส (Gillis 1985) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนโดยการใช้เอกสารจริงจากหนังสือพิมพ์เสริมและไม่เสริมของนักเรียนโรงเรียนหนึ่ง ผลการทดลอง

ปรากฏว่าการสอนอ่านโดยใช้เอกสารจริงจากหนังสือพิมพ์เสริมจะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการไม่ใช้หนังสือพิมพ์เสริม แต่ในการเรียนการสอนการเขียนไม่ใช้เอกสารจริงจากหนังสือพิมพ์เสริมจะให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการใช้หนังสือพิมพ์

จากงานศึกษางานวิจัยทั้งภายในและภายนอก ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่างๆ ที่ผู้ทำวิจัยได้เสนอไว้ เช่น ปณพร สุวรรณไตรย์ ได้พบว่าต้องใช้เวลาในการเลือกและรวบรวมสื่อ เพื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์และคำนึงถึงความยากง่ายของผู้เรียน บางกิจกรรมหรือบางภาระงาน นักเรียนใช้ระยะเวลาปฏิบัตินาน จึงต้องมอบหมายให้ทำในเวลาว่าง และได้เสนอแนะว่าควรมีการวิจัยการสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เอกสารจริงกับเด็กนักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน เพื่อศึกษาว่า เอกสารจริงจะให้ได้ผลดีกับนักเรียนที่มีความสามารถระดับใดมากที่สุด เป็นต้น และจากงานวิจัยดังกล่าว พอสรุปว่า การสร้างแบบฝึกและการนำเอกสารจริงมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในสถานการณ์จริง อีกทั้งเป็นการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศด้วย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกการอ่านเสริมเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจากเอกสารจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5” เป็นการศึกษาเชิงทดลอง (Experimental research) มีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสารจากเอกสารจริง และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการอ่านเพิ่มเติม โดยใช้ข้อมูลทางภาษาจากเอกสารจริง รวมทั้งเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อแบบฝึกที่สร้างขึ้น เป็นแนวทางในการจัดทำสื่อการสอน การวิจัยนี้มีขั้นตอนในการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” อ.ศรีประจันต์ จ.สุพรรณบุรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 และเรียนรายวิชาการอ่าน (อ 025) จำนวน 4 ห้องเรียน โปรแกรมคณิตอังกฤษ 120 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนรายวิชาการอ่าน (อ 025) ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” อ.ศรีประจันต์ จ.สุพรรณบุรี โดยการสุ่มห้องเรียน 1 ห้อง ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ได้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 30 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” จ.สุพรรณบุรี
2. ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” ที่มีต่อแบบฝึกการอ่านเสริมเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเอกสารจริงที่สร้างขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ

1. แบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสารจากเอกสารจริง จำนวน 10 บท
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ 1 ฉบับ จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน ใช้เวลาในการทำ 60 นาที
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อแบบฝึกที่สร้างขึ้น

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสารจากเอกสารจริง

ในการสร้างแบบฝึกการอ่านจำนวน 10 บทนั้น ได้ดำเนินการสร้างและปรับปรุงตาม ขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาแนวความคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ รายวิชาการอ่าน (อ 025) ของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2539 ที่ได้กำหนดไว้ว่า “เป็นกลุ่มวิชาที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ความเข้าใจและความเพลิดเพลินในสิ่งที่อ่าน มีนิสัยรักการอ่าน รู้จักแสวงหาความรู้ ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวิเคราะห์หิววิจารณ์ข้อมูลที่ได้จากการอ่าน สามารถแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลข่าวสาร ทำให้เพลิดเพลินและเห็นคุณค่าของการอ่าน” และศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาต่างประเทศ ดังหัวข้อต่อไปนี้

จุดประสงค์หลักสูตรวิชาภาษาต่างประเทศ

1. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ได้ถูกต้องตามหลักภาษา และเหมาะสมกับวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่
2. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียน ได้อย่างถูกต้องชัดเจน และเหมาะสมกับระดับที่เรียน
3. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้เข้าใจวัฒนธรรมอันหลากหลาย และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไปสู่สังคมที่ใช้ภาษาอังกฤษ
4. เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ
5. เพื่อพัฒนาเจตคติ เห็นประโยชน์ และคุณค่าของภาษาอังกฤษ มีนิสัยใฝ่หาความรู้โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ

2. ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษรายวิชาการอ่าน (อ 025) ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา จ.สุพรรณบุรี ปีพุทธศักราช 2544 ดังต่อไปนี้

จุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษรายวิชาการอ่าน (อ 025) ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา จ.สุพรรณบุรี ปี พุทธศักราช 2544

1. To study comic strips and cartoons, then express the opinion and infer the meaning from inference

2. To scan and skim in order to get the main idea.

3. To identify the main purpose of brochure, then extract the important information

4. To read newspaper and get the main idea

5. To read the feature and find the meaning of words

6. To read the brochure, then try to predict the words and give the details

7. To read newspaper, then make a conclusion

8. To read weather forecast, then transfer from one mode to another

9. To read the passage or article from the magazine, then try to predict the meaning of words from context clues

10. To read the feature then summarize and give opinion about them

3. จากการศึกษาคู่ประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาต่างประเทศ แนวความคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษรายวิชาการอ่าน (อ 025) จุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษรายวิชาการอ่าน (อ 025) ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี ปีพุทธศักราช 2544 และจากผลของแบบสอบถามปัญหาทางด้านทักษะการอ่านของนักเรียน (ดูภาคผนวก ก) สามารถวิเคราะห์และเรียบเรียงออกมาได้ดังนี้

Objectives	Topic	Reading Skills
1. To study comic strips and cartoons, then express the opinion and infer the meaning from inference.	Comic strips and cartoons	Giving opinion
2. To scan and skim in order to get the main idea	The Oldest man	Getting the main idea
3. To identify the main purpose of brochure, magazine, then extract the important information	Amazing Suphanburi	Identify the main purpose of the text
4. To read newspaper and get the main idea	Cats and Dogs Lose Their Jobs	Getting the main idea
5. To read the feature and find the meaning of words	Don't forget the for-me-not	Finding meaning of words
6. Read the brochure, then try to predict the words and giving the detail.	Bangsai Arts and crafts Village	Reading the detail
7. To read newspaper, then make a conclusion	Navy helicopters and Birds	Making conclusion
8. To read weather forecast, then transfer from one mode to another	Weather forecast	Transferring Information
9. Read the passage or article from the magazine, then try to predict the meaning of words from context clues.	The Important Holidays	Guessing vocabulary from the text.
10. Read the feature, then summarize and give opinion about them	Your weekly Horoscope	Summarizing and giving opinion

4. วิเคราะห์ภาระงานตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร และศึกษาข้อเสนอแนะสำหรับการจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสารของ เดวิส และคณะ (Davies et al. 1990 : 101) เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการอ่าน โดยจัดกิจกรรมหรือภาระงานลักษณะเป็นการ

จับคู่ตอบ ตอบคำถามสั้นๆ การตอบคำถามถูก - ผิด การเรียงลำดับเหตุการณ์ การเติมคำ การเติมแผนภูมิให้สมบูรณ์

5. หลังจากได้ศึกษาวิเคราะห์ภาระงานตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้สร้างตารางกำหนดเนื้อหาในการอ่าน (Table of Reading Exercises Specification) (ดูภาคผนวก ข)

6. คัดเลือกเนื้อหาที่เป็นเอกสารจริงจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ วารสาร นิตยสาร สิ่งตีพิมพ์ แผ่นปลิวโฆษณา หนังสือแนะนำการท่องเที่ยว และข้อความทาง Internet โดยให้ความสำคัญง่ายของคำศัพท์และโครงสร้างเหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และตรงกับจุดประสงค์รายวิชาการอ่าน (อ 025) ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา จ.สุพรรณบุรี

7. ให้ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาอังกฤษจำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญที่เป็นเจ้าของภาษาจำนวน 1 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา หน้าที่ภาษา สื่อ รูปแบบกิจกรรม ของโครงสร้างกรอบเนื้อหาที่สร้างขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านประเมินว่าโครงสร้างเนื้อหาเป็นไปตามเกณฑ์หรือไม่

-1 หมายถึง เนื้อหา หน้าที่ทางภาษา สื่อและรูปแบบกิจกรรม ไม่เหมาะสม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

1 หมายถึง เนื้อหา หน้าที่ทางภาษา สื่อและรูปแบบกิจกรรมมีความเหมาะสม

8. นำคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแต่ละข้อมาหาค่าเฉลี่ย (ดูภาคผนวก ค) โดยใช้สูตรวิธีหาความสอดคล้องของจุดประสงค์กับตารางกำหนดขอบข่ายเนื้อหาของแบบฝึก (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2537 : 456) มีวิธีการคำนวณดังนี้

$$IC = \frac{\sum R}{N}$$

IC คือ (Index of Item-Objective Congruence) ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์และระดับนักเรียนกับเนื้อหา หน้าที่ทางภาษา สื่อ และกิจกรรมในแบบฝึก

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

พิจารณาเกณฑ์เพื่อการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงตารางขอบข่ายโครงสร้างเนื้อหาของแบบฝึกดังนี้

1. หัวข้อที่มีค่า IC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 หมายถึง เนื้อหา หน้าที่ทางภาษารูปแบบกิจกรรมมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์และเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน สามารถนำไปสร้างแบบฝึกได้

2. หัวข้อที่มีค่า IC น้อยกว่า 0.5 หมายถึง เนื้อหา หน้าที่ทางภาษารูปแบบกิจกรรมไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์และไม่เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน ควรปรับปรุงแก้ไข

9. ปรับปรุงแก้ไขกรอบโครงสร้างเนื้อหา ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

10. นำแบบฝึกที่มีค่า IC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 มาสร้างแบบฝึกตามกรอบโครงสร้างเนื้อหา จำนวน 10 บท โดยจัดลำดับเนื้อหาให้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาการอ่าน (อ 025) และสอดคล้องกับปัญหาทางด้านทักษะการอ่านของนักเรียนที่มีต่อหัวข้อต่างๆ จากเอกสารจริง โดยที่ผู้วิจัยได้ประยุกต์ขั้นตอนการสอนอ่านมาจากสุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 178-179) ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอนดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading Activities)

เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ตัวอย่างกิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่

1.1 ให้คาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนคำนึงถึงความรู้เดิมแล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน การคาดคะเนอาจจะผิดหรือถูกก็ได้

1.2 ให้เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียงหรือจากรูปภาพ และการแสดงท่าทาง

1.3 เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง (Semantic Mapping)

1.4 ให้ลำดับเรื่องโดยให้ตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ (Strip Story) อาจจะเป็นย่อหน้า หรือเป็นประโยคก็ได้ แล้วให้ผู้เรียนในกลุ่มลำดับข้อความตนเอง

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading Activities)

เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อความในเรื่องที่จะอ่าน กิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่

2.1 ให้ลำดับเรื่องโดยให้ตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ (Strip Story) อาจจะเป็นย่อหน้า หรือเป็นประโยคก็ได้ แล้วให้ผู้เรียนในกลุ่มลำดับข้อความตนเอง

2.2 เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง (Semantic Mapping)

2.3 ให้เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียง หรือ จากรูปภาพ และการแสดงท่าทาง

2.4 เติมข้อความลงในแผนผังของเนื้อเรื่อง (Graphic Organizer)

2.5 ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

2.6 จับคู่คำศัพท์กับรูปภาพ หรือ ประโยคคำถามกับคำตอบที่เกี่ยวข้อง
เรื่อง

2.7 เล่าเรื่องโดยสรุป (Summarizing)

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading Activities)

เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน กิจกรรมที่ทำอาจจะเป็นการถ่ายโอนไปสู่ทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะการพูด และการเขียนก็ได้โดยให้ทำกิจกรรมดังต่อไปนี้

3.1 ให้แสดงบทบาทสมมติ

3.2 ให้เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ เช่น เขียนจดหมาย เขียนบทสนทนา เขียนแบบฟอร์ม วาดรูป เป็นต้น

3.3 พุดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

11. นำแบบฝึกการอ่านที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ โดยคำนึงถึง

11.1 ความถูกต้องของภาษา

11.2 ความสอดคล้องกับจุดประสงค์

11.3 ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

12. นำแบบฝึกไปให้เจ้าของภาษาตรวจสอบความถูกต้องของภาษา

13. นำแบบฝึกที่สร้างขึ้นไปหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด

คือ 75/75 กล่าวคือ

75 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบรายจุดประสงค์ของกลุ่มตัวอย่างได้ถูกต้องโดยเฉลี่ย

75 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทำแบบฝึกได้ถูกต้องโดยเฉลี่ย

ผู้วิจัยดำเนินการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านตามขั้นตอนต่อไปนี้

13.1 **ขั้นทดลองรายบุคคล (one - to - one testing)** ทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” ที่ไม่ใช่กลุ่มนักเรียนตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับปานกลาง 1 คน ทำแบบฝึกการอ่านในช่วงเวลาเย็นหลังเลิกเรียนทุกวันเป็นเวลา 10 วัน ยกเว้นเสาร์อาทิตย์ จนครบ 10 บท เนื่องจากจุดมุ่งหมายในการทำแบบฝึกครั้งนี้คือเพื่อปรับปรุงแบบฝึกให้มีความเหมาะสมที่สุด ที่จะใช้ในการทดลองภาคสนาม ดังนั้นในระหว่างที่นักเรียนทำแบบฝึกหัดผู้วิจัยจะคอยให้การช่วยเหลือ อธิบายศัพท์และสำนวนที่ไม่เข้าใจ

13.2 **ขั้นทดลองกลุ่มเล็ก (Small group testing)** ทดลองกับนักเรียนที่กำลังเรียนรายวิชาการอ่าน (อ 025) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” ที่ไม่ใช่กลุ่มนักเรียนตัวอย่าง จำนวน 10 คน และเป็นเด็กนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับปานกลาง ทำแบบฝึกการอ่านในช่วงเวลาเย็นหลังเลิกเรียนทุกวันเป็นเวลา 10 วัน ยกเว้นเสาร์อาทิตย์ จนครบ 10 บท เมื่อเสร็จจึงสิ้นการทดลองให้นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึก และการทำแบบทดสอบสรุปผลหลังเรียน มาคำนวณหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านตามเกณฑ์ 75/ 75 เพื่อแก้ไขปรับปรุงแบบฝึกการอ่าน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเป็นข้อสอบปรนัยเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีวิธีในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาขอบข่ายเนื้อหารายวิชาการอ่านและจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาทักษะการอ่าน (อ 025) ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2539

2. ศึกษาเทคนิคการสร้างแบบทดสอบภาษาอังกฤษของอัจฉรา วงศ์ไธธร (2539 : 65)

3. คัดเลือกเนื้อหาที่เป็นเอกสารจริงจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ วารสาร นิตยสาร สิ่งตีพิมพ์ แผ่นปลิวโฆษณา หนังสือแนะนำการท่องเที่ยว และ ข้อความทาง Internet โดยให้ความยากง่ายของคำศัพท์และโครงสร้างเหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

4. สร้างตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (Table of Test Specification) โดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษรายวิชาการอ่าน (อ 025) ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี และแนวความคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษรายวิชาการอ่าน (อ 025) โดยจัดตารางกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบโดยแบ่งระดับย่อย (skill level) ตามทักษะของ วาเล็ต (Valette 1977) (ดูภาคผนวก ฉ) ดังนี้

- 4.1 ระดับกลไก (Mechanical-M)
- 4.2 ระดับความรู้ (Knowledge-K)
- 4.3 ระดับถ่ายโอน (Transfer-T)
- 4.4 ระดับสื่อสาร (Communication-C)
- 4.5 ระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Criticism-Cr)

5. สร้างแบบทดสอบ แล้วตั้งคำถามแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน จำนวน 60 ข้อ คะแนนเต็ม 60 คะแนน ใช้เวลา 120 นาที

6. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบโดยพิจารณาจากความถูกต้องของภาษา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไข

7. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้เจ้าของภาษาตรวจความถูกต้องของภาษา

8. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย อ.ศรีประจันต์ จ.สุพรรณบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 30 คน ซึ่งมีลักษณะและสภาพแวดล้อมคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง ได้ค่าอำนาจจำแนก 0.15-0.85 และมีค่าความยากง่ายเท่ากับ 0.17-0.75 โดยข้อสอบทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.69

9. นำผลการสอบมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกโดยใช้โปรแกรม CITIA (Classical Test Items Analysis) ของสุพัฒน์ สุขมณลสันต์ แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

10. หากมีข้อสอบที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดจะนำมาปรับปรุงแก้ไขด้านตัวเลือก โดยให้อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิและเจ้าของภาษาตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขตามเกณฑ์ 3 ข้อ คือ

- 10.1 ความถูกต้องของภาษา
- 10.2 ความสอดคล้องกับจุดประสงค์
- 10.3 ครอบคลุมเนื้อหาที่กำหนดไว้ตามตารางวิเคราะห์

11. หาประสิทธิภาพของข้อสอบ โดยนำข้อสอบที่ผ่านการตรวจและปรับปรุงแก้ไข จำนวน 30 ข้อ ไปทดลองครั้งที่สอง กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวังหัวราษฎร์สามัคคี

ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 30 คนซึ่งมีลักษณะและสภาพแวดล้อมคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยตอบถูกให้ 1 และตอบผิด หรือไม่ตอบให้ 0

12. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ริชาร์ดสัน หาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายอีกครั้ง โดยข้อสอบทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.43-0.75 และมีค่าความยากง่ายเท่ากับ 0.20-0.75

13. นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์แล้วจำนวน 30 ข้อ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในชั้นทดลองภาคสนาม เพื่อนำผลที่ได้ไปดำเนินการขั้นต่อไป

3. แบบสอบถามความคิดเห็น

แบบสอบถามความคิดเห็นการสอนอ่านเสริมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert, quoted in Best 1982 : 182) โดยมีขั้นตอนการสร้างและพัฒนาดังต่อไปนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นตามวิธีของลิเคอร์ทจากหนังสือของทวีป ศิริวิศมี (2534) อุทุมพร (ทองอุไร) จามรมาน (2530) และภัทรา นิคมานนท์ (2535)

2. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกการอ่านเสริมที่เน้นเอกสารจริง รูปแบบของแบบสอบถามมีรายละเอียดดังนี้ คือ รูปแบบของกิจกรรม เนื้อหา สื่อการสอนและประโยชน์ของแบบฝึก โดยมีมาตราส่วนตั้งแต่ 5-1 โดยให้เลือก 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าระดับเท่ากับ	5
เห็นด้วย	ให้ค่าระดับเท่ากับ	4
ไม่แน่ใจ	ให้ค่าระดับเท่ากับ	3
ไม่เห็นด้วย	ให้ค่าระดับเท่ากับ	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าระดับเท่ากับ	1

และนักเรียนจะต้องทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด 1 ช่อง (ภาคผนวก ข)

3. นำข้อความที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสร้างแบบทดสอบวัดความคิดเห็น ตรวจสอบความสมบูรณ์ของโครงสร้างคำถาม

4. นำแบบสอบถามความคิดเห็นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีประจันต์ "เมธีประมุข" ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 คน ที่ทำการทดลองใช้แบบฝึกการอ่าน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็น

5. นำผลคะแนนของแบบสอบถามความคิดเห็นมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach 1972)

6. นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ได้หาค่าความเชื่อมั่น และปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองชั้นทดลองกลุ่มเล็กกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีประจันต์ "เมธีประมุข" ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 10 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็นโดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach 1972)

7. นำแบบสอบถามความคิดเห็นมาพัฒนาปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนตัวอย่าง โดยให้นักเรียนทำแบบสอบถามหลังจากทำแบบฝึกทุกครั้ง รวม 10 ครั้ง

8. นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยการหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach 1972) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.93

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบแผนและขั้นตอนในการดำเนินการทดลองภาคสนาม

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้ในรูปแบบ One - Group Pretest - Posttest Design (บำรุง ไตรรัตน์ 2534 : 29-31)

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T_1	X	T_2

T_1 แทน การสอบก่อนการใช้แบบฝึกหัดการอ่านจากเอกสารจริง

X แทน การใช้แบบฝึกหัดการอ่านจากเอกสารจริง

T_2 แทน การสอบหลังการใช้แบบฝึกหัดการอ่านจากเอกสารจริง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (Pretest) ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 30 คน ตรวจคะแนนและจดบันทึกคะแนนของแต่ละบุคคล

2. ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบฝึกหัดการอ่านจากเอกสารจริงเป็นเวลา 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ ในรายวิชาการอ่าน (อ 025)

3. หลังจากที่นักเรียนทำแบบทดสอบในแต่ละสัปดาห์ ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมต่อแบบฝึกทุกครั้ง

4. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน (Posttest) หลังจากทำแบบฝึกครบ 10 บท เพื่อนำไปเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึก

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกโดยใช้ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ โดยใช้สูตร E_1 / E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2520)

สูตรที่ 1

$$E_1 = \frac{(\sum X_i / N)}{A} \times 100$$

E_1 หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมเพื่อการสื่อสาร

X_i หมายถึง คะแนนรวมของแบบฝึกทุกชุดของผู้เรียนคนที่ i

A หมายถึง คะแนนเต็มของแบบฝึกทุกชุดรวมกัน

N หมายถึง จำนวนผู้เรียน

$$E_2 = \frac{(\sum F_i / N)}{B} \times 100$$

E_2 หมายถึง ประสิทธิภาพของผลสอบวัดความสามารถทางการอ่านของผู้เรียน

F_i หมายถึง คะแนนรวมของผลสอบหลังการเรียนของผู้เรียนคนที่ i

B หมายถึง คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

N หมายถึง จำนวนผู้เรียน

2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการทำแบบฝึกการอ่านจากเอกสารจริง โดยใช้ **t-test** แบบจับคู่

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นรายข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบประเมินค่า โดยนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับตามเกณฑ์ที่ปรับปรุงจาก เบสท์ (Best 1981 : 184)

$1.00 \leq \bar{X} < 1.50$ หมายถึง นักเรียนมีความคิดต่อกิจกรรมและแบบฝึก โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำสุด

$1.50 \leq \bar{X} < 2.50$ หมายถึง นักเรียนมีความคิดต่อกิจกรรมและแบบฝึก โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ

$2.50 \leq \bar{X} < 3.50$ หมายถึง นักเรียนมีความคิดต่อกิจกรรมและแบบฝึก โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

$3.50 \leq \bar{X} < 4.50$ หมายถึง นักเรียนมีความคิดต่อกิจกรรมและแบบฝึก โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดี

$4.50 \leq \bar{X} \leq 5.00$ หมายถึง นักเรียนมีความคิดต่อกิจกรรมและแบบฝึก โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดีที่สุด

จากการแปลความหมายค่าระดับข้างต้น ความคิดเห็นที่ดีหมายถึง ค่าระดับเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มากกว่าหรือเท่ากับ $3.50 \leq \bar{X} \leq 5.00$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกการอ่านเสริมเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจากเอกสารจริง” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธิประมุข” ผู้วิจัยได้นำเสนอผลงานวิจัยเป็น 3 ตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านเสริมเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจากเอกสารจริง ตามเกณฑ์ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2520 : 142) จากการทดลองกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

ตอนที่ 2 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลองใช้แบบฝึกการอ่านเสริมจากเอกสารจริง

ตอนที่ 3 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนความคิดเห็นจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมการอ่านและแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษจากเอกสารจริงทั้ง 10 บท

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านเอกสารจริง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านเอกสารจริงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลปรากฏดังแสดงไว้ในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และคะแนนร้อยละ (%) ในการทำแบบทดสอบแต่ละบทของ
นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

บทที่	เนื้อหา	\bar{X}	ร้อยละ	ลำดับที่
1	Comic Strip and Cartoons	7.60	76.00	6
2	The Oldest Man	6.30	63.00	10
3	Amazing Suphanburi	7.40	74.00	8
4	Cats and Dogs lose their jobs	7.27	72.65	9
5	Don't forget the Forget- Me-Not	8.40	84.00	2
6	Bangsai Arts and Crafts Village	8.27	82.66	3
7	Navy helicopters and Birds	8.07	80.71	5
8	Weather Forecast	8.17	81.65	4
9	The Important Holidays	7.47	74.68	7
10	Your Weekly Horoscope	9.40	94.00	1

จากตารางที่ 1 บทเรียนแต่ละบทมีคะแนนเต็ม 10 คะแนน และสรุปได้ว่ากลุ่ม
ตัวอย่าง 30 คน ได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบรายบท คิดเป็นค่าเฉลี่ยตามลำดับ ดังนี้ บทที่ 1
Comic Strip and Cartoons ได้ค่าเฉลี่ย 7.60 บทที่ 2 The Oldest Man ได้ค่าเฉลี่ย 6.30 บทที่ 3
Amazing Suphanburi ได้ค่าเฉลี่ย 7.40 บทที่ 4 Cats and Dogs lose their jobs ได้ค่าเฉลี่ย
7.27 บทที่ 5 Don't forget the Forget- Me-Not ได้ค่าเฉลี่ย 8.40 บทที่ 6 Bangsai Arts and
Crafts Village ได้ค่าเฉลี่ย 8.27 บทที่ 7 Navy helicopters and Birds ได้ค่าเฉลี่ย 8.07 บทที่ 8
Weather Forecast ได้ค่าเฉลี่ย 8.17 บทที่ 9 The Important Holidays ได้ค่าเฉลี่ย 7.47 บทที่ 10
Your Weekly Horoscope ได้ค่าเฉลี่ย 9.40

นักเรียนทำคะแนนแบบทดสอบรายบทได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ บทที่ 10 Your
Weekly Horoscope ได้คะแนนเฉลี่ย 9.40 ส่วนแบบทดสอบรายบทที่นักเรียนทำคะแนนได้น้อย
ที่สุด คือ บทที่ 2 The Oldest Man ได้ค่าเฉลี่ย 6.30

ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่าน โดยหาค่าร้อยละผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบรายบท จำนวน 10 บท ของนักเรียนจำนวน 1 คน 10 คน และ 30 คน ซึ่งปรากฏผลในตารางที่ 2, 3, และ 4 ตามลำดับดังนี้

ตารางที่ 2 ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบรายบท จำนวน 10 บทและแบบทดสอบหลังเรียนในชั้นการทดลองรายเดี่ยวโดยทดลองกับเด็กจำนวน 1 คน

จำนวนนักเรียน	คะแนนทดสอบรายบท										รวม	คะแนนสอบหลังเรียน	ร้อยละ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10			
	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	100	30	100
1	7	6	7	8	6	8	6	6	8	7	69	22	73.3 3

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนวิชานิติศาสตร์

ผู้วิจัยได้เริ่มทดลองกับนักเรียนจำนวน 1 คน นักเรียนทำคะแนนจากแบบทดสอบรายบทได้ 69 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 69 และทำคะแนนทดสอบหลังเรียนได้ 22 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 73.33 สรุปผลของประสิทธิภาพแบบฝึกการอ่านในชั้นทดลองรายเดี่ยว $E_1 / E_2 = 69 / 73.33$

ตารางที่ 3 ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบททั้งหมด 10 บทเรียน และคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนในชั้นทดลองกลุ่มเล็ก ซึ่งทดลองกับนักเรียนจำนวน 10 คน

จำนวนนักเรียน	คะแนนทดสอบรายบท										รวม	คะแนนสอบหลังเรียน	ร้อยละ	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10				
	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10				100
1	6	6	7	8	7	5	8	7	6	8	68	20	66.67	
2	7	7	7	7	6	7	8	7	8	8	72	21	70.00	
3	6	7	6	8	7	7	6	6	6	8	67	20	66.67	
4	5	6	6	7	6	6	6	6	7	7	62	19	63.33	
5	8	7	7	6	6	8	7	6	7	7	69	23	76.67	
6	8	7	8	6	8	8	7	8	7	8	75	22	73.33	
7	7	6	6	7	7	5	6	8	6	7	65	21	69.99	
8	6	6	7	6	8	7	7	7	7	8	69	22	73.33	
9	7	6	6	6	7	6	7	5	8	8	66	23	76.66	
10	7	7	6	7	7	6	5	7	8	8	68	22	73.33	
											รวม	681	213	71.00
											คะแนนเต็ม	1000	300	-
											ร้อยละ	68.10	71.00	-

ในชั้นทดลองกลุ่มเล็กซึ่งทดลองกับนักเรียนจำนวน 10 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนทำคะแนนแบบทดสอบได้คะแนนรวม 681 คะแนน จากคะแนนเต็ม 1000 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 68.10 และทำคะแนนทดสอบหลังเรียนได้คะแนนรวม 213 คะแนน จากคะแนนเต็มรวม 300 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 71.00 สรุปผลของประสิทธิภาพแบบฝึกการอ่านในชั้นทดลองกลุ่มเล็ก $E_1 / E_2 = 68.10 / 71.00$

ตารางที่ 4 ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบรายบท จำนวน 10 บท และคะแนนแบบทดสอบ
 หลังเรียนในชั้นการทดลองภาคสนาม ซึ่งทดลองกับนักเรียนจำนวน 30 คน

จำนวน นักเรียน	คะแนนทดสอบรายบท										รวม	คะแนน สอบ หลังเรียน	ร้อยละ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10			
	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10			
1	10	5	7	4	8	9	7	8	6	7	71	25	83.33
2	10	6	7	8	8	10	7	10	7	10	85	26	86.66
3	7	7	8	8	8	8	8	10	7	10	83	23	76.66
4	9	7	9	9	8	8	7	10	8	10	85	24	79.99
5	10	8	7	9	10	10	9	8	6	10	87	22	73.33
6	5	7	7	9	10	6	7	8	9	10	78	24	79.99
7	9	7	9	9	8	8	7	10	8	10	85	25	83.33
8	6	6	5	5	6	7	8	5	7	10	65	19	63.33
9	6	7	9	9	10	7	9	8	8	8	81	26	86.66
10	5	5	9	4	7	8	7	8	6	10	69	20	66.66
11	6	7	9	9	10	7	9	8	9	10	84	26	86.66
12	7	3	8	9	7	8	9	7	9	9	76	22	73.33
13	10	6	7	4	9	9	8	8	7	10	78	23	76.66
14	5	6	7	7	8	8	6	8	6	8	69	22	73.33
15	8	10	6	8	10	9	8	8	7	10	84	26	86.66
16	9	4	9	3	7	9	7	10	7	9	74	22	73.33
17	7	3	8	9	7	8	9	7	9	9	76	24	79.99
18	7	7	6	3	7	9	8	10	8	10	75	23	76.66
19	9	10	7	9	10	10	10	8	6	10	89	26	86.66
20	7	8	7	9	10	10	10	8	6	10	85	25	83.33
21	9	7	9	9	8	8	7	10	8	10	85	26	86.66
22	10	8	7	9	10	10	9	8	6	10	87	24	79.99
23	5	7	7	9	10	6	7	8	9	10	78	25	83.33

ตารางที่ 4 (ต่อ)

จำนวน นักเรียน	คะแนนทดสอบรายบท										รวม	คะแนน สอบ หลังเรียน	ร้อยละ	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10				
	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10				
24	9	7	6	8	6	9	10	8	9	7	79	23	76.66	
25	5	2	5	2	6	7	8	5	7	10	57	18	60.00	
25	6	7	9	9	10	7	9	8	8	8	81	24	79.99	
27	10	7	6	8	10	8	9	8	9	10	85	28	93.33	
28	7	3	8	9	7	8	9	7	9	9	76	24	79.99	
29	10	6	7	4	9	9	8	8	7	10	78	24	79.99	
30	5	6	7	7	8	8	6	8	6	8	69	20	66.66	
											รวม	2354	709	78.78
											คะแนน เต็ม	3000	900	
											ร้อยละ	78.47	78.78	-

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า คะแนนรวมแบบทำยบทเรียนของนักเรียน 30 คน เท่ากับ 2354 คะแนน จากคะแนนเต็ม 3000 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.47 และทำคะแนนทดสอบหลังเรียนได้ 709 คะแนน จากคะแนนเต็ม 900 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.78

สรุปผลประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านในชั้นทดลองภาคสนาม $E_1 / E_2 = 78.47 / 78.78$

ตารางที่ 5 สรุปผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านจากเอกสารจริงที่สร้างขึ้น

จำนวนนักเรียน		คะแนนแบบทดสอบรายบท E_1	คะแนนทดสอบหลังเรียน E_2	ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่าน E_1 / E_2
1 คน	คะแนนเต็ม คะแนนรวม	$10 \times 10 \times 1 = 100$ 69 (69%)	$30 \times 1 = 30$ 22 (73.33%)	69.00 / 73.33
10 คน	คะแนนเต็ม คะแนนรวม	$10 \times 10 \times 10 = 1000$ 681 (68.10%)	$30 \times 10 = 300$ 213 (71 %)	68.10 / 71.00
30 คน	คะแนนเต็ม คะแนนรวม	$10 \times 10 \times 30 = 3000$ 2354 (78.47)	$30 \times 30 = 900$ 709 (78.78%)	78.47 / 78.78

จากตารางที่ 5 สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านที่ทดลองใช้กับนักเรียนในชั้นการทดลองรายเดี่ยว ผลปรากฏว่านักเรียนทำแบบทดสอบทุกบทได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 69 และทำแบบทดสอบหลังการเรียนแบบฝึกการอ่านได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 73.33 ในการทดลองกลุ่มเล็กซึ่งทดลองกับนักเรียนจำนวน 10 คน ผลปรากฏว่านักเรียนทำแบบทดสอบทุกบทได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 68.10 และทำแบบทดสอบหลังการเรียนแบบฝึกการอ่านได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 71.00 ในการทดลองภาคสนามซึ่งทดลองกับนักเรียนจำนวน 30 คน ผลปรากฏว่านักเรียนทำแบบทดสอบทุกบทได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 78.47 และทำแบบทดสอบหลังการเรียนแบบฝึกการอ่านได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 78.78 สำหรับค่าประสิทธิภาพที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างคือ 78.47 / 78.78 แสดงว่าแบบฝึกการอ่านมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดี เพราะคะแนนเฉลี่ยของแบบฝึกการอ่านสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75 / 75 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากเอกสารจริง ก่อนและหลังการทดลองใช้แบบฝึกการอ่าน

ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 30 คน ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษจากเอกสารจริงทั้งก่อนและหลังการทดลองใช้แบบฝึกทักษะอ่าน โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกัน จำนวน 30 ข้อ ผลคะแนนความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษจาก

เอกสารจริงทั้งก่อนและหลังการทดลอง แสดงในตารางที่ 6 และการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากเอกสารจริง แสดงในตารางที่ 7 ดังนี้

ตารางที่ 6 คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากเอกสารจริงของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง

นักเรียน คนที่	คะแนน		ผลต่าง (D)	นักเรียน คนที่	คะแนน		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน			ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	20	25	5	16	16	22	6
2	19	26	7	17	17	24	7
3	14	23	9	18	21	23	2
4	18	24	6	19	23	26	3
5	16	22	6	20	22	25	3
6	13	24	11	21	18	26	8
7	19	25	6	22	22	24	2
8	12	19	7	23	17	25	8
9	16	26	10	24	17	23	6
10	14	20	6	25	15	18	3
11	18	26	8	26	17	24	7
12	17	22	5	27	20	28	8
13	15	23	8	28	19	24	5
14	13	22	9	29	20	24	4
15	17	26	9	30	16	20	4

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากเอกสารจริงของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทุกคนสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะอ่านทั้ง 10 บทเรียน ดังจะเห็นความแตกต่างระหว่างคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนปรากฏในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนผลต่างเฉลี่ย (D) และค่าทดสอบ (t) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	D	t	Sig
ก่อนเรียน	30	17.37	2.80			
หลังเรียน	30	23.63	2.30	6.26	14.619	0.001

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการใช้แบบฝึกเท่ากับ 17.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.80 และคะแนนหลังการใช้แบบฝึก เท่ากับ 23.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.30 คะแนนผลต่างเฉลี่ย (D) ระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเท่ากับ 6.26 ค่าสถิติ t เท่ากับ 14.619 คำนัยสำคัญจากตัวอย่าง (Sig) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าค่านัยสำคัญที่กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 แสดงว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังจากได้รับการฝึกโดยการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านทั้ง 10 บท สูงกว่าก่อนได้รับการฝึก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นจากแบบสอบถามความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการอ่าน

ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 30 คน ทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกการอ่านในด้านเนื้อหา รูปแบบการจัดกิจกรรม และประโยชน์ จำนวน 12 ข้อ หลังจากทำแบบฝึกหัดรวมทั้งสิ้น 10 ครั้ง พบว่าในแต่ละบทนักเรียนมีความพึงพอใจในบทเรียนมากน้อยต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 8 ดังนี้

ตารางที่ 8 ค่าระดับเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกการอ่านจากการศึกษาวิจัยข้อ จำนวน 10 บท

ข้อความ	ค่าสถิติ	บทที่										รวม	อันดับค่าเฉลี่ยรวม	
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10			
ด้านเนื้อหา														
1. รูปแบบของแบบฝึกเป็นขั้นตอนที่เริ่มจากการนำเข้าสู่บทเรียนไปขึ้นฝึกปฏิบัติตามลำดับ	\bar{X}	3.97	3.83	4.30	4.10	4.27	3.67	3.73	3.63	3.67	4.40	3.96	8	
	S.D.	0.72	0.53	0.53	0.55	0.58	0.61	0.45	0.56	0.48	0.50	0.61		
2. การจัดรูปแบบของแบบฝึกน่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ	\bar{X}	3.90	3.90	4.27	4.10	4.27	3.67	3.73	3.6	3.67	4.40	3.95	9	
	S.D.	0.80	0.48	0.52	0.55	0.58	0.61	0.45	0.50	0.48	0.50	0.61		
3. สื่อต่างๆ ที่ใช้ประกอบแบบฝึกมีความชัดเจน น่าสนใจ เหมาะสมกับระดับความสามารถของข้าพเจ้าและสื่อมีความสอดคล้องกับเนื้อหาของแบบฝึก	\bar{X}	3.9	3.77	4.1	4.00	4.2	3.67	3.77	3.67	3.67	4.30	3.90	11	
	S.D.	0.66	0.50	0.55	0.53	0.61	0.61	0.43	0.48	0.48	0.47	0.57		
4. แบบฝึกมีเนื้อหาที่น่าสนใจ มีความยากง่ายพอเหมาะ	\bar{X}	3.9	3.83	4.13	3.97	4.23	3.67	3.73	3.77	3.80	4.27	3.93	10	
	S.D.	0.66	0.59	0.43	0.41	0.57	0.61	0.45	0.43	0.41	0.45	0.54		
5. ปริมาณของเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	\bar{X}	3.93	4.03	4.17	4.03	4.27	3.80	3.73	3.80	3.80	4.27	3.98	7	
	S.D.	0.64	0.56	0.38	0.41	0.52	0.61	0.45	0.41	0.41	0.45	0.52		
รวมระดับเฉลี่ยด้านเนื้อหา	\bar{X}	3.92	3.87	4.19	4.04	4.25	3.69	3.74	3.69	3.72	4.33	3.94		
	S.D.	0.57	0.44	0.41	0.44	0.54	0.59	0.32	0.43	0.41	0.36	0.51		

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อความ	ค่าสถิติ	บทที่										รวม	อันดับค่าเฉลี่ยรวม
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม													
6. กิจกรรมในแบบฝึกมีคำสั่ง คำอธิบายชัดเจน เข้าใจง่าย	\bar{X}	4.03	4.07	4.20	4.10	4.27	3.80	3.97	3.87	3.87	4.40	4.06	6
	S.D.	0.67	0.58	0.41	0.48	0.45	0.55	0.18	0.43	0.43	0.50	0.51	
7. กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนแสดงให้เห็นข้อเท็จจริง ประสงค์การเรียนรู้ของแบบฝึก	\bar{X}	4.07	4.07	4.17	4.10	4.27	3.87	4.00	3.87	3.87	4.43	4.07	5
	S.D.	0.64	0.58	0.38	0.40	0.45	0.51	0.00	0.43	0.43	0.50	0.49	
8. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading) ช่วยกระตุ้นให้ผู้อ่านอยากทำกิจกรรมอื่นต่อไป	\bar{X}	4.33	4.23	4.20	4.07	4.23	3.87	4.00	3.93	3.87	4.40	4.11	4
	S.D.	0.55	0.57	0.41	0.37	0.43	0.51	0.00	0.37	0.35	0.50	0.46	
9. กิจกรรมในด้านการอ่าน (While-reading) ทำให้ผู้อ่านอ่านอย่างมีจุดประสงค์	\bar{X}	4.30	4.17	4.20	4.07	4.23	3.87	4.00	3.97	3.87	4.40	4.11	4
	S.D.	0.53	0.59	0.41	0.37	0.43	0.51	0.00	0.41	0.35	0.50	0.46	
10. กิจกรรมในขั้นหลังการอ่าน (Post-reading) ช่วยทำให้ทักษะการอ่านของผู้อ่านพัฒนาขึ้น	\bar{X}	4.30	4.33	4.27	4.20	4.27	3.87	4.00	4.03	3.90	4.40	4.16	3
	S.D.	0.53	0.55	0.52	0.48	0.45	0.51	0.00	0.32	0.31	0.50	0.48	
รวมระดับเฉลี่ยด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม	\bar{X}	4.21	4.17	4.21	4.11	4.25	3.85	3.99	3.93	3.87	4.41	4.10	
	S.D.	0.45	0.46	0.31	0.35	0.42	0.51	0.37	0.33	0.34	0.49	0.42	

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อความ	ค่าสถิติ	บทที่										รวม	อันดับค่าเฉลี่ยรวม
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
ด้านประโยชน์													
11. หลังจากได้ทำแบบฝึกนี้แล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความจำเป็นในการฝึกฝนทักษะการอ่านอย่างจริงจัง	\bar{X}	4.43	4.47	4.47	4.8	4.6	4.33	4.3	4.40	4.07	4.90	4.48	2
	S.D.	0.50	0.51	0.51	0.41	0.50	0.48	0.47	0.50	0.25	0.31	0.50	
12. หลังจากได้ทำแบบฝึกบทนี้แล้ว ข้าพเจ้าสามารถนำรูปแบบกิจกรรม เนื้อหา และสื่อ ไปประยุกต์ใช้สำหรับทักษะด้านการอ่านในชีวิตประจำวัน	\bar{X}	4.47	4.47	4.47	4.8	4.6	4.33	4.3	4.47	4.13	4.90	4.49	1
	S.D.	0.51	0.51	0.51	0.41	0.50	0.48	0.47	0.51	0.35	0.31	0.50	
รวมระดับเฉลี่ยด้านประโยชน์	\bar{X}	4.45	4.47	4.47	4.80	4.60	4.33	4.30	4.43	4.10	4.90	4.49	
	S.D.	0.50	0.51	0.51	0.39	0.50	0.48	0.47	0.49	0.28	0.28	0.49	
ค่าเฉลี่ยรวม	\bar{X}	4.13	4.10	4.24	4.19	4.31	3.87	3.94	3.92	3.85	4.46	4.10	
	S.D.	0.42	0.37	0.30	0.31	0.44	0.49	0.17	0.32	0.31	0.33	0.40	

หมายเหตุ

บทที่ 1 Comic Strip and cartoons บทที่ 2 The oldest Man บทที่ 3 Amazing Suphanburi บทที่ 4 Cats and Dogs lose their Jobs บทที่ 5 Don't forget the Forget-Me-Not
 บทที่ 6 Bangsai Arts and Crafts Village บทที่ 7 Navy helicopters and Birds บทที่ 8 Weather Forecasti บทที่ 9 The Important Holidays บทที่ 10 Your Weekly horoscope

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าจากแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกการอ่าน ใน ด้านเนื้อหา รูปแบบการจัดกิจกรรม และประโยชน์ จำนวน 12 ข้อ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกคือ บทที่ 10 Your Weekly Horoscope ($\bar{x} = 4.46$, S.D. = 0.33) บทที่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ บทที่ 9 The Important Holidays ($\bar{x} = 3.85$, S.D. = 0.31) และจากการศึกษาแบบความคิดเห็นนักเรียนต่อแบบฝึกการอ่านในด้านเนื้อหา รูปแบบการจัดกิจกรรม และประโยชน์ จำนวน 12 ข้อ สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านเนื้อหา โดยภาพรวม นักเรียนมีความคิดเห็นต่อเนื้อหาของแบบฝึกการอ่านอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = 0.51) แต่ละข้อได้ค่าเฉลี่ยเรียงลำดับ ดังนี้ ข้อที่ 5 ปริมาณของเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน ($\bar{x} = 3.98$, S.D. = 0.52) ข้อที่ 1 รูปแบบของแบบฝึกเป็นขั้นตอนที่เริ่มจากการนำเข้าสู่บทเรียนไปขึ้นปฏิบัติตามลำดับ ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.61) ข้อที่ 2 การจัดรูปแบบของแบบฝึกน่าสนใจไม่เบื่อ ($\bar{x} = 3.95$, S.D. = 0.61) ข้อที่ 4 แบบฝึกมีเนื้อหาที่น่าสนใจ มีความยากง่ายพอเหมาะ ($\bar{x} = 3.93$, S.D. = 0.54) และข้อที่ 3 สื่อต่างๆ ที่ใช้ประกอบแบบฝึกมีความชัดเจน น่าสนใจเหมาะสมกับระดับความสามารถและสื่อมีความสอดคล้องกับเนื้อหาของแบบฝึก ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = 0.57)

2. ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นต่อรูปแบบของแบบฝึกการอ่านอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.42) แต่ละข้อได้ค่าเฉลี่ยเรียงลำดับ ดังนี้ ข้อที่ 10 กิจกรรมในขั้นหลังการอ่าน (Post-reading) ช่วยทำให้ทักษะการอ่านของข้าพเจ้าพัฒนาขึ้น ($\bar{x} = 4.16$, S.D. = 0.48) ข้อที่ 8 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading) ช่วยกระตุ้นให้ข้าพเจ้าอยากทำกิจกรรมอื่นต่อไป ($\bar{x} = 4.11$, S.D. = 0.46) ข้อที่ 9 กิจกรรมในด้านการอ่าน (While-reading) ทำให้ข้าพเจ้าอ่านอย่างมีจุดประสงค์ ($\bar{x} = 4.11$, S.D. = 0.46) ข้อที่ 7 กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนแสดงให้ข้าพเจ้าทราบถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบฝึก ($\bar{x} = 4.07$, S.D. = 0.49) และข้อที่ 6 กิจกรรมในแบบฝึกมีคำสั่งคำอธิบายชัดเจน เข้าใจง่าย ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.51)

3. ด้านประโยชน์ โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นในด้านประโยชน์ของแบบฝึกอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.49) แต่ละข้อได้ค่าเฉลี่ยเรียงลำดับ ดังนี้ ข้อที่ 12 หลังจากได้ทำแบบฝึกแล้ว ข้าพเจ้าสามารถนำรูปแบบกิจกรรม เนื้อหาและสื่อไปประยุกต์ใช้สำหรับทักษะด้านการอ่านในชีวิตประจำวัน ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.49) และข้อที่ 11 หลังจากได้ทำแบบฝึกนี้แล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความจำเป็นในการฝึกฝนทักษะการอ่านอย่างจริงจัง ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.50)

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกการอ่านจากเอกสารจริงสรุปได้ว่า ความคิดเห็นของนักเรียนมีค่าระดับเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.90 - 4.49 จึงแสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึก ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 3

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกการอ่านเสริมเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจากเอกสารจริง” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธิประมุข” เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) มีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสารจากเอกสารจริงและเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการอ่านเพิ่มเติม โดยใช้ข้อมูลทางภาษาจากเอกสารจริง รวมทั้งเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อแบบฝึกที่สร้างขึ้น เป็นแนวทางในการจัดทำสื่อการสอน อันเป็นงานสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยตรง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน (อ 025) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธิประมุข” โดยการสุ่มอย่างง่ายได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน จากประชากรจำนวน 4 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 120 คน

สมมุติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้นจากเอกสารจริง มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75
2. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกการอ่าน สูงกว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนได้รับการฝึก โดยใช้แบบฝึกการอ่าน
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธิประมุข” อ.ศรีประจันต์ จ.สุพรรณบุรี มีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกการอ่านที่สร้างขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากเอกสารจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 บทที่สร้างขึ้นโดยอิงจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาต่างประเทศ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 คำอธิบายรายวิชาการอ่าน (อ 025) และจุดประสงค์รายวิชาของกลุ่มโรงเรียนกรมสามัญศึกษา

จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบกับคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งแบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 78.47 / 78.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75 / 75

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นโดยอิงจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาการอ่าน (อ 025) เป็นการทดสอบชนิดเลือกตอบจำนวน 1 ฉบับ มีข้อสอบจำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง 0.20 - 0.75 ค่าอำนาจจำแนก (D) ตั้งแต่ 0.4 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.87

3. แบบสอบถามวัดความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกการอ่านในแต่ละบท โดยกำหนดตัวเลือก 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 12 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบความคิดเห็นทั้งฉบับเท่ากับ 0.93

การดำเนินการทดลอง

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ใช้เวลาในการเรียนการสอนเป็นเวลา 10 สัปดาห์ ละ 2 คาบเรียน ดังขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนดำเนินการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

2. ดำเนินการทดลอง ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างฝึกทำแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยประยุกต์ขั้นตอนการสอนอ่านมาจากสูมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 178 - 179) มีลำดับขั้นตอนในการทำแบบฝึกดังนี้

2.1 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ตัวอย่างกิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่

2.1.1 ให้คาดคะเนเรื่องที่อ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนคำนึงถึงความรู้เดิมแล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน การคาดคะเนอาจจะผิดหรือถูกก็ได้ ให้เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียง หรือจากรูปภาพ และการแสดงท่าทาง

2.2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading Activities) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อความในเรื่องที่อ่าน กิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่

2.2.1 ให้ลำดับเรื่องโดยให้ตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ (Strip Story) อาจจะป็นย่อหน้า หรือเป็นประโยคก็ได้ แล้วให้ผู้เรียนในกลุ่มลำดับข้อความตนเอง

2.2.2 เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง (Semantic Mapping)

2.2.3 เติมข้อความลงในแผนผังของเนื้อเรื่อง (Graphic Organizer)

2.2.4 เล่าเรื่องโดยสรุป (Summarizing)

2.3 กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading Activities) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน กิจกรรมที่ทำอาจจะเป็นการถ่ายโอนไปสู่ทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะการพูด และการเขียนก็ได้โดยให้ทำกิจกรรมดังต่อไปนี้

2.3.1 ให้แสดงบทบาทสมมติ

2.3.2 การถ่ายโอนข้อมูล

2.3.3 การถอดความจากแผนผัง ตาราง แผนที่ และรูปภาพ

2.3.4 ให้เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ เช่น เขียนจดหมาย เขียนบทสนทนา เขียนแบบฟอร์ม วาดรูป เป็นต้น

2.3.5 พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

3. ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเมื่อเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนการทดลอง

4. นำผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ คะแนนทดสอบรายจุดประสงค์ และค่าระดับของแบบวัดความคิดเห็นนักเรียนที่มีต่อกิจกรรม และแบบฝึกการอ่านมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการทางสถิติ เพื่อตรวจสอบสมมุติฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากเอกสารจริงที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.47 / 78.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75 / 75 แสดงว่าแบบฝึกการอ่านมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดีซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการทำแบบฝึกหัดการอ่าน สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากได้รับการฝึกจากแบบฝึกการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสูงกว่าก่อนได้รับการฝึกจากแบบฝึกหัดการอ่านอย่างมีนัยสำคัญตามสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2

3. ผลจากการศึกษาแบบวัดความคิดเห็นซึ่งมี 5 ระดับของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรม และแบบฝึกหัดการอ่านภาษาอังกฤษ จากการศึกษาในภาพรวม พบว่านักเรียนมีความเห็นต่อกิจกรรมแบบฝึกหัดการอ่านอยู่ในระดับสูงทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.90 - 4.49 และบทที่มีค่าระดับเฉลี่ยสูงสุดคือ บทที่ 10 Your Weekly Horoscope (4.46) ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ The

Important Holidays (3.85) ส่วนข้อที่ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 12 ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.50) กล่าวคือหลังจากได้ทำแบบฝึกหัดนี้แล้ว ข้าพเจ้าสามารถนำรูปแบบกิจกรรม เนื้อหาและสื่อไปประยุกต์ใช้สำหรับทักษะด้านการอ่านในชีวิตประจำวัน และข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือข้อที่ 3 ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.57) กล่าวคือ สื่อต่างๆ ที่ใช้ ประกอบแบบฝึกมีความชัดเจน น่าสนใจ เหมาะสมกับระดับความสามารถและสื่อมีความสอดคล้องกับเนื้อหาของแบบฝึก และจากการศึกษาแบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกการอ่านในด้านเนื้อหา รูปแบบการจัดกิจกรรม ประโยชน์ และการประเมิน สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านเนื้อหา โดยภาพรวม นักเรียนมีความคิดเห็นต่อเนื้อหาของแบบฝึกการอ่านโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง (3.94) แต่ข้อได้ค่าเฉลี่ยเรียงลำดับ ดังนี้ ข้อที่ 5 ปริมาณของเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน (3.98) ข้อที่ 1 รูปแบบของแบบฝึกเป็นขั้นตอนที่เริ่มจากการนำเข้าสู่บทเรียนไปขั้นปฏิบัติตามลำดับ (3.96) ข้อที่ 2 การจัดรูปแบบของแบบฝึกน่าสนใจไม่เบื่อ (3.95) ข้อที่ 4 แบบฝึกมีเนื้อหาที่น่าสนใจ มีความยากง่ายพอเหมาะ (3.93) และข้อที่ 3 สื่อต่างๆ ที่ใช้ประกอบแบบฝึกมีความชัดเจน น่าสนใจเหมาะสมกับระดับความสามารถและสื่อมีความสอดคล้องกับเนื้อหาของแบบฝึก (3.90)

2. ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นต่อรูปแบบของแบบฝึกการอ่านโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดี (4.10) แต่ข้อได้ค่าเฉลี่ยเรียงลำดับ ดังนี้ ข้อที่ 10 กิจกรรมในขั้นหลังการอ่าน (Post-reading) ช่วยทำให้ทักษะการอ่านของข้าพเจ้าพัฒนาขึ้น (4.16) ข้อที่ 8 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading) ช่วยกระตุ้นให้ข้าพเจ้าอยากทำกิจกรรมอื่นต่อไป (4.11) ข้อที่ 9 กิจกรรมในด้านการอ่าน (While-reading) ทำให้ข้าพเจ้าอ่านอย่างมีจุดประสงค์ (4.11) ข้อที่ 7 กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนแสดงให้ข้าพเจ้าทราบถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบฝึก (4.07) และข้อที่ 6 กิจกรรมในแบบฝึกมีคำสั่งคำอธิบายชัดเจน เข้าใจง่าย (4.06)

3. ด้านประโยชน์ โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นในด้านประโยชน์ของแบบฝึกโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง (4.49) แต่ข้อได้ค่าเฉลี่ยเรียงลำดับ ดังนี้ ข้อที่ 12 หลังจากได้ทำแบบฝึกแล้ว ข้าพเจ้าสามารถนำรูปแบบกิจกรรม เนื้อหาและสื่อไปประยุกต์ใช้สำหรับทักษะด้านการอ่านในชีวิตประจำวัน (4.49) และข้อที่ 11 หลังจากได้ทำแบบฝึกนี้แล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความจำเป็นในการฝึกฝนทักษะการอ่านอย่างจริงจัง (4.48)

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกการอ่านจากเอกสารจริงสรุปได้ว่า ความคิดเห็นของนักเรียนมีค่าระดับเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.90 - 4.49 จึงแสดงว่านักเรียนมีความ

คิดเห็นต่อแบบฝึกการอ่านโดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับความคิดเห็นที่ดี ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 3

การอภิปรายผล

1. ผลจากการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษจากเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 75 / 75 พบว่าแบบฝึกหัดการอ่านที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 78.47 / 78.78 ราชจุดประสงค์ในแต่ละบทนั้น นักเรียนทำคะแนนเฉลี่ยได้เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งอาจมีสาเหตุดังต่อไปนี้

1.1 แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสร้างขึ้นจากสื่อการสอนจริง ซึ่งเป็นสื่อการสอนที่เป็นของจริงที่ใกล้ตัวผู้เรียน และสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่านมากขึ้น โดยเฉพาะบทอ่านบางบทที่นำมามีความทันสมัย เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน หรืออาจจะเป็นเรื่องที่น่าสนใจ เช่น ในบทที่ 10 Your Weekly Horoscope เป็นเรื่องที่นักเรียนชอบอ่านกันมาก เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการทำนายโชคชะตา ที่นำมาจาก Student Weekly อยู่ในความสนใจของนักเรียนอยู่แล้ว สอดคล้องกับแนวความคิดของ สาวิตรี วุฒิศาโร (2530 : 39) สวอฟฟาร์ (Swaffar 1985 : 18) อาร์เฮลล์ (Ahellal 1990 : 39) เดวิส และคณะ (Davies et al. 1994 : 45 - 46) ยุค-ชุน ลี (Yuk-Chun Lee 1995 : 326) เอกสารจริงน่าสนใจว่าตำราเรียนเพราะเนื้อหามีความทันสมัยและเกี่ยวข้องกับกิจกรรมในชีวิตประจำวัน คือเป็นกุญแจสำคัญในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

1.2 แบบฝึกทักษะการอ่านสร้างขึ้นตามขั้นตอนการฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญ อาทิ เช่น วิสาข์ จิตวิตร (2541) สุมิตรา อังวัฒน์กุล (2535) เดวิส และคณะ (Devitt et al 1994) จอห์นสัน (Johnson 1982) เป็นแบบฝึกที่ประกอบด้วยขั้นตอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านอย่างต่อเนื่องตามลำดับ จากกิจกรรมที่ง่ายไปหายาก เริ่มตั้งแต่ ขั้นตอนเตรียมความพร้อมก่อนเรียน (Pre-reading) เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนนำสิ่งที่คุ้นเคยอยู่แล้วมาทำความเข้าใจบทเรียน รวมทั้งการเตรียมความพร้อมในเรื่องคำศัพท์ และสำนวนภาษาที่จำเป็นต้องใช้ในการทำกิจกรรมขั้นต่อไป ในขั้นการอ่าน (While-reading) นักเรียนได้ฝึกทักษะภาษาอย่างเพียงพอจากกิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสารที่หลากหลาย เช่น ฝึกการกรอกข้อมูลลงตาราง การตอบคำถาม การหาข้อมูลจากแผนที่ การฝึกเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท เป็นต้น นอกจากนี้นักเรียนได้ฝึกโครงสร้างภาษาในบริบทที่มีความหมายเพราะเป็นโครงสร้างภาษาที่พบในบทอ่าน ทั้งนี้ เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาและสามารถถ่ายทอด

ความรู้ไปใช้ในขั้นนำภาษาไปใช้ (Post-reading) เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกหัดแต่ละบทเสร็จสิ้น นักเรียนจึงได้ทำแบบทดสอบท้ายบทเพื่อประเมินสิ่งที่เรียนจบในทันที ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ปณพร สุวรรณไตรย์ (2539 : 98 - 99) สุวรีย์ ยอดดิม (2536 : 91 - 92) ศศิวิมล กังลี (2544 : 115 - 116) จินตอาภา ผลบุญรักษ์ (2544 : 86)

1.3 การให้นักเรียนทราบข้อมูลย้อนกลับ (feedback) เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกหัดแต่ละบทเสร็จสิ้น ครูจะเฉลยคำตอบของแต่ละกิจกรรมในทันที และได้ตรวจให้คะแนนและเฉลยคำตอบทันทีหลังจากนักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนในแต่ละบทเสร็จ ทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าในการเรียนของตน ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจและกระตือรือร้นในการพัฒนาการเรียนรู้อย่างส่งผลให้นักเรียนทำคะแนนแบบทดสอบท้ายบทเรียนได้สูงกว่าคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของโคลและชาน (Cloe and Chan 1994 : 380, 222, อ้างถึงใน กันต์ดนัย วรจิตติพล 2542 : 86) ที่กล่าวว่า การให้การเสริมแรงทันทีเมื่อนักเรียนทำภาระงานเสร็จเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในระยะเริ่มต้นของการเรียน และข้อมูลย้อนกลับของครูที่เหมาะสมช่วยให้นักเรียนทราบว่าเขาได้เรียนรู้สิ่งใดไปบ้างแล้ว และยังมีสิ่งใดอีกที่เขาต้องรู้ เพื่อจะทำภาระงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 ในการทำแบบทดสอบรายบท นักเรียนไม่วิตกกังวลมากนัก เนื่องจากนักเรียนเพิ่งได้เรียนเนื้อหาแต่ละบทจบไป และแบบทดสอบรายบทเป็นการวัดความสามารถทางการอ่านในแต่ละจุดประสงค์ปลายทางของแบบฝึก ซึ่งมีจำนวนข้อสอบบทละ 10 ข้อ ส่วนแบบทดสอบหลังเรียนเป็นการวัดความสามารถทางการอ่านทุกจุดประสงค์ปลายทางที่เรียนมา จึงมีจำนวนข้อสอบหลายข้อและต้องใช้เวลาในการทำแบบทดสอบนานกว่า นักเรียนจึงอาจเกิดความเครียดและความวิตกกังวลว่าจะทำแบบทดสอบได้ไม่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคัตชูเกียน-บ็อกลี (Kutchukian-Boxley 1993 : 4256-A) ที่ได้ทำการศึกษาถึงผลของความวิตกกังวลต่อการเรียนรู้และความสามารถในการทำแบบทดสอบของนักศึกษาระดับวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า เมื่อวัดความวิตกกังวลของนักศึกษาทันทีก่อนที่จะมีการทำแบบทดสอบ ความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำแบบทดสอบอย่างเป็นเส้นโค้ง กล่าวคือ นักศึกษาที่มีความวิตกกังวลต่ำทำคะแนนในการสอบได้ทั้งสูงมากและต่ำมาก ส่วนนักศึกษาที่มีความวิตกกังวลปานกลางและสูงทำคะแนนในการสอบได้ใกล้เคียงกับคะแนนเฉลี่ย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ความวิตกกังวลมีผลทางลบต่อความสามารถในการทำแบบทดสอบ นักเรียนจึงทำคะแนนแบบทดสอบรายบทได้สูงกว่าคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง หลังจากได้รับการฝึกการอ่านสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ในการอ่านก่อนได้รับการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องจากสาเหตุดังต่อไปนี้

2.1 แบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นจากเอกสารจริงมีส่วนช่วยในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียน นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจในรูปแบบกิจกรรม แบบฝึกหัด เนื้อหาและรูปภาพประกอบ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากข้อความและเนื้อหาที่นำมาจากเอกสารจริง มีความแตกต่างจากบทเรียนหรือบทอ่านโดยทั่วไป สร้างความหลากหลาย ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและมีขอบเขตความรู้กว้างไกล ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น สนใจในการอ่านรายละเอียดของข้อมูลทางภาษาอังกฤษและตั้งใจให้นักเรียนทำกิจกรรมต่างๆ ต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปณพร สุวรรณไตรย์ (2539 : 98) สุวรรีย ยอดฉิม (2536 : 97) จินตอาภา ผลบุญรักษ์ (2544 : 85) และสอดคล้องกับแนวคิดของเดวิส และคณะ (Davies et al. 1994 : 46) ยุค-ซุนลี (Yuk-Chun Lee 1995 : 324) และเดอชองต์ (Dechant 1982 : 5) ที่ว่า เนื้อหาที่นำมาจากเอกสารจริงนี้น่าสนใจกว่าตำราเรียน เพราะเนื้อหา มีความทันสมัย และเกี่ยวข้องกับกิจกรรมในชีวิตประจำวัน ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาสมรรถวิสัยในการสื่อสาร

2.2 แบบฝึกทักษะการอ่านสร้างขึ้นเพื่อฝึกทักษะการอ่านตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจากแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญทางการสอน อาทิ เช่น วิสาข์ จัตวีตร์ (2541) สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535) เดวิส และคณะ (Davies et al. 1990) และรูปแบบบทเรียนของอรุณี วิริยะจิตรา (2532) เป็นแบบฝึกที่มีคุณภาพดีเพราะได้ผ่านขั้นตอนการทดลองหาประสิทธิภาพและปรับปรุงแก้ไขถึง 2 ชั้น คือ ชั้นทดลองรายเดี่ยว และชั้นทดลองกลุ่มเล็ก เพื่อนำไปใช้ในชั้นการทดลองภาคสนาม เป็นแบบฝึกที่ประกอบด้วยกิจกรรมการฝึกทักษะการอ่านที่หลากหลาย เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความเข้าใจ สามารถแยกแยะ ถ้อยคำ รวบรวมและประเมินสิ่งที่อ่านได้ นอกจากนี้ในแต่ละกิจกรรมยังสอดแทรกการฝึกกลวิธีในการอ่านเพื่อให้นักเรียนฝึกการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย และสามารถนำกลวิธีที่เหมาะสมไปประยุกต์ใช้ในการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษและเอกสารต่างๆ ในชีวิตจริง ซึ่งจะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กลวิธีในการอ่านโดยทั่วไป ได้แก่ การอ่านแบบสำรวจ (Surveying) การอ่านกวาด (Scanning) การอ่านเอารายละเอียด (Intensive reading) และการอ่านเชิงวิเคราะห์ (Critical reading) เพื่อให้ได้ข้อมูลไปแก้ปัญหาในกิจกรรมต่างๆ ที่มีหลายรูปแบบโดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความสามารถในการสื่อสารได้ เช่น การใช้กลวิธีในการอ่านแบบสำรวจโดยการอ่าน

ย่อหน้า นำ จากแผนที่ แผนภูมิ รูปภาพประกอบหรือตารางต่างๆ เพื่อการคาดคะเนเนื้อหาเป็นต้น นอกจากนี้แบบฝึกยังประกอบไปด้วยกิจกรรมต่างๆ ที่สนับสนุนให้นักเรียนได้ติดต่อสื่อสารใกล้เคียงกับการอ่านในสถานการณ์จริง เช่น อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ การระดมพลังสมอง การถ่ายโอนข้อมูลจากทักษะหนึ่งไปสู่อีกทักษะหนึ่ง เป็นต้น เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาในรูปแบบการบูรณาการทักษะภาษาทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การเรียนแบบทักษะสัมพันธ์ โดยเน้นที่ทักษะการอ่าน ตัวอย่างเช่น การให้นักเรียนอ่านเรื่องจนเกิดความเข้าใจ นักเรียนจะสามารถคิด พูด และเขียน สื่อสารเป็นเสียงหรือตัวอักษรให้ผู้อื่นเข้าใจได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ นูแนน (Nunan 1995 : 131-132) และสุมิตรา อังวัฒนกุล (2537 : 12-13) ที่เสนอว่าควรทำการเรียนการสอนด้วยทักษะสัมพันธ์ เพื่อให้ใกล้เคียงกันกับการใช้ทักษะทางภาษาแบบรวมในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด จากการทำให้แบบฝึกหัดการอ่านและฝึกทำแบบทดสอบถึง 10 บทเรียน ทำให้เกิดความชำนาญและได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านเป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นไปตามกฎแห่งการฝึกหัด (law of exercise)

2.3 เนื่องจากแบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสารจากเอกสารจริง ได้สร้างภาระงานให้กับนักเรียนได้ฝึกการพัฒนาการอ่านโดยใช้กลยุทธ์ที่หลากหลาย และอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย เช่น การถ่ายโอนข้อมูลลงสู่ตาราง (Information Gap) หรือแผนภูมิความหมาย (Semantic map) การเดาความหมายของคำจากข้อความ (Context clue) การจัดคำเข้าหมวดหมู่หรือประเภทเดียวกัน (Cluster) ซึ่งกิจกรรมต่างๆ นี้ สามารถช่วยเพิ่มหรือเสริมพัฒนาการอ่านของนักเรียนและทำให้นักเรียนอ่านอย่างมีจุดประสงค์ แล้วนำเทคนิคต่างๆ ที่ได้จากกิจกรรมการอ่านในชั้นเรียนมาเสริมความรู้เดิมของนักเรียนในด้านที่นักเรียนมีความสนใจอยู่เป็นพื้นเดิม ทำให้นักเรียนสามารถสรุปความเข้าใจในเนื้อหา เข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ ถึงแม้จะมีปัญหาทางด้านภาษาบ้างก็ตาม ดังนั้นแบบฝึกการอ่านจากเอกสารจริงจึงเป็นสิ่งที่จูงใจให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น มีความพอใจในการเรียน นักเรียนรู้จักเชื่อมโยงเนื้อหาทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงในการสอบตามจุดประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยในประเทศ คือ จินตอาภา ผลบุญรักษ์ (2544) ศศิวิมล กังลี (2544) ปณพร สุวรรณไตรย์ (2539) อำไพ บุญรักษ์ (2533) สุธีรา เหมตะศิลป์ (2529) และสอดคล้องกับงานวิจัยต่างประเทศ คือ ชุง (Chung 1994) สวอฟฟาร์ (Swaffar 1985) หวงและคณะ (Wong et al. 1995)

2.4 แบบฝึกทักษะการอ่านนี้สร้างขึ้นอย่างสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ (Learning Psychology) กล่าวคือ ในการสร้างแบบฝึกผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการต่างๆ เกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้การสอนและการสร้างแบบฝึก ดังนี้

2.4.1 คำนี้ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ในเรื่องรูปแบบการเรียนรู้ นักเรียนแต่ละคนมีรูปแบบการเรียนรู้ที่ไม่เหมือนกันซึ่งส่งผลโดยตรงกับผลการเรียนรู้ ถ้าผู้เรียนมีรูปแบบการเรียนรู้ที่ดีเขาก็จะประสบความสำเร็จในการเรียน (แสงเดือน ทวีสิน 2539 : 84) ผู้เรียนบางคนชอบการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบมีส่วนร่วม แบบพึ่งพา เป็นต้น การสร้างแบบฝึกหัดจึงจัดให้มีทั้งกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ และกิจกรรมกลุ่ม เช่นในบทที่ 2 The Oldest Man นักเรียนได้มีโอกาสทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อศึกษาบทเรียนด้วยกัน มีการแสดงความคิดเห็นร่วมกันในสิ่งที่อ่าน ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นการตอบสนองของความแตกต่างระหว่างบุคคลในเรื่องการเรียนรู้

2.4.2 การได้ลงมือปฏิบัติจริง (Learning by doing) กิจกรรมในรูปแบบฝึกเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกทักษะอย่างเพียงพอ โดยจัดกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติอย่างเป็นธรรมชาติในบริบทที่มีความหมาย เช่น ในบทที่ 3 Amazing Suphanburi นักเรียนได้มีโอกาสฝึกเขียนความคิดและความรู้สึกของตนโดยการเขียน

2.4.3 การให้รู้ผลการปฏิบัติ (Law of effect) ถ้าผลที่ได้รับจากการปฏิบัติเป็นที่พึงพอใจ บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรมนั้นต่อไป แบบฝึกหัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิด และใช้ความพยายามของตนเพื่อสื่อความหมายที่ตนต้องการ โดยมีผู้สอนคอยแนะนำช่วยเหลือและให้กำลังใจ การช่วยให้ผู้เรียนรู้ข้อบกพร่องและแก้ไขข้อบกพร่องด้วยตนเอง จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดเจตคติทางบวกในการใช้ภาษา เนื่องจากประสบความสำเร็จในการใช้ภาษา ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนที่ท้าทายและได้รับประสบการณ์ภาษาที่แม่นยำ

จะเห็นว่าหลักการทางจิตวิทยาการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้แบบฝึกหัดมีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่าน และส่งผลให้นักเรียนทำคะแนนการสอบหลังเรียนด้วยแบบฝึกได้สูงกว่าก่อนเรียน

3. ผลการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกการอ่านทั้ง 10 บทเรียน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรม และแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความคิดเห็นที่ดี โดยมีค่าระดับความคิดเห็น (\bar{X}) อยู่ระหว่าง 3.85 - 4.46 ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจาก แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากเอกสารจริงมีลักษณะเนื้อหาแตกต่างจากหนังสือเรียนที่ใช้ในโรงเรียนที่อาจยากเกินกว่าระดับสติปัญญาของนักเรียน เช่น มีเนื้อหา คำศัพท์ยากเกินไป ไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน (สุโรพงษ์ทองเจริญ 2526 : 215, อ่างถึงใน สุรางค์ ประเทศ 2540 : 64) ไม่สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิต

จริงหรือนำไปใช้ได้บ่อย ในขณะที่แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีเนื้อหาเป็นไปตามความต้องการของนักเรียนและมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกภาษาในสถานการณ์ที่เป็นจริงหรือใกล้เคียงกับชีวิตจริง นักเรียนสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้ในชีวิตประจำวันนอกห้องเรียน

เมื่อพิจารณาค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ย พบว่า บทเรียนที่มีค่าระดับเฉลี่ยสูงกว่าบทอื่น ๆ คือ บทที่ 10 Your Weekly Horoscope (4.46) บทที่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ บทที่ 9 The Important Holidays (3.85) และจากผลการศึกษาค่าระดับเฉลี่ยมารายข้อ 12 ข้อ พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่ดี มีค่าระดับเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.90 - 4.49 และข้อที่ได้ค่าระดับเฉลี่ยมารายข้อสูงสุด คือ ข้อที่ 12 หลังจากได้ทำแบบฝึกแล้ว ข้าพเจ้าสามารถนำรูปแบบ กิจกรรม เนื้อหา และสื่อไปประยุกต์ใช้สำหรับทักษะด้านการอ่านในชีวิตประจำวัน (4.49) และข้อที่ 11 หลังจากได้ทำแบบฝึกนี้แล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความจำเป็นในการฝึกฝนทักษะการอ่านอย่างจริงจัง (4.48) แสดงให้เห็นว่าที่นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อกิจกรรมและแบบฝึกการอ่านอยู่ในระดับดี อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังนี้

3.1 แบบฝึกการอ่านที่สร้างขึ้นจากเอกสารจริง มีเนื้อหาทันสมัยเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจต่อแบบฝึกดังกล่าว เช่น เรื่อง **Comic Strip and Cartoons** เป็นเรื่องเกี่ยวกับแมวชื่อ **Garfield** ซึ่งเป็นการ์ตูนที่เด็กๆ สนใจเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โนทารานเจโร และชิพานิ (Notarangelo and Schipani 1986 : 33) ที่เสนอแนะให้นำการ์ตูนมาใช้ในการเรียนการสอน โดยให้เหตุผลว่าการ์ตูนช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาได้ง่ายขึ้น เพราะการ์ตูนเป็นการผสมผสานระหว่างภาษากับรูปภาพและธรรมชาติของนักเรียน ส่วนมากชอบการ์ตูนอยู่แล้ว ส่วนเรื่อง **Don't forget the Forget-Me-Not** เป็นเรื่องเกี่ยวกับตำนานของดอก **Forget-Me-Not** ซึ่งเนื้อหาและคำศัพท์ไม่ยากเกินไป กิจกรรมท้ายบทก็เป็นการสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนจัดซื้อดอกไม้ไปเยี่ยมเพื่อนที่อยู๋โรงพยาบาล เป็นกิจกรรมที่ให้ฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่ม ซึ่งสามารถดึงดูดความสนใจและสร้างความเพลิดเพลินใจได้เป็นอย่างดีให้กับนักเรียนทำให้นักเรียนสามารถทำคะแนนวัดตามจุดประสงค์ได้สูง ได้ค่า (\bar{X}) เท่ากับ 8.40 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยภายในประเทศ คือ ปณพร สุวรรณไตรย์ (2539 : 98-102) และ สุวรีย์ ยอดฉิม (2536 : 97)

3.2 เนื้อหาที่นำมาสร้างเป็นแบบฝึกการอ่าน เป็นเนื้อหาที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน เช่น บทที่ 10 Your Weekly Horoscope เป็นเรื่องเกี่ยวกับการทำนายโชคชะตา ที่นำมาจากหนังสือพิมพ์ **Student Weekly** เป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียนเอง นอกจากนี้เนื้อหาในเรื่องไม่ยาวจนเกินไป ใช้เวลาไม่มากในการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ โอลสันและคณะ (Olson et al. 1989 : 708)

ได้เสนอแนะให้นำหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารมาใช้ในการเรียนการสอนทักษะอ่านโดยให้เหตุผลว่าหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารมีรูปแบบที่สะดุดตาและดึงดูดความสนใจได้มาก นอกจากนี้บทความในหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารยังมีลักษณะสั้น กระชับรัด อีกทั้งยังใช้เวลาในการอ่านน้อย ส่วนบทที่ 3 **Amazing Suphanburi** นำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประวัติความเป็นมาและสถานที่สำคัญในจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นจังหวัดที่นักเรียนอาศัยอยู่ นักเรียนจะมีความคุ้นเคยหรือมีประสบการณ์เดิม (Schema) อยู่แล้ว นักเรียนชอบบทเรียนนี้เป็นอันดับที่ 3 เพราะว่าเป็นเรื่องที่ตนรู้มาแล้ว อ่านเข้าใจง่าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยต่างประเทศ คือ นูแนน (Nunan 1995 : 43-51) และงานวิจัยภายในประเทศ คือ สาทิตรี วุฒิศะโร (2530 : 39) ที่ว่า ความคุ้นเคยในเนื้อหาทำให้เข้าใจความสัมพันธ์ของเนื้อความในเรื่องที่อ่านได้ดีกว่าความไม่คุ้นเคย นอกจากนี้แบบฝึกยังมีส่วนช่วยในการปลูกฝังด้านจิตสำนึก ในเรื่องคุณค่าของวัฒนธรรมในท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของทาวาเรสและคาวาลคานติ (Tavares and Cavalcanti 1996 : 18-22) ที่ว่า ควรสอนภาษาต่างประเทศโดยเน้นกิจกรรมด้านวัฒนธรรมแก่ผู้เรียน เพื่อให้เข้าใจสภาพสังคมของตนเอง

3.3 รูปแบบกิจกรรมในแต่ละแบบฝึกมีความหลากหลาย อาทิ เช่น ให้นักเรียนพูดตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน ตอบคำถามถูกผิด จับคู่ เติมคำ เขียนตอบคำถาม ถ่ายโอนข้อมูลไปสู่ตาราง รวมไปถึงการเดาความหมายจากบริบท ซึ่งลักษณะกิจกรรมมีทั้งให้นักเรียนทำงานเดี่ยว จับคู่ และทำงานร่วมกันในกลุ่มเล็ก กิจกรรมการเรียนการสอนเหล่านี้ไม่ทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนที่เรียนดีมีโอกาสได้ช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน ทำให้นักเรียนที่เรียนอ่อนมีความรู้สึกที่ไม่ถูกทอดทิ้ง นักเรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่ายหรือพะวงในเรื่องเวลาในการเรียนแต่ละครั้ง ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากิจกรรมในแบบฝึกมีลักษณะตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจที่จะทำกิจกรรมในบทต่อไป

สำหรับข้อที่ได้ค่าระดับเฉลี่ยรวมน้อยกว่าข้ออื่นๆ จากทั้งหมด 12 ข้อ คือ ข้อที่ 3 สื่อต่างๆ ที่ใช้ประกอบแบบฝึก มีความชัดเจน น่าสนใจเหมาะสมกับระดับความสามารถ และสื่อมีความสอดคล้องกับเนื้อหาของแบบฝึก (3.90) ข้อที่ 4 แบบฝึกมีเนื้อหาที่น่าสนใจ มีความยากง่ายพอเหมาะ (3.93) ข้อที่ 2 การจัดรูปแบบของแบบฝึกน่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ (3.95) และข้อที่ 1 รูปแบบของแบบฝึกเป็นขั้นตอนที่เริ่มจากการนำเข้าสู่บทเรียนไปขึ้นปฏิบัติตามลำดับ (3.96) ซึ่งเห็นว่าเนื้อหาจากเอกสารจริงและแบบฝึกในบทเรียนแต่ละบทมีสื่อที่ไม่มีความชัดเจน การจัดรูปแบบไม่ค่อยน่าสนใจ เช่น บทที่ 9 **The Important Holidays** เป็นเนื้อหาที่กล่าวถึงวันพีซมงคล ที่เป็นวันหยุดประจำปีที่นักเรียนมีความคุ้นเคยแต่สื่อที่นำมาเสนอนั้น ไม่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ

รวมทั้งไม่มีรูปภาพประกอบ ทำให้การจัดรูปแบบของแบบฝึกไม่ดึงดูดความสนใจ และบทที่ 8 Weather Forecast เป็นเรื่องเกี่ยวกับพยากรณ์อากาศในรัฐ Maine ประเทศสหรัฐอเมริกา นักเรียนไม่มีความคุ้นเคยกับอากาศที่หนาวเย็น และไม่เคยพบคำศัพท์ที่บรรยายเกี่ยวกับสภาพอากาศ ดังนั้นขั้นตอนในกิจกรรมระหว่างการอ่านจึงต้องมีการฝึกปฏิบัติที่ต้องใช้เวลา ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายกับเรื่องที่ไม่คุ้นเคยมาก่อน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยต่างประเทศของ นูแนน (Nunan 1995 : 43 - 51) ที่ว่าความคุ้นเคยในเนื้อหาจะทำให้เข้าใจความสัมพันธ์ของเนื้อหาในเรื่องที่อ่านได้ดีกว่าความไม่คุ้นเคย อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบเกณฑ์ค่าระดับเฉลี่ยที่กำหนดไว้ ยังแสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมและแบบฝึกโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง

สรุปได้ว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นด้านประโยชน์และคุณค่าที่ได้รับจากการเรียนด้วยแบบฝึกอยู่ในระดับดี เนื่องจากการนำเนื้อหาที่มีความหลากหลายจากเอกสารจริงมาใช้ในการเรียนการสอนในชั้นเรียน ช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้และความบันเทิง สร้างบรรยากาศที่สนุกสนานและแปลกใหม่ขึ้นในชั้นเรียน และช่วยให้นักเรียนมีสมรรถวิสัยในการอ่านเพื่อที่จะนำไปใช้ในการอ่านจริง ใช้ในชีวิตประจำวันหรือนำข้อความที่อ่านไปใช้ประโยชน์ได้อีกด้วย สอดคล้องแนวคิดของอรุณี วิริยะจิตรา (2533) ที่กล่าวสรุปได้ว่า บทเรียนการอ่านที่มีจุดมุ่งหมายในการสื่อสารใกล้เคียงกับการอ่านในชีวิตจริง จะทำให้นักเรียนเห็นประโยชน์ในการอ่าน และเกิดแรงจูงใจในการอ่าน แตกต่างจากการเรียนโดยใช้แบบเรียนโดยสิ้นเชิง ปัจจัยเหล่านี้มีส่วนช่วยให้แบบฝึกมีประสิทธิภาพ ในการพัฒนาทักษะการอ่าน

ปัญหาที่พบในการวิจัย

ปัญหาที่พบในงานวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. การเลือกเนื้อหาที่นำมาสร้างเป็นสื่อ เนื่องจากผู้วิจัยต้องการให้ข่าวและบทความต่างๆ มีเนื้อหาที่ทันสมัย จึงต้องคัดเลือกเนื้อหาตามความต้องการของนักเรียน ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ อีกทั้งให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน จึงมีข้อจำกัดในการคัดเลือกเนื้อหาของบทเรียน
2. สื่อที่ผลิตขึ้นในท้องถิ่น บางครั้งใช้ภาษาที่ไม่ถูกต้อง เช่น เรื่อง Amazing Suphanburi ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเปลี่ยนเนื้อหาใหม่ ดังนั้นก่อนนำสื่อเอกสารมาสร้างเป็นแบบฝึกการอ่านควรให้ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นเจ้าของภาษาตรวจสอบความถูกต้องของภาษาเสียก่อน
3. เนื้อหาบางบท ผู้วิจัยนำมาจากอินเทอร์เน็ต เนื้อหาทางภาษาที่ใช้ จึงค่อนข้างยากเกินความสามารถของนักเรียน

4. ในการทำกิจกรรมคู่หรือกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนบางกลุ่มไม่ให้ความร่วมมือ โดยการนำข้อมูลของเพื่อนหรือกลุ่มอื่นมาลอก และบางกิจกรรมที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการอภิปรายก็แอบใช้ภาษาไทยแทน ยิ่งนักเรียนบางคนทราบว่าไม่มีผลต่อคะแนนสอบก็ยิ่งไม่สนใจที่จะปฏิบัติตามคำสั่ง ทำให้ผู้วิจัยต้องควบคุมอย่างใกล้ชิด

5. บางกิจกรรม นักเรียนต้องใช้เวลาปฏิบัติกรนาน เช่น ให้นักเรียนทำแผนพับเป็นกลุ่ม นักเรียนต้องใช้เวลาในการคิดข้อความ และออกแบบ จึงต้องมอบหมายให้นักเรียนทำในเวลาว่างและนำมาส่งในคาบเรียนต่อไป

6. นักเรียนไม่มีความคุ้นเคยกับบทอ่านจากเอกสารจริง ดังนั้นนักเรียนจะเปิดพจนานุกรมภาษาอังกฤษหาคำศัพท์ในบทอ่านเกือบทุกคำ ทำให้เสียเวลาในการอ่านมาก ผู้วิจัยต้องคอยช่วยเหลือ ชี้แนะ และสอนหลักการเดาความหมายให้แก่ นักเรียน ดังนั้น ในช่วงต้นของการทำแบบฝึกหัดบทแรกๆ จึงใช้เวลานานกว่าที่กำหนดไว้ ทำให้นักเรียนต้องนำแบบฝึกหัดกลับไปทำที่บ้าน ซึ่งนักเรียนจะมีทัศนคติที่ไม่ดี เพราะคิดว่าแบบฝึกหัดคือการบ้านอีกอย่างหนึ่ง ส่งผลให้ทำคะแนนทดสอบทำยบทไม่ดีเท่าที่ควร

7. นักเรียนบางคนกลัวว่าจะทำคะแนนแบบทดสอบทำยบทน้อย จึงลอกคำตอบจากเพื่อน โดยที่สังเกตเห็นคนที่เลขที่ติดกันมักจะได้คะแนนเท่าๆ กันเกือบทุกครั้ง ถึงแม้จะพยายามบอกนักเรียนหลายครั้งว่า คะแนนที่ทดสอบไม่มีผลอะไร นักเรียนบางคนก็ยังเกิดความกดดันกลัวได้คะแนนน้อย

8. ในชั้นทดลองรายบุคคลและรายกลุ่มเล็ก ผู้วิจัยคัดเลือกเด็กที่สามารถใช้เวลาหลังเลิกเรียนทำการทดลอง โดยที่ไม่ได้คำนึงถึงความสามารถของเด็ก ดังนั้นคะแนนทดสอบ ในชั้นการทดลองรายบุคคลและรายกลุ่มเล็ก จึงค่อนข้างต่ำกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่าน 75/75 ที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจากเอกสารจริง การเรียนการสอนอ่าน และการวิจัยในครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบฝึกทักษะการอ่าน

1.1 จากผลการวิจัยพบว่าสื่อเอกสารจริงที่นำมาใช้เป็นเนื้อหาในการฝึกทักษะการอ่านนั้น สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสภาพบริบทและความต้องการของผู้เรียนโดยอาจนำสื่อที่มีอยู่ในชุมชนหรือที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ มาใช้สร้างเป็นแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านแทน

1.2 ควรปรับปรุงกิจกรรมในแบบฝึกให้มีความหลากหลายยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน และได้รับความสนุกสนานในการทำแบบฝึกมากยิ่งขึ้น อาทิ เช่น เพิ่มกิจกรรมที่เป็นเกมการฝึกภาษาในแบบฝึก เช่น เกมอักษรไขว้ และเกมการแก้ปัญหา เป็นต้น

1.3 ควรเพิ่มการสอนคำศัพท์ยากในชั้นเตรียมความพร้อมก่อนเรียน (Pre-reading) หรือให้ความหมายของคำศัพท์ยากในลักษณะเชิงอรรถในแบบฝึก เพื่อให้ นักเรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้

1.4 ควรพิมพ์รูปภาพประกอบในแบบฝึกให้เป็นภาพสี เพื่อความสวยงามและ น่าสนใจยิ่งขึ้น รวมทั้งควรพิมพ์เนื้อหาในแบบฝึกใหม่ ถ้าตัวอักษรไม่ชัด ตลอดจนรวบรวมแบบฝึก เป็นรูปเล่มเพื่อสะดวกแก่การใช้

1.5 ควรที่จะให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือเพื่อความถูกต้องทุกครั้ง ถ้าสื่อที่นำมา สอนใช้ภาษาไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ควรที่จะเปลี่ยนสื่อการสอนนั้น

2. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

2.1 จากผลการวิจัยพบว่าหลังจากที่นักเรียนเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการ อ่าน ซึ่งนำเนื้อหาบทอ่านมาจากสื่อเอกสารจริงมาใช้นั้น ปรากฏว่านักเรียนมีพัฒนาการทางด้าน ทักษะการอ่านดีขึ้น โรงเรียนจึงควรสนับสนุนให้หมวดภาษาอังกฤษรวบรวมสื่อเอกสารจริงที่มีอยู่ อย่างหลากหลายมาจัดทำเป็นแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน เพื่อใช้ในกิจกรรมการอ่าน เพื่อ ปลุกฝังเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษให้เกิดแก่ผู้เรียนสอดคล้องตามที่หลักสูตรกำหนด

2.2 ควรสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมหลากหลายในการพัฒนาทักษะการอ่าน ซึ่ง กิจกรรมดังกล่าวควรประกอบด้วยกิจกรรมที่เป็นการฝึกทักษะอ่าน เพื่อให้ นักเรียนมีความสามารถ ทางการใช้ภาษาอย่างเพียงพอที่จะทำกิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสาร เช่น กิจกรรมการเรียงลำดับ ข้อมูล การถ่ายโอนข้อมูล และการแลกเปลี่ยนข้อมูล เป็นต้น

2.3 ควรส่งเสริมให้นักเรียนทำภาระงานร่วมกันทั้งงานคู่และงานกลุ่ม และในการ แบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรม ควรจัดให้นักเรียนที่มีความสามารถระดับต่างๆ คละกัน เพื่อให้ นักเรียนที่ เรียนเก่งช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน

2.4 ครูควรเป็นผู้นำเพื่อให้ นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุป หรือเฉลยแบบฝึกหัด และแบบทดสอบที่ถูกต้อง และให้นักเรียนบอกวิธีการอ่านเพื่อให้ได้คำตอบที่ถูกต้อง เพื่อฝึกการ อ่านอย่างมีจุดประสงค์

2.5 ครูผู้สอนควรศึกษาหาแนวทางการสอนใหม่ๆ เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้ นักเรียนเห็นความสำคัญของทักษะการอ่าน ขณะทำการสอนควรที่จะพูดชมเชย ให้กำลังใจกับ

นักเรียนเพื่อเป็นการเสริมแรงให้กับนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจและกระตือรือร้นในการพัฒนาการเรียนรู้

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการวิจัยการสร้างแบบฝึกการอ่านโดยใช้เอกสารจริงกับนักเรียนระดับชั้นอื่นๆ เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึก และเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึก

3.2 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบเนื้อหาจากเอกสารจริงที่นักเรียนมีความคุ้นเคยกับเนื้อหาที่นักเรียนไม่มีความคุ้นเคย เพื่อศึกษาว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านต่างกันหรือไม่

3.3 ควรมีการวิจัยและพัฒนาเครื่องมือในการประเมินผลการอ่านในวิธีการที่หลากหลาย เช่น ใช้แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ หรือใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริงโดยดูจากแฟ้มสะสมผลงาน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บรรณานุกรม

กรมสามัญศึกษา. กองสารสนเทศ. "รายงานสรุปผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 - 6 โรงเรียนศรีประจันต์ "เมธีประมุข" อ.ศรีประจันต์ จ.สุพรรณบุรี." 2544.

(อัดสำเนา)

กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. หลักสูตรภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2539.

_____ . คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2542.

_____ . นโยบายและแนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา,
2544.

กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. กองวิจัยทางการศึกษา. รายงานการวิจัย การศึกษาสภาพ
ความคาดหวัง สภาพปัจจุบันและปัญหาของกระบวนการจัดการเรียนการสอน
ระดับประถม ศึกษาและมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2541.

กัณฑ์ดนัย วรจิตติพล. "การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏนครปฐม." วิทยานิพนธ์
ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2542.

เกศินี บุรณกิจ. "การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากเอกสารจริง." วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2533.

จันทรา ดันติพงษ์นุรักษ์. "การสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ภาษา." วารสาร
วิชาการ 1, 11 (พฤศจิกายน 2541) : 45-50.

จิตาภา ฉันทานนท์. "การสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของทฤษฎีโครงสร้างความรู้." วารสาร
วิชาการ 1, 11 (พฤศจิกายน 2541) : 52.

จินตอาภา ผลบุญยรักษ์. "การพัฒนาแบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสารโดยใช้เอกสารจริง สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน
ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร,
2544.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2520.

ทรงพร อิศโรวุธกุล. "แนวความคิดใหม่เกี่ยวกับการสอนอ่าน." ภาษาปริทัศน์ 7, 12 (2529) : 36-50.

ทวีป ศิริวิทย์. การวิจัย. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์, 2534.

เทพนคร ทาคง. "การศึกษาระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรรายวิชาทักษะอ่าน 1 (อ 051) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3." วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2537.

ธีระ ชัยยุทธยรรยง. "การแนะแนว : กลไกสู่การปฏิรูปการเรียนรู้." วารสารวิชาการ 4, 10 (ตุลาคม 2544) : 49-51.

นงคราญ ใจปัญญา. "การพัฒนาสื่อประเภทฐานความรู้สำหรับวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยว 2." วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาการสอนภาษาฝรั่งเศส บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2542.

เนาวรัตน์ แดงยิ้ม. "การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความ." วารสารวิชาการ 1, 7 (กรกฎาคม 2541) : 60-64.

บัญชา อึ้งสกุล. "การเสริมสร้างการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน." วารสารวิชาการ 1, 2 (กุมภาพันธ์ 2541) : 60-70.

บำรุง ไตรรัตน์. การออกแบบงานวิจัยสาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์, 2534.

เบญจวรรณ ผ่องแผ้ว และอรอนงค์ หิรัญบุรณะ. "จะเพิ่มพูนทักษะอ่านได้อย่างไร." ภาษาปริทัศน์ 17, 1 (2526) : 63-71.

ปณพร สุวรรณไตรย์. "การสร้างแบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสารจากเอกสารจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4." วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2539.

ปรุฑ พวงนัตตา. "สอนภาษาอังกฤษกันเถอะ." วารสารวิชาการ 1, 11 (พฤศจิกายน 2541) : 41-44.

ปาริชาติ วัฒนกุล. "บทบาทของครูผู้สอนในสถานการณ์ที่ใช้วิธีการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร." ภาษาปริทัศน์ 81, 1 (ภาคต้น ปีการศึกษา 2530) : 56-62.

พรรณี ชูชัย. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : วรุฒิกการพิมพ์, 2522.

พาพร พึ่งศักดิ์. "การศึกษาความเข้าใจและแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาษาจากเอกสารจริง." วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.

พิสมัย วีระศิลป์. "ผลของการสอนอ่านภาษาอังกฤษ." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2531.

ภัทรา นิคมานนท์. การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ทิพย์วิสุทธิ์,
2535.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 3 หน่วยที่ 715. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2537.

รังสรรค์ ดวงทองสร้อย. "เอกสารประกอบการเรียนภาษาอังกฤษ." วารสารวิชาการ 2, 2 (มีนาคม
2540) : 62 - 64.

ละเอียด จุฑานันท์. แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บริษัท
เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์ จำกัด, ม.ป.ป.
วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์. "การจัดการเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
2542." วารสารวิชาการ 4, 6 (มิถุนายน 2544) : 2-8.

วิสารท์ จิตวิตร. การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2541.

ศศิวิมล กังลี. "การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสาร
ภาษาอังกฤษสร้าง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5." วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2544.

ศุภวรรณ สงวนแก้ว. "การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนดาราวิทยาเชียงใหม่ ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบ
ธรรมดา กับวิธีสอนโดยใช้เอกสารจริงเสริม." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาฝรั่งเศส บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภา, 2539.

สมพร มั่นตะสูตร แฟงพิพัฒน์. การอ่านทั่วไป. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไอดีเอ็นเอสโตร์, 2534.

สรณีย์ วงศ์เปี้ยสัจจ์ และ วารวีวรรณ เบญจพร. "การสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเพื่อการสื่อสารระดับมัธยมและอุดมศึกษา." Thai/TESOL 2 (March 1984) : 16 - 18.

สาวิตรี วุฒิศะโร. "บทเรียนที่ปรับสารให้ง่ายกับบทเรียนที่ไม่ปรับสารอย่างใดดีกว่ากัน." ภาษาปริทัศน์ 8, 2 (2530) : 37-43.

สุธีรา เหมตะศิลป์. "เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในวิชาการอ่านภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้เอกสารจริงและหนังสือแบบเรียน." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.

สุภัทรา อัครานุกเคราะห์. การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

สุมิตรา อังวัฒน์กุล. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

สุรดา วาเสณัง. "การใช้สารจากหนังสือพิมพ์ที่ตรงกับความสนใจ พัฒนาการอ่านจับใจความ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโคกสี จังหวัดนครราชสีมา." วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2539.

สุรางค์ ประเทศ. "การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน เพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสันป่าเลย อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2540.

สุวริย์ ยอดฉิม. "การสร้างและพัฒนาสื่อการสอนอ่านเพิ่มเติมโดยใช้ข้อมูลทางภาษาจากเอกสารจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2536.

แสงเดือน ทวีสิน. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เพรส มีเดีย, 2539.

อร่าม บุญมาไชย. "ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยการใช้และไม่ใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารประกอบบทเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.

อรุณี วิริยะจิตรา และสรณี วงศ์เบ็ญสัจจ์. "การสอนการอ่านแบบสื่อสาร." ภาษาปริทัศน์ 9, 2 (ภาคปลาย ปีการศึกษา 2531) : 15-22.

อรุณี วิริยะจิตรา. การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2532.

อัจฉรา วงศ์โสธร. เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2539.

อำไพ บุญรักษา. "การสร้างและพัฒนาแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านจากเอกสารจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.

อุทุมพร (ทองอุไร) จามรมาน. แบบสอบถาม : การสร้างและการใช้. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

เอกรินทร์ สังข์ทอง. "การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธี." วารสารวิชาการ 4, 9 (กันยายน 2544) : 55-61.

ภาษาอังกฤษ

Ahellal, M'barek. "Using Authentic Materials in the Classroom : Theoretical Assumptions and Practical Considerations." English teaching Forum 28, 2 (April 1990) : 37-39.

Bacon, Susan M., and Finneman D. Michael. "A study of the attitude towards Reading a Writing Skill and Authentic Input." English Reader 20, 2 (June 1991) : 42-48.

Best, Johnson W. Research in education. 4th ed. Englewood cliffs : Prentice- Hall Inc., 1981.

_____. Research in Education. 5th ed. Englewood : Prentice-Hall. Inc., 1982.

Chomsky, Noam. Aspects of Theory of Syntax. Cambridge : M.I.T., 1965.

Chung, Le Na. "Diagnosing Recognition Processing in L2 Reading Comprehension of Authentic Texts." Dissertation Abstracts International 55, 6 (December 1994) : 1512 - A.

Coady, J. WA. "Psycholinguistic Model of the ESL Reader." In Reading in a Second Language : Hypythesis, Organization and Practice, 5-12. Edited by Ronald Mackay, Bruce Barkman and R.R. Jordan. Massachusette : Newbury House Publisher, 1979.

- Cronbach, Lee Joseph. The Dependability of Behavioral Measurement. Theory of Generalizability for Scores and Profile. New York : Wiley Press, 1972.
- Davies, E. et al. Task Reading. Cambridge : Cambridge University Press, 1990.
- Dechant, Emerald V. Improving the Teaching of reading. 2nd ed. Englewood Cliffs : Prentice Hall, 1982.
- Deckert, Glenn D. "The Communicate Approach : Helping Students Adjust." English Teaching Forum 25 (July 1987) : 17-20.
- Devitt, Sean et al. Teaching Modern Language. Routledge : London and New York in association with the Open University, 1994.
- Dubin, Frida. "What Every EFL Teacher Should Know about Reading." FORUM 20, 3 (JULY 1982) : 14-16.
- Dumitrescu, Valeriu . "Authentic Materials Selection and Implementation in Exercise Language Training." English Teaching Forum (April 2000) : 20-23.
- Finocchiaro, Mary, and Micheal Banomo. The Foreign Language : A guide for teacher. New York : Regents Publishing Company, 1973.
- Gandlin, Paul. "Teacher – Pupil Interaction in Second Language Development." In Input on Second Language Acquisition, 69 – 83. New York : Newbury House Publisher, 1985.
- Gillis, R.L. "The Use of Newspaper for Teaching Language Arts and Reading." Dissertation Abstracts International 46 (February 1985) : 340-a.
- Gonzalez, Olgalucia Gaitan. "Teaching Language with Culture with Authentic Materials." Dissertation Abstracts International 52, 5 (November 1991) : 1666-A.
- Goodman, K.S. "Miscue : Windows on the reading process." In Miscue Analysis : Applications to Reading Instruction, 15-18. Edited by K.S. Goodman. Urbana, IL : ERIC Clearinghouse on Reading and Communication Skills and the National Council Of Teachers of English, 1993.
- Goodman, Y. "Kid watching : An alternative to testing." National Elementary School Principal 57 (1978) : 41-45.

- Goodwyn, Andrew. "New from Nowhere : Reading the Media." English Journal 5 (September 1993) : 60-65.
- Gordon, Mark. "Communicative Strategies for Teaching Reading Skills." Thai/TESOL 1 (1985) : 73 - 76.
- Greene, H.A., and W.T. Petty. Developing Language Skills in the Elementary School. Boston : Allyn and Bacon, Inc., 1971.
- Grellet, F. Developing Reading Skills : A Practical Guide to reading Comprehension Exercises. London : Cambridge University Press, 1981.
- Hafner, Lawrence, and Hayden B. Jolly. Teaching Reading to Children. 2nd ed. London : Collier Mcmillan Publishing, 1982.
- Haines, R., and D. Brewster. Challenge Intermediate Teacher's Book. Hongkong : Thomas Nelson, 1991.
- Haines, Simon. "Authentic Materials." Modern English Teacher 4, 3 (July 1995) : 60-64.
- Harmer, Jeremy. The Practice of English Language Teaching. New York : Longman Inc., 1986.
- Hymes, Del. "Model of Interaction of Language and Social Life." In Direction in Sociolinguistic : The Ethnography of Communication, 101-102. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1972.
- James, Pett. "Rading : An ESL Skill at the University." English Teaching Forum XX, 3 (17-19 July 1982) : 20.
- Janet, Swaffar K. "Reading Authentic Texts in a foreign Language : A Cognitive Model." The Modern Language Journal 69, i (1985) : 15-31.
- Johnson, Keit. Communicative Syllabus Design and Methodology. Oxford : Pergamon Press, 1982.
- Kutchukian-Boxley, Carol F. "The Effect of Anxiety on Incidental Learning and Examination Performance in College Students." Dissertation Abstracts International 53, 12 (June 1993) : 4256A.
- Lavery, Clare. Focus on Britain Today. London : Macillan publishes Ltd., 1993.

- Littlewood, William. Communicative Language Teaching. Cambridge : University Press, 1995.
- McKenna, M.C. "Informal reading inventories : A review of the issues." The Reading Teacher 28, 2 (May 1990) : 670-679.
- Miller, James. "Making Reading Comprehension Communicative." Modern English Teacher OX2 8JU (Winter 1984) : 23-24.
- Millman, M.M. "Magazine in the Foreign Language Classroom : An Analysis of the Linguistic and Cultural Content of Selected French Magazines, with Suggestions for Application of the Finding to a First-Year College Text." Dissertation Abstracts International 43 (December 1982) : 1864-A.
- Morrow, K. "Principle of Communicative Methodology." In Communicative in the classroom, 59 – 66. Edited by K. Johnson and K. Morrow. Essex : Longman Group Ltd., 1981.
- New York City Board of Education. "Daily news : High School reading Program." In Eric Educational Documents Abstracts, 22. New York : Cambridge University Press, 1989.
- Notarangelo, G., and D. Schipani. "Comics in Class." MET Modern English Teacher 13, 4 (Summer 1986) : 33.
- Nunan, David. Designing Tasks for the Communicative Classroom. Australia : Cambridge University Press, 1995.
- Paulston, C.B. Communicative Competence and Language and the "New" Student New York. New York : Northeast Conference and teaching of Foreign Language, 1985.
- Richards, J.C., and T.S. Rogers. Approaches and Methods in Language Teaching. Cambridge : Cambridge University Press, 1991.
- Robinson, Pauline. ESP (English of Specific Purposes). Oxford : Pergannon Press, 1980.
- Rogers, Carmen V., and Frank W. Medley. "Language with purpose : Using Authentic Material in the Foreign Language Classroom." Foreign Language Annals 21, 5 (October 1988) : 467 – 476.

- Rowntree, Derek. Teaching through Self-Instruction. New York : Kogan Page Nicholas Publishing, 1992.
- Schmidt-Rinehart, Barbara, C. "The Effect of Topic Familiarity on Second Language Listening Comprehension." The Modern Language Journal 22, 3 (1994) : 179.
- Seels, B., and Z. Glasgow. Exercise in Instructional Design. U.S.A. : Merrill Publishing Company, 1990.
- Siberstien, S. Techniques and Resources in Teaching Reading. London : Oxford University Press, 1994.
- Stoller, Fredricka L. "Making the Most of a Newsmagazine Passage for reading-Skills Development." English Teaching Forum 32, 1 (January 1994) : 20-22.
- Stevens, P. New Orientations in the Teaching of English. Oxford : Oxford University Press, 1997.
- Tavares,R., and I. Cavalcanti. "Developing Cultural Awareness in EFL Classrooms." English Teaching Forum 34, 3-4 (July/October 1996) : 18-23.
- Valette, Rebecca M. Modern Language Testing. 2nd ed. New York : Harcourt Brace Javanovich, Inc., 1977.
- Wallace, Catherine. Reading. Oxford : Oxford University Press, 1992.
- Wigil, Virginia Dorothea. "Authentic Text in the College-Level Spanish I Class the Primary Vehical of Instruction." Dissertation Abstracts International 49, 3 A (1987) : 451.
- Wilkins, D.A. "Grammatical Situational and Notional Syllabuses." In The Communicative Approach Language Teaching, 82-90. Edited by C.J. Brumfit and K. Johnson. Malta : Oxford University Press, 1981.
- William, Scott Gray. On their Own reading. Chicago : Scott, Foresman and Company, 1948.
- Williams, Eddie. Reading in the Language Classroom. London : The Macmillan Publishers, Ltd., 1993.

- Williams, Jessica. "Focus on Form in Communicative Language Teaching : Research Findings and the Classroom Teacher." TEASOL Journal 29, 2 (summer 1995) : 12.
- Winnie, Yuk-Chun Lee. "Authenticity Revisited : Text Authenticity and Learner Authenticity. " ETL Journal 49, 4 (October 1995) : 323-326.
- Wolf, K.P. "From informal to informed assessment : recognizing the role of the classroom teacher." Journal of Reading 36 (1993) : 518-523.
- Wong, Viola et al. "The Use of Authentic Materials at Tertiary level." ELT journal 49, 4 (October 1995) : 318-322.
- Yunus, N.A. "The Meaningfull Teaching in Listening." Thai/TESOL 3, 4 (May 1985) : 32-41.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์